

Europeiska unionens officiella tidning

C 346

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

27 november 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2013/C 346/01	Eurons växelkurs	1
2013/C 346/02	Kommissionens genomförandebeslut av den 26 november 2013 om identifiering av de tredjeländer som kommissionen anser vara icke-samarbetande tredjeländer enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske	2
2013/C 346/03	Kommissionens beslut av den 26 november 2013 om meddelande till de tredjeländer som kommissionen anser kan identifieras som icke-samarbetande tredjeländer enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske	26

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

V Yttranden

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2013/C 346/04	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.7089 – Ackermans & Van Haaren/Aannemingsmaatschappij CFE) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	50
2013/C 346/05	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.7070 – Gestamp Eolica/Banco Santander/JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾	52
2013/C 346/06	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende COMP/M.6962 – Renova Industries/Schmolz + Bickenbach) ⁽¹⁾	53

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

26 november 2013

(2013/C 346/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,3547	AUD	australisk dollar	1,4861
JPY	japansk yen	137,34	CAD	kanadensisk dollar	1,4258
DKK	dansk krona	7,4585	HKD	Hongkongdollar	10,5022
GBP	pund sterling	0,83830	NZD	nyzeeländsk dollar	1,6528
SEK	svensk krona	8,8942	SGD	singaporiensk dollar	1,6965
CHF	schweizisk franc	1,2312	KRW	sydkoreansk won	1 437,19
ISK	isländsk krona		ZAR	sydafrikansk rand	13,7028
NOK	norsk krona	8,2685	CNY	kinesisk yuan renminbi	8,2530
BGN	bulgarisk lev	1,9558	HRK	kroatisk kuna	7,6455
CZK	tjeckisk koruna	27,329	IDR	indonesisk rupiah	15 935,30
HUF	ungersk forint	298,72	MYR	malaysisk ringgit	4,3625
LTL	litauisk litas	3,4528	PHP	filippinsk peso	59,271
LVL	lettisk lats	0,7030	RUB	rysk rubel	44,6620
PLN	polsk zloty	4,1987	THB	thailändsk baht	43,463
RON	rumänsk leu	4,4448	BRL	brasiliansk real	3,1139
TRY	turkisk lira	2,7280	MXN	mexikansk peso	17,7212
			INR	indisk rupie	84,6470

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 26 november 2013

om identifiering av de tredjeländer som kommissionen anser vara icke-samarbetande tredjeländer enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

(2013/C 346/02)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999⁽¹⁾, särskilt artikel 31, och

av följande skäl:

1. INLEDNING

- (1) Genom förordning (EG) nr 1005/2008 (IUU-förordningen) upprättas ett unionssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU).
- (2) I kapitel VI i IUU-förordningen fastställs förfarandet för identifiering av icke-samarbetande tredjeländer, åtgärder i fråga om länder som identifieras som icke-samarbetande tredjeländer, upprättande av en förteckning över icke-samarbetande tredjeländer, avförande av länder från förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer, offentliggörande av förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer och nödatgärder.
- (3) Enligt artikel 31 i IUU-förordningen kan Europeiska kommissionen identifiera tredjeländer som den anser vara icke-samarbetande tredjeländer när det gäller bekämpningen av IUU-fisket. Ett tredjeland kan identifieras som ett icke-samarbetande tredjeland om det inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat att vidta åtgärder i syfte att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.
- (4) Identifieringen av icke-samarbetande tredjeländer ska grunda sig på en översyn av all information såsom anges i artikel 31.2 i IUU-förordningen.
- (5) I enlighet med artikel 33 i IUU-förordningen får rådet upprätta en förteckning över icke-samarbetande länder. I artikel 38 i IUU-förordningen anges vilka åtgärder som gäller för dessa länder.
- (6) Enligt artikel 20.1 i IUU-förordningen måste flaggstater som är tredjeländer meddela kommissionen om sina förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskerifartyg måste följa.

- (7) Enligt artikel 20.4 i IUU-förordningen ska kommissionen samarbeta administrativt med tredjeländer när det gäller genomförandet av den förordningen.
- (8) I enlighet med artikel 32 i IUU-förordningen meddelade kommissionen, genom sitt beslut av den 15 november 2012, åtta tredjeländer om att den såg det som möjligt att identifiera dessa som icke-samarbetande länder enligt förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
- (9) I sitt beslut av den 15 november 2012 inkluderade kommissionen information om de huvudsakliga faktauppgifterna och motiveringarna bakom en sådan preliminär identifiering.
- (10) Samma datum, den 15 november 2012, meddelade kommissionen de åtta tredjeländerna genom separata skrivelser det faktum att den övervägde möjligheten att identifiera dem som icke-samarbetande tredjeländer. Beslutet av den 15 november 2012 bifogades till dessa skrivelser.
- (11) Kommissionen underströk i dessa skrivelser att, för att undvika att identifieras och föreslås för att formellt tas med i förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer enligt artikel 31 respektive artikel 33 i IUU-förordningen, skulle de berörda tredjeländerna i nära samarbete med kommissionen upprätta och genomföra en handlingsplan för att rätta till de brister som fastställts i kommissionens beslut av den 15 november 2012. Om de berörda länderna genomförde handlingsplanen i tid skulle de slippa att identifieras som icke-samarbetande tredjeländer och föreslås för att slutgiltigt tas med i förteckningen.
- (12) Därför uppmanade kommissionen de åtta berörda tredjeländerna 1) att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra de åtgärder som ingår i de handlingsplaner som föreslås av kommissionen, 2) att bedöma genomförandet av de åtgärder som ingår i de handlingsplaner som föreslås av kommissionen, 3) att var sjätte månad skicka utförliga rapporter till kommissionen där man bedömer genomförandet av varje åtgärd, bland annat deras individuella och/eller övergripande effektivitet när det gäller att säkerställa ett system för fiskerikontroll som helt uppfyller kraven.
- (13) De åtta berörda länderna gavs möjlighet att skriftligen kommentera de problem som uttryckligen togs upp i kommissionens beslut liksom annan relevant information, och de gavs möjlighet att lämna in bevis för att motbevisa eller komplettera de faktauppgifter som

⁽¹⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

åberopades i beslutet av den 15 november 2012 eller att, i förekommande fall, anta en handlingsplan och åtgärder för att rätta till situationen. De åtta länderna garanterades rätten att begära, eller lämna, ytterligare uppgifter.

- (14) Genom sitt beslut och skrivelserna av den 15 november 2012 inledde kommissionen alltså en dialog med de åtta tredjeländerna och betonade att den såg en period på sex månader som i princip tillräcklig för att avsluta ärendet.
- (15) Kommissionen fortsatte att begära in och granska all information som den ansåg nödvändig. De muntliga och skriftliga kommentarer som lämnades in av de åtta länderna efter kommissionens beslut av den 15 november 2012 övervägdes och togs i beaktande. De åtta länderna informerades antingen muntligen eller skriftligen om kommissionens överväganden.
- (16) Såsom förklaras i det här genomförandebeslutet från kommissionen misslyckades Belize, Konungariket Kambodja och Republiken Guinea med att motbevisa de faktauppgifter som åberopades av kommissionen eller att behandla dem i en handlingsplan.
- (17) Detta genomförandebeslut från kommissionen, som identifierar Belize, Konungariket Kambodja och Republiken Guinea som tredjeländer som kommissionen anser vara icke-samarbetande när det gäller att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, utfärdas mot bakgrund av genomförandet av IUU-förordningen. Det utgår från ett undersöknings- och dialogförfarande som utförts i linje med de väsentliga krav och förfarandekrav som fastställs i IUU-förordningen, vilka bland annat hänvisar till tredjestaternas skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstater att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.
- (18) Kommissionens genomförandebeslut för att identifiera Belize, Konungariket Kambodja och Republiken Guinea som tredjeländer som kommissionen anser vara icke-samarbetande tredjeländer när det gäller att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske medför, i förekommande fall, de följder som anges i artikel 18.1 g i IUU-förordningen.

2. FÖRFARANDE FÖR BELIZE

- (19) Den 15 november 2012 meddelade kommissionen Belize genom ett kommissionsbeslut enligt bestämmelserna i artikel 32 i IUU-förordningen att den övervägde möjligheten att identifiera Belize som ett icke-samarbetande tredjeländ (2).
- (20) Kommissionen uppmanade Belize att i nära samarbete med kommissionens avdelningar upprätta en handlingsplan för att rätta till de brister som fastställts i kommissionens beslut.
- (21) Kommissionen fastställde i den föreslagna handlingsplanen flera underlåtenheter att fullgöra skyldigheter enligt internationell rätt, framför allt sådana med koppling till antagandet av lämplig lagstiftning, brist på ett lämpligt och effektivt system för övervakning, kontroll och inspektion, brist på ett avskräckande sanktionssystem och ett bristande genomförande av fångstcertifieringssystemet.

De fastställda bristerna rör i allmänna termer efterlevnaden av internationella skyldigheter, till exempel de regionala fiskeriorganisationernas rekommendationer och resolutioner, och villkoren för registrering av fartyg enligt internationella bestämmelser. Det har också fastställts att landet inte följer relevanta organs rekommendationer och resolutioner, exempelvis FN:s internationella handlingsplan mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IPOA IUU). Den bristande efterlevnaden av icke-bindande rekommendationer och resolutioner har dock endast setts som stödjande bevis och inte använts som underlag för identifieringen.

- (22) Den 20 november 2012 sammanträdde kommissionen med de beliziska myndigheterna i Bryssel för att klargöra läget och kommande steg till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (23) Genom sitt framläggande av den 10 december 2012 gick Belize med på att inleda diskussioner med kommissionen och uttryckte sin önskan att gemensamt komma överens om en färdplan.
- (24) Belize lämnade in skriftliga redogörelser den 28 december 2012, den 29 januari 2013 och den 13 februari 2013.
- (25) I och med skrivelsen av den 24 januari 2013 krävde kommissionen att Belize skulle tillhandahålla uppdaterad information om de viktigaste områdena i den föreslagna handlingsplanen.
- (26) Den 26 februari 2013 lämnade de beliziska myndigheterna in följande handlingar: 1) Ett foljebrev och en förklarande skrivelse, 2) en uppdatering om Belizes strategiska handlingsplan, 3) uppdaterad information om viktiga områden i den föreslagna handlingsplanen, 4) ett utkast till ett system för hamninspektion av fiske som bedrivs på det fria havet, 5) en förteckning över överträdelser och sanktioner under 2011 och 2012, 6) statistik över fångstcertifikat, 7) en förteckning över fartyg med licens för att fiska på det fria havet, 8) en förteckning över fartyg med tillstånd att fiska i de områden som förvaltas av Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat), Interamerikanska kommissionen för tropisk tonfisk (IATTC), Indiska oceanens tonfiskkommission (IOTC) och Kommissionen för bevarande och förvaltning av långvandrande fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet (WCPFC), 9) en förteckning över övriga fartyg med tillstånd att fiska och som för Belizes flagg.
- (27) Tekniska samråd hölls mellan kommissionen och Belize den 5 mars 2013 i Bryssel. Under detta sammanträde lämnade de beliziska myndigheterna in en presentation till kommissionen av de åtgärder som antagits för att förvalta och kontrollera dess flotta som fiskar på det fria havet.
- (28) I och med skrivelsen av den 14 mars 2013 gav kommissionen Belize en utförlig och uppdaterad översyn av de återstående bristerna till följd av de tekniska samråd som hölls i Bryssel den 5 mars 2013 och uppmanade Belize att granska kommissionens iakttagelser med avseende på den föreslagna handlingsplanen och lämna in samtliga kompletterande upplysningar och handlingar som landet ansåg relevanta.

(2) Skrivelse till Belizes jordbruks- och fiskeriminister av den 15.11.2012.

- (29) Belize lämnade in ytterligare skriftliga redogörelser den 30 maj 2013, vilket inbegrep följande handlingar: 1) En förteckning över Belizes framsteg i enlighet med kommissionens föreslagna handlingsplan, 2) ett utkast till en nationell handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske (från 2005), 3) ett utkast till en sanktionsförordning för det fria havet, 4) en översikt över det nationella observatörsprogrammet, 5) en förteckning över fartyg som för Belizes flagg (från och med den 20 maj 2013), 6) en rapport från ett utbildningsseminarium om insamling av biologiska uppgifter om makrillika fiskar, 7) de viktigaste inslagen i det nya systemet för fartygsövervakning och "e-loggar".
- (30) Den 24 juli 2013 hörde sig Belize för om hur förfarandet fortskred. Kommissionen svarade Belize genom en skrivelse av den 5 augusti 2013.
- (31) Kommissionen fortsatte att begära in och granska all information som den ansåg nödvändig. De muntliga och skriftliga kommentarer som lämnades in av Belize till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012 övervägdes och togs i beaktande medan Belize informerades antingen muntligen eller skriftligen om kommissionens överväganden.
- (32) På grundval av den information som samlats in, såsom framgår i avsnitt 3 i detta beslut, anser kommissionen att de problemområden och brister som beskrevs i kommissionens beslut av den 15 november 2012 inte har behandlats i tillräckligt stor utsträckning av Belize. De åtgärder som föreslogs i den åtföljande handlingsplanen har inte heller genomförts till fullo.

3. IDENTIFIERING AV BELIZE SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND

- (33) Enligt artikel 31.3 i IUU-förordningen granskar kommissionen härmed Belizes efterlevnad av dess internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat, i linje med uppgifterna i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och den relevanta information som lämnats i frågan av Belize, den föreslagna handlingsplanen samt de åtgärder som vidtagits för att rätta till situationen. Med avseende på denna granskning beaktade kommissionen de parametrar som anges i artikel 31.4–31.7 i IUU-förordningen.

3.1 Återkommande IUU-fartyg och IUU-handel (artikel 31.4 a i IUU-förordningen)

- (34) Såsom betonas i skäl 20 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 fastställde kommissionen utifrån information i flera regionala fiskeriorganisationers förteckningar över IUU-fartyg att ett antal IUU-fartyg i dessa

förteckningar förde Belizes flagg efter att de förts in i dessa förteckningar⁽³⁾. Dessa fartyg var den 15 november 2012 Goidau Ruey No 1, Orca, Reyamar 6, Sunny Jane, Tching Ye No 6 och Wen Teng No 688.

- (35) Kommissionen fastställde på grundval av informationen i flera regionala fiskeriorganisationers förteckningar över IUU-fartyg att åtta IUU-fartyg i dessa förteckningar för närvarande förde Belizes flagg efter att de förts in i dessa förteckningar⁽⁴⁾. Dessa fartyg är Amorinn, Chia Hao No 66, Orca, Ray, Reyamar 6, Tchaw, Tching Ye No 6 och Wen Teng No 688. Fartygen Amorinn, Ray och Tchaw har registrerats av Kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR) och Fiskeorganisationen för Sydostatlantens (Seafo), fartygen Orca, Reyamar 6, Tching Ye No 6 och Wen Teng No 688 av IATTC medan fartyget Chia Hao No 66 har registrerats av både IATTC och Iccat. Dessutom slog kommissionen fast att i enlighet med Seafos förteckning över IUU-fartyg för fartyget Ray Belizes flagg.
- (36) Såsom framhålls i avsnitt 3.1 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 är det faktum att det finns ett antal IUU-fartyg i de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar som förde Belizes flagg efter att de tagits upp i dessa förteckningar ett tydligt tecken på att Belize har misslyckats med att följa sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt.
- (37) Sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012 har dessutom antalet fartyg som efter att de tagits med i förteckningen över IUU-fartyg förde Belizes flagg ökat till åtta. Alltså har Belize misslyckats med att ta sitt faktiska ansvar och att uppfylla de regionala fiskeriorganisationernas bevarande- och förvaltningsåtgärder. Detta belyser Belizes underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 94.2 b i Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos), där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under internationell rätt för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning. Det påvisar också Belizes underlåtenhet att säkerställa att fiskefartyg som har rätt att föra landets flagg inte deltar i eller stöder IUU-fiske, vilket strider mot rekommendationen i punkt 34 i IPOA IUU som anger att staterna ska se till att fiskefartyg som för deras flagg inte deltar i eller stöder IUU-fiske.
- (38) Enligt artikel 18.1 och 18.2 i Förenta nationernas avtal om genomförande av de bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande

⁽³⁾ Se del B i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 724/2011 av den 25 juli 2011 om upprättande av EU:s förteckning över fartyg som är inblandade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT L 194, 26.7.2011, s. 15).

⁽⁴⁾ Se del B i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 672/2013 av den 15 juli 2013 om upprättande av EU:s förteckning över fartyg som är inblandade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT L 193, 16.7.2013, s. 15).

och långvandrande fiskbestånd (FN:s avtal om fiskbestånd, Unfsa) ansvarar dessutom flaggstaten för sina fartyg som fiskar på öppet hav. Det erinras om att Unfsa reglerar frågor som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. Såsom framhålls i skäl 35 i detta beslut finns fem IUU-fartyg med på de IUU-förteckningar som sköts av de regionala fiskeriorganisationer som förvaltar dessa typer av fiskbestånd. Kommissionen anser att förekomsten av fem IUU-fartyg i IATTC:s och Iccats IUU-förteckningar som förde Belizes flagg efter att de tagits med i dessa förteckningar tydligt visar att Belize har misslyckats med att följa sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt. Dessutom visar förekomsten av fem IUU-fartyg i de IUU-förteckningar som sköts av IATTC och Iccat och som förde Belizes flagg efter att de fördes in i dessa förteckningar på Belizes underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 och 19.2 i Unfsa. Denna situation strider också mot bestämmelserna i artikel 20 i Unfsa, där det anges att staterna är skyldiga att undersöka, samarbeta med varandra och sanktionera IUU-fartyg, eftersom Belize när det gäller dessa fem IUU-fartyg har misslyckats med att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell rätt när det gäller internationellt samarbete och verkställighet.

(39) De åtta IUU-fartyg i de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar som förde Belizes flagg efter att de fördes in i dessa förteckningar är ett tecken på att Belize har misslyckats med att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat. Fiskefartyg som klassats som IUU underminerar bevarandet och förvaltningen av levande resurser. Därför agerar inte Belize i enlighet med artikel 118 i Unclos, i vilken det anges att staterna ska samarbeta med varandra för att bevara och förvalta de levande tillgångarna i det fria havet.

(40) Belizes underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter vad gäller efterlevnad och tillsyn strider också mot artikel III.8 i FAO:s iakttagandavtal där det anges att varje part, såvitt avser fiskefartyg som har rätt att föra dess flagg och som handlar i strid mot bestämmelserna i iakttagandavtalet från Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation, ska vidta verkställighetsåtgärder, däri inbegripet, när så är lämpligt, att göra överträdelser av sådana bestämmelser straffbara enligt nationell lagstiftning. Tillämpliga sanktioner med avseende på sådana överträdelser ska vara så pass hårda att efterlevnaden av de krav som ställs i FAO:s iakttagandavtal effektivt säkerställs och att lagöverträdarna berövas den vinning som härrör från dessas illegala verksamhet.

(41) Mot bakgrund av det IUU-fiske som bedrevs av fartyg som för Belizes flagg och som bekräftats ovan, vilket

förklaras i skälen 22–23 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, säkerställde Belize inte lämpliga sanktioner, avskräckte inte från upprepade överträdelser eller berövade inte lagöverträdarna vinningen från deras illegala verksamhet. Landet saknade även ett lämpligt administrativt system för undersökningar och fartygsövervakning. Denna brist på lämpliga åtgärder hade inte åtgärdats vid den tidpunkt då detta beslut antogs.

(42) Efter antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012 lämnade Belize in dokumentation i enlighet med skälen 26 och 29 i detta beslut.

(43) Kommissionen insåg att tillräckliga åtgärder med avseende på det återkommande IUU-fisket inte kunde vidtas till fullo av Belize på grund av brister i landets lagstiftning. I handlingsplanen föreslogs därför en översyn av lagstiftningen för att säkerställa bevarandet och förvaltningen av de levande resurserna i det fria havet. Det lagförslag om levande akvatiska resurser (*Aquatic Living Resources Bill*) som Belize lade fram har dock varken antagits eller lämnats in till representanthuset. Förslaget innehåller framför allt bestämmelser om bevarande och förvaltning av fiskeresurser, krav och villkor gällande utfärdandet av licenser, fiskeverksamheter inne i och utanför Belizes exklusiva ekonomiska zon, övervakning och kontroll, registret över fiskefartyg liksom allmänna bestämmelser om sanktioner. Emellertid är ovannämnda lag endast en rättsakt med allmän räckvidd och för att vara helt fungerande föreskrivs i dess del XXI att flera förordningar kan komma att bli nödvändiga för att ge verkan åt vissa av bestämmelserna i lagen och en vederbörlig förvaltning av denna. Den anger att sådana förordningar i synnerhet kan komma att behövas för följande områden: licensiering och reglering av fisket, villkor eller förhållanden gällande charter av fiskefartyg som för Belizes flagg, installation och användning av mobila mottagarenheter på enskilda fartyg eller en kategori av fartyg som får bedriva fiske enligt denna lag, utnämning, uppehållande och förfaranden med avseende på ombud som utses för att ta emot och reagera på processer enligt denna lag, fastställande av kraven för att tillhandahålla uppgifter om vem som äger de fartyg som används för att fånga, lasta, landa, hantera, omlasta, transportera, hålla och avyttra fisk, föreskrivande av överträdelser mot förordningarna och böter för sådana överträdelser. Med avseende på den information som nämns ovan har de beliziska myndigheterna, till följd av antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012, endast lämnat in utkastet till sanktionsförordningen för det fria havet. Lagförslaget om levande akvatiska resurser började utarbetas redan 2011 och har i praktiken inte utvecklats vidare sedan dess. Förslaget har inte antagits än och är därför inte heller rättsligt bindande. De behöriga beliziska myndigheterna har dessutom inte överlämnat en faktisk tidplan för när detta förslag ska upphöjas till lag och genomföras. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.

- (44) Belizes utkast till en nationell handlingsplan för att bekämpa IUU påbörjades 2005 och har fortfarande inte antagits, vilket strider mot punkterna 25, 26 och 27 i IPOA IUU, som kräver att staterna tar fram nationella handlingsplaner mot IUU-fiske. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.
- (45) Kommissionen konstaterade därför att Belize, utöver det återkommande IUU-fiske som bedrivs av fartyg som för dess flagg, inte tillämpar ett avskräckande sanktions-system. Den nuvarande bindande lagstiftningen⁽⁵⁾ innehåller följande sanktioner: en skriftlig varning, böter, upphävande av statusen och/eller dokument och tillbakadragande eller upphävande av tillstånd. Det högsta bötesbeloppet (50 000 US-dollar) är inte tillräckligt avskräckande och strider därför mot artikel 19.2 i Unfsa, som bland annat anger att sanktionerna ska vara tillräckligt hårda och beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från deras illegala verksamhet.
- (46) Enligt skäl 43 i detta beslut har Belize lämnat in ett nytt utkast till sanktionsförordningen för det fria havet. Eftersom detta utkast är tilläggslagstiftning till lagförslaget om levande akvatiska resurser kommer det inte att träda i kraft före den sistnämnda. Dessutom innehåller utkastet till sanktionsförordning för det fria havet endast administrativa sanktioner. Dess tillämpningsområde inbegriper åläggande av böter, men reglerar inte tydligt hur stora dessa bötesbelopp ska vara. Sanktionsförfarandet innehåller inga tydliga tidsfrister för granskningen av påstådda överträdelser. Det finns inte någon tydlig uppdelning av ansvaret mellan de behöriga beliziska myndigheterna med avseende på genomförandet av det föreslagna sanktionssystemet. Bristen på ett tydligt fastställande av bötesbeloppen visar att Belize, om förslaget antas, inte skulle lyckas uppfylla kraven i artikel 19.2 i Unfsa. Bristen på ett tydligt fastställande av bötesbeloppen skulle, om förslaget antas, dessutom inte vara i linje med rekommendationerna i punkt 21 i IPOA IUU. Där råds staterna att se till att sanktionerna för IUU-fiske med fartyg är tillräckligt hårda för att på ett effektivt sätt kunna förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från sådant fiske. Dessutom skapar inte sanktionsförordningen för det fria havet en uppsättning sanktioner för IUU-verksamheter som kan komma att bedrivas av fartyg som för Belizes flagg i tredjeländernas vatten.
- (47) De åtgärder som Belize vidtagit med tanke på dess skyldigheter som flaggstat är följaktligen otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artiklarna 94 och 118 i Unclos, artiklarna 18, 19 och 20 i Unfsa och artikel III.8 i FAO:s iakttagandeavtal.
- (48) Med tanke på skälen 21–27 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 menar kommissionen att Belize, enligt artikel 31.3 och 31.4 a i IUU-förordningen, inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat med avseende på IUU-fartyg och IUU-fiske som bedrivs eller stöds av fiskefartyg som för landets flagg eller av dess medborgare, och inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att motverka dokumenterat och återkommande IUU-fiske av fartyg som tidigare förde dess flagg.
- ### 3.2 Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 b, c och d i IUU-förordningen)
- (49) Såsom beskrivs i skälen 31–36 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 analyserade kommissionen huruvida Belize har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder med avseende på de operatörer som är skyldiga till IUU-fisket och huruvida man har tillämpat tillräckligt hårda sanktioner för att beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från IUU-fisket.
- (50) Enligt skäl 33 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 såg inte Belize till att de sanktioner som utdöms för IUU-fiske med fartyg och, i största möjliga omfattning, för medborgare under dess jurisdiktion, är tillräckligt hårda för att till fullo förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.
- (51) Enligt skälen 45–46 i detta beslut har Belize, efter antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012, inte inrättat något avskräckande sanktionssystem. Den nuvarande uppsättningen sanktioner strider mot artikel 19.2 i Unfsa som bland annat anger att sanktionerna ska vara tillräckligt hårda och beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från dessas illegala verksamhet.
- (52) De bevis som finns tillgängliga bekräftar att Belize inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt internationell rätt med avseende på effektiva tillsynsåtgärder. I detta avseende, såsom förklaras i skälen 35–40 i detta beslut, förde åtta IUU-fartyg i de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar Belizes flagg efter att ha förts in i dessa förteckningar. Att det finns sådana IUU-fartyg visar att Belizes inte tar ansvar för sina fartyg som fiskar på det fria havet enligt artikel 18.1 och 18.2 i Unfsa.
- (53) Såsom förklaras i skäl 32 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 utgör dessutom det faktum att ett antal IUU-fartyg i de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar som förde Belizes flagg efter att de

⁽⁵⁾ Registration of Merchant Ships Disciplinary Regulations (RMSDR), 1999, <http://www.immarbe.com/IMMARBELIB/S.I.Number-56-of-1999%20.pdf>

förts in i dessa förteckningar bevis som styrker att Belize inte har utövat faktisk jurisdiktion över sina fiskefartyg. I nuläget har antalet IUU-fartyg i de regionala fiskorganisationernas IUU-förteckningar som förde Belizes flagg efter att ha förts in förteckningarna ökat till åtta. Alltså har Belize underlåtit att uppfylla villkoren i artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under internationell rätt för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning

- (54) Enligt skäl 35 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 kan utvecklingsnivån i Belize inte anses vara en faktor som underminerar kapaciteten hos de behöriga myndigheterna att samarbeta med andra länder och genomföra tillsynsåtgärder. Utvärderingen av de särskilda begränsningarna för utvecklingen beskrivs närmare i skälen 70–72 i detta beslut.
- (55) Med avseende på bevisen för det berörda IUU-fiskets bakgrund, art, omständigheter, omfattning och grad har kommissionen beaktat de återkommande och upprepade IUU-fiskeverksamheterna som de fartyg som för Belizes flagg har gjort sig skyldiga till fram till 2013. Kommissionen har även tagit hänsyn till utvecklingen efter kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (56) Följaktligen är de åtgärder som Belize vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artikel 94.2 b i Unclos och artiklarna 18 och 19 i Unfsa.
- (57) Med tanke på skälen 31–36 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 b, c och d i IUU-förordningen, att Belize inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat när det gäller samarbete och tillsyn.

3.3 Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)

- (58) Enligt beskrivningen i skälen 39–63 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 analyserade kommissionen all information som ansågs relevant med avseende på Belizes status som avtalsslutande part i IOTC och Iccat och som samarbetande icke-medlem i WCPFC. Eftersom Belize var en samarbetande icke-part i Nordstatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC) fram till slutet av 2011 har kommissionen också analyserat information som ansetts relevant i fråga om denna regionala fiskerierorganisation. Dessutom utförde kommissionen en analys av den information som ansågs relevant med tanke på Belizes status

som avtalsslutande part i IOTC och Iccat till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012.

- (59) Det erinras om att Iccat efter kommissionens beslut av den 15 november 2012 utfärdade en skrivelse om sin oro under 2013 ⁽⁶⁾ till Belize. Iccats sekretariat uttryckte sin oro med avseende på följande frågor: Behovet av ytterligare utredning om möjliga orapporterade eller olagliga omlastningar av Iccat-arter som fångas som bifångst, om funktionen hos det nya VMS-system som inrättats av Belize och om behovet av vidare information om kvot-hantering med avseende på sydlig svärdfisk. I detta sammanhang betonade Iccats sekretariat att den kommer att rekommendera lämpliga åtgärder för att ta itu med bristen på uppgifter och underlåtenheten att lämna in den information som krävs för att till fullo genomföra Iccats rekommendationer om dessa frågor.
- (60) Kommissionen analyserade också tillgänglig information från Iccat om hur Belize följde Iccats regler och uppfyllde dess rapporteringskrav. För detta ändamål använde kommissionen Iccats överensstämmelsestabeller från 2012 ⁽⁷⁾. Enligt den information som fanns tillgänglig konstaterades brister rörande omlastningar till havs utanför observatörsprogrammet för omlastningar liksom för brister som rörde VMS-sändningar. Dessutom har Belize fortfarande inte slutfört planen för förbättring av datainsamlingen om hajar på artspecifik nivå.
- (61) Enligt informationen i IOTC:s överensstämmelserapport från 2013 ⁽⁸⁾ fanns Belize fortfarande bryta mot reglerna eller endast delvis uppfylla reglerna för år 2012 när det gäller flera resolutioner som antagits av IOTC. I synnerhet, vad gäller IOTC:s resolution 12/13 för fartyg för långrevsfiske om rättsliga och administrativa åtgärder som ska genomföras i områdesavstängningen, har Belize inte tillhandahållit information om avstängningsperioden 2012/2013. När det gäller IOTC:s resolution 10/08 om förteckningen över aktiva fartyg har Belize inte tillhandahållit den obligatoriska rapporten om fartyg i IOTC-området under 2012. Beträffande resolution 07/02 om förteckning över godkända fartyg med en totallängd på 24 meter eller mer uppfyller Belize reglerna till viss del eftersom viss obligatorisk information, till exempel aktiv hamn, redskapstyp och vissa fartyg med ogiltiga tillstånd, saknas. Vad gäller IOTC:s resolution 06/03 om antagande av ett övervakningssystem för fartyg (Vessel Monitoring System, VMS) har Belize inte tillhandahållit den obligatoriska VMS-rapporten om utveckling och genomförande som krävs enligt denna resolution. Beträffande IOTC:s resolution 10/02 om obligatoriska statistiska krav har Belize inte rapporterat sin nominella fångst, fångst och

⁽⁶⁾ Skrivelse från Iccat av den 11 februari 2013, ICCAT Circular No 605, 11.2.2013.

⁽⁷⁾ ICCAT, Compliance Summary Tables, ICCAT Report 2012–2013, bilaga 3–10.

⁽⁸⁾ IOTC Compliance Report for Belize, Compliance Committee Session, 10, 2013, CoC10-CR02.

fiskeansträngning och storleksfördelning i den utsträckning som krävs enligt denna resolution, och i fråga om IOTC:s resolution 05/05 om inlämning av uppgifter om hajar uppfyller Belize endast delvis reglerna, eftersom inga uppgifter har tillhandahållits. När det gäller resolution 12/05 om omlastningar till havs har Belize inte lämnat in den obligatoriska rapporten. Vad gäller resolution 11/04 om observatörer har Belize inte infört det observatörsprogram som krävs i denna resolution. Belize har framför allt inte inrättat observatörsprogrammet för de obligatoriska 5 % till havs för fartyg längre än 24 meter och uppfyller inte rapporteringsskyldigheten för observatörer. Med avseende på IOTC:s resolution 01/06 om det statistiska dokumentationsprogrammet har Belize inte tillhandahållit information om institutioner och personal med befogenhet att godkänna statistikdokument över storögd tonfisk.

- (62) Belizes agerande med avseende på skyldigheterna enligt Iccat, såsom förklaras i skälen 59–60 i detta beslut, liksom dess underlåtenhet att förse IOTC med den information som avses i skäl 61 i detta beslut, visar på Belizes underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat enligt Unclos och Unfsa. I synnerhet undergräver underlåtenheten att lämna uppgifter i tid om statistik, VMS, fångst och fiskeansträngning, omlastning till havs och observatörsprogrammet Belizes förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 117 och 118 i Unclos, där det anges att staterna är skyldiga att med avseende på sina medborgare vidta åtgärder för bevarande av de levande tillgångarna i det fria havet och att samarbeta i fråga om bevarande- och förvaltningsåtgärder för de levande tillgångarna i det fria havet.
- (63) Enligt beskrivningen i skäl 46 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 upptäcktes ett antal faktorer under besöket i Belize i november 2010, i synnerhet i fråga om funktionaliteten hos VMS och observatörsprogrammet. Andra problem, vad gäller inspektionsprogrammet och övervakningen av omlastningen, togs upp i skäl 51 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 i samband med IOTC:s överensstämmelserapport för 2010. I detta avseende har den information som de beliziska myndigheterna lämnat med avseende på inrättandet av ett tillförlitligt inspektionsprogram, observatörsprogram, lossningsrapporter, tillsyn av omlastningar och övervakning av landningen av fångst avslöjat att myndigheterna inte har säkerställt någon effektiv och ändamålsenlig kontroll och övervakning av de fartyg som för Belizes flagg i linje med dess internationella skyldigheter. Belize uppmanades i synnerhet att ta fram och införa ett nationellt program för övervakning och kontroll, ett system för loggböcker och fångstrapporering, ett program för landningsdeklaration, ett program för inspektion och kontroll av landning, ett särskilt hamnprogram och ett observatörsprogram. De beliziska myndigheterna lämnade in information om det nationella observatörsprogrammet och de främsta inslagen i det nya systemet för fartygsövervakning och e-loggar. Emellertid beskriver dessa handlingar endast en förberedande fas av processen och innehåller ingen utförlig tidplan för ikraftträdande och det faktiska genomförandet. Utkastet till programmet för hamninspektion av det fiske som bedrivs på det fria havet som lades fram av Belize den 5 mars 2013 befinner sig i den förberedande fasen och kräver omfattande vidareutveckling innan det gör någon skillnad

i praktiken. Det nationella observatörsprogrammet håller fortfarande på att utarbetas. Det nuvarande inspektionsprogrammet verkar inte garantera en tillräcklig täckning av den fiskeflotta med Belizes flagg som fiskar på de fria havet på grund av otillräckliga inspektionsresurser. I detta sammanhang erinras det om att Belize har haft allvarliga problem i samband med rapporteringen av uppgifter till olika regionala fiskerierorganisationer, vilket undergräver landets kapacitet att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat.

- (64) Såsom beskrivs i skälen 41–42 och 51–52 i kommissionens beslut från november 2012 och i skäl 62 i detta beslut underlät Belize att uppfylla sina registrerings- och rapporteringsskyldigheter. Till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012 påstod Belize att registreringsproblemet inte var särskilt omfattande, dock utan att bestrida de regionala fiskerierorganisationernas upptäckter av bristande överensstämmelse. I detta avseende bör det noteras att det finns skillnader mellan den officiella dokumentationen från de regionala fiskerierorganisationerna och Belizes uttalanden. Kommissionen konstaterade framför allt att det beliziska systemet för elektronisk fångstrapporering endast är under utveckling och kräver ytterligare testning. Den information som Belize lämnade visade i själva verket inte på någon förändring i fråga om landets efterlevnad av de regionala fiskerierorganisationernas överensstämmelseprogram som avsågs i kommissionens beslut av den 15 november 2012. Belize har inte lämnat några bevis för sina uttalanden i form av relevant dokumentation som skulle göra det möjligt för kommissionen att bortse från de befintliga överensstämmelserapporterna från de regionala fiskerierorganisationerna. Såsom redan tagits upp i detta avsnitt är dessa extremt kritiska till Belizes förmåga att följa internationella regler. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (65) Med avseende på det VMS-system som beskrivs i skäl 48 och 52 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och skäl 63 i detta beslut påminner kommissionen om flera problem som framhållits av WCPFC, IOTC och Iccat. Till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012 uppgav Belize att landet håller på att uppdatera sitt VMS. Det nya systemet för fiskinformation och e-loggningssystemet håller dock på att utvecklas och är fortfarande inte funktionsdugligt. Dessutom verkar inte Belize ha något fungerande fiskeövervakningscentrum. När det gäller efterlevnaden av de regionala fiskerierorganisationernas VMS-krav finns det skillnader mellan den officiella dokumentationen från dessa organisationer och Belizes uttalanden. Belize bestred de regionala fiskerierorganisationernas uppgifter. Den information som lämnades av Belize visade emellertid inte på någon förändring i landets agerande i fråga om de regionala fiskerierorganisationernas överensstämmelseprogram. Belize har inte tillhandahållit några bevis för sitt uttalande genom relevant dokumentation som skulle göra det möjligt för kommissionen att bortse från de befintliga överensstämmelserapporterna från dessa organisationer. Därför uppfyller inte Belize de villkor som avses i artikel 18.3 g i Unfsa med tanke på den information som samlas in om de beliziska myndigheternas övervaknings- och kontrollkapacitet, i synnerhet om deras operativa kapacitet och funktionssätt.

(66) Den information som tas upp i avsnitt 3.3 i detta beslut visar att Belizes agerande strider mot kraven i artikel 18.3 i Unfsa.

(67) Såsom påpekas i skäl 63 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 för Belize ett internationellt fartygsregister för handelsflottor med ansvar för fartygsregistrering som inte garanterar att fartyg som för Belizes flagg har några direkta kopplingar till landet. Belize påstod att landet utövar kontroll över sin fiskeflotta trots att fartygsregistret sköts av ett privat företag. Det avslöjades genom offentligt tillgänglig information att Belizes regering, från och med juni 2013⁽⁹⁾, tog över den operativa kontrollen över registret. Trots att förstatligandet av registret skedde den 13 juli 2013 har kommissionen inte tagit emot några uppgifter från Belize som skulle utgöra ytterligare bevis för att det finns en faktisk koppling mellan Belize och de fartyg som för landets flagg. Denna situation överensstämmer fortfarande inte med skyldigheterna i artikel 91 i Unclos.

(68) Följaktligen är de åtgärder som Belize vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artiklarna 91, 117 och 118 i Unclos och artikel 18.3 i Unfsa.

(69) Med tanke på skälen 39–63 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, enligt artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen, att Belize inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt med avseende på internationella regler, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder.

3.4 Särskilda begränsningar för utvecklingsländer

(70) Det erinras om att enligt FN:s index för mänsklig utveckling⁽¹⁰⁾ anses Belize som ett land med medelhög mänsklig utveckling (plats 96 av 186 länder) och enligt förordning (EG) nr 1905/2006 finns Belize med i kategorin över länder med lägre medelinkomst.

(71) Såsom beskrivs i skäl 66 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har inga styrkande bevis hittats som visar att Belizes underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter enligt internationell rätt beror på en låg utvecklingsnivå. Efter den 15 november 2012 har inga ytterligare konkreta bevis lagts fram för att visa att de fastställda bristerna beror på bristande kapacitet och bristande administrativ infrastruktur.

⁽⁹⁾ <http://amandala.com.bz/news/gob-assumes-control-ibc-immarbe/>

⁽¹⁰⁾ För hänvisningar till FN:s index för mänsklig utveckling, se (rankningen av de länder som nämns i detta beslut uppdaterad i linje med den senaste tillgängliga FN-rapporten): http://hdr.undp.org/en/media/HDR2013_EN_Summary.pdf

(72) Med tanke på skälen 65–66 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, enligt artikel 31.7 i IUU-förordningen, att Belizes utvecklingsstatus och samlade agerande i fråga om fiske inte har satts ned av dess utvecklingsnivå.

4. FÖRFARANDE FÖR KONUNGARIKET KAMBODJA

(73) Den 15 november 2012 meddelade kommissionen Konungariket Kambodja (Kambodja) genom ett kommissionsbeslut enligt bestämmelserna i artikel 32 i IUU-förordningen att den övervägde möjligheten att identifiera Kambodja som ett icke-samarbetande tredjeland⁽¹¹⁾.

(74) Kommissionen uppmanade Kambodja att i nära samarbete med kommissionens avdelningar upprätta en handlingsplan för att rätta till de brister som fastställdes i kommissionens beslut.

(75) Kommissionen fastställde i den föreslagna handlingsplanen flera underlåtenheter att fullgöra skyldigheter enligt internationell rätt, framför allt sådana med koppling till antagandet av lämplig lagstiftning, brist på ett lämpligt och effektivt system för övervakning, kontroll och inspektion, brist på ett avskräckande sanktionssystem och ett bristande genomförande av fångstcertifieringssystemet. De fastställda bristerna rör i allmänna termer efterlevnaden av internationella skyldigheter, till exempel de regionala fiskeriorganisationernas, och villkoren för registrering av fartyg enligt internationella bestämmelser. Det har också fastställts att landet inte följer relevanta organs rekommendationer och resolutioner, exempelvis FN:s internationella handlingsplan mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IPOA IUU). Den bristande efterlevnaden av icke-bindande rekommendationer och resolutioner har dock endast setts som stödjande bevis och inte använts som underlag för identifieringen.

(76) Den 22 november 2012 sammanträdde kommissionen med de kambodjanska myndigheterna i Bryssel för att klargöra läget och planera framtida steg till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012.

(77) Kambodja svarade på skrivelsen av den 15 november 2012 den 7 februari 2013. Landets svar innehöll en lista över åtgärder som vidtagits i kampen mot IUU-fisket. Kambodja uppgav att landet har slutfört sin strategiska planeringsram för fiske 2010–2019, inbegripet den kambodjanska uppförandekoden för ansvarsfullt fiske, ett kärndokument för kontroll och utveckling av fiskeresurserna till havs och för undanröjande av olagligt fiske, loggboken för havsfiske för fiskefartyg och tillkännagivandet om tekniska krav för förvaltningen av fiskefartyg.

⁽¹¹⁾ Skrivelse till Konungariket Kambodjas jordbruks-, skogsbruks- och fiskeriminister av den 15.11.2012.

Kambodja uppgav även att man har förstärkt och utvidgat övervaknings- och kontrollsystemet och har samarbetat med de stater som ingår i den regionala handlingsplanen om genomförandet av den regionala handlingsplanen för IUU-fiske. I skrivelsen av den 7 februari 2013 uppgav Kambodja att landet behövde mer tid för att till fullo kunna fullgöra sina skyldigheter på grund av bristande mänskliga och ekonomiska resurser.

- (78) Kommissionen försökte vid ett flertal tillfällen kontakta Kambodja för att gå vidare med diskussionerna om den föreslagna handlingsplanen. En andra skrivelse skickades av kommissionen den 29 april 2013 för att påminna om kommissionens begäran av den 15 november 2012, där man bad om handlingar till stöd för de åtgärder som redan vidtagits av Kambodja.
- (79) En videokonferens anordnades den 24 maj 2013 med representanter för Kambodja. Under denna videokonferens gjorde Kambodjas representanter följande muntliga redogörelser: Fartygsregistreringssystemet ändrades 2003 när registret flyttades från ett Singaporebaserat privat företag till ett Koreabaserat privat företag. Kambodja underströk sitt åtagande att iaktta alla internationella och nationella förordningar. Det verktyg som Kambodja använde för att bekämpa IUU-fiske innebar att ett fartyg som förmodades vara iblandat i IUU-fiske avregistrerades. Flera IUU-fartyg skulle ha avregistrerats. Om ett fartyg finns registrerat på en IUU-förteckning kan det dessutom inte registreras av Kambodja. Kambodja uppgav att det inte hade registrerat några nya fiskefartyg sedan 2010.
- (80) Under videokonferensen den 24 maj 2013 underströk kommissionen uppgifterna i kommissionens beslut av den 15 november 2012, påminde de kambodjanska myndigheterna om det brådskande behovet av att ta itu med de fastställda bristerna och att lämna in handlingar till stöd för Kambodjas skriftliga och muntliga redogörelser och förklarade de möjliga konsekvenserna om landet inte tog itu med de fastställda bristerna.
- (81) Genom en skrivelse av den 14 juni 2013 lämnade Kambodja in ytterligare uppgifter om sina nuvarande policyer mot IUU-fiske och en handlingsplan mot IUU-fiske som tillämpades av flaggstatsadministrationen, Kambodjas internationella fartygsregister. Dessa överensstämde med de muntliga redogörelser som gjordes under videokonferensen den 24 maj 2013. Kambodja överlämnade också en förteckning över fiskefartyg och transportfartyg/kylfartyg för fisk som förde Kambodjas flagg från och med maj 2013.
- (82) Kambodja tillhandahöll inga uppgifter om när de nuvarande policyerna mot IUU-fiske och åtagandena enligt handlingsplanen om IUU-fiske kommer att omvandlas till bindande rättsliga regler och förverkligas och genomföras av de kambodjanska myndigheterna.

(83) Kommissionen tog inte emot fler utförliga uppgifter om de åtgärder som vidtagits av Kambodja för att bekämpa IUU-fiske.

(84) Kommissionen fortsatte att begära in och granska all information som den ansåg nödvändig. De muntliga och skriftliga kommentarer som överlämnades av Kambodja efter kommissionens beslut av den 15 november 2012 övervägdes och togs i beaktande medan Kambodja antingen informerades muntligen eller skriftligen om kommissionens överväganden.

(85) På grundval av den information som samlades in, såsom framgår i följande avsnitt, anser kommissionen att de problemområden och brister som beskrevs i kommissionens beslut av den 15 november 2012 inte har behandlats av Kambodja. De åtgärder som föreslogs i den åtföljande handlingsplanen har inte heller genomförts till fullo.

5. IDENTIFIERING AV KAMBODJA SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND

(86) I enlighet med artikel 31.3 i IUU-förordningen granskar kommissionen härmed Kambodjas efterlevnad av dess internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat, i linje med uppgifterna i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och med den föreslagna handlingsplanen, som beskrivits ytterligare genom den information som lämnades av Kambodja. Med avseende på denna granskning beaktade kommissionen de parametrar som anges i artikel 31.4–7 i IUU-förordningen.

5.1 Återkommande IUU-fartyg och IUU-handel (artikel 31.4 a i IUU-förordningen)

(87) Såsom påpekas i skälen 75–76 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 fastställde kommissionen utifrån information från de regionala fiskeriorganisationerna och sitt eget arbete att ett antal fartyg hade setts fiska olagligt samtidigt som de förde Kambodjas flagg.

(88) Såsom betonas i skäl 75 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 fastställde kommissionen utifrån uppgifter i de regionala fiskeriorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg flera fall av IUU-aktiviteter med fartyg som för kambodjansk flagg eller har kambodjansk fiskelicens. Fiskefartyget Draco-1 (nuvarande namn⁽¹²⁾: Shaanxi Henan 33; namnet i november 2012 viket nämns i skäl 75 i kommissionens beslut av den 15 november 2012: Xiong Nu Baru 33) sågs fiska olagligt i CCAMLR:s område i januari 2010⁽¹³⁾ och i april 2010⁽¹⁴⁾ när det förde kambodjansk flagg. Även fiskefartyget Trosky (nuvarande namn⁽¹⁵⁾: Huiquan; namnet i

⁽¹²⁾ <http://iuu-vessels.org/iuu/iuu/vessel?uid=63>

⁽¹³⁾ CCAMLR Document COM CIRC 10/11, 2 februari 2010.

⁽¹⁴⁾ CCAMLR Document COM CIRC 10/45, 20 april 2010.

⁽¹⁵⁾ <http://iuu-vessels.org/iuu/iuu/vessel?uid=102>

november 2012 och som nämns i skäl 75 i kommissionens beslut av den 15 november 2012: Yangzi Hua 44) sågs fiska olagligt i CCAMLR:s område i april 2010 ⁽¹⁶⁾ när det förde kambodjansk flagg.

- (89) Såsom framhålls i avsnitt 5.1 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 är det faktum att det finns ett antal IUU-fartyg som är med i de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar som för Kambodjas flagg efter att de tagits upp i dessa förteckningar ett tydligt tecken på att Kambodja har misslyckats med att följa sina skyldigheter som flaggstat.
- (90) Såsom beskrivs i skäl 76 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har kommissionen även samlat in bevis för Kambodjas bristande efterlevnad av de bevarande- och förvaltningsåtgärder som krävs enligt internationell rätt. Kommissionen har nämligen samlat in bevis genom unionens fångstintyg om att ett kambodjanskt fartyg begått upprepade överträdelse mot Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder, vilka sedan klassades som IUU-fiskeverksamheter. Överträdelserna begicks av ett kambodjanskt transportfartyg som tog emot fisk till havs från notfartyg. Enligt Iccats rekommendation 06-11 har inte notfartyg rätt att flytta över tonfisk till havs inom Iccats område. Det kambodjanska transportfartyget var inte heller registrerat i Iccats förteckning över transportfartyg med rätt att verka inom Iccats område enligt bestämmelserna i del 3 i Iccats rekommendation 06-11. Inga åtgärder vidtogs i denna fråga av de kambodjanska myndigheterna. Kambodjas agerande strider mot kraven i artikel 94.1 och 94.2 i Unclos, som anger att varje stat ska utöva faktisk jurisdiktion och kontroll över fartyg som för dess flagg. Kambodja säkerställde inte lämpliga sanktioner, avskräckte inte från upprepade överträdelse och berövade inte lagöverträdarna vinningen från deras illegala verksamhet, vilket strider mot rekommendationen i punkt 21 i IPOA IUU.
- (91) Mot bakgrund av de som nämns ovan bekräftade IUU-fiske som bedrivits av fartyg som för Kambodjas flagg, och trots kraven i detta avseende i handlingsplanen har ingen dokumentation alls lämnats in av Kambodja till stöd för de åtgärder som vidtagits om de förmodade olagliga fiskeverksamheterna som skulle bevisa att lämpliga sanktioner tillämpats, att landet avskräcker från upprepade överträdelse och berövar lagöverträdarna vinningen från deras illegala verksamhet. Kambodja gjorde endast gällande att landets policy mot IUU-fiske är att upphäva fartygsregistreringar och dra in eventuella licenser, certifikat, tillstånd eller handlingar som utfärdats till det fartyg som för dess flagg. Kambodja saknar även ett lämpligt administrativt system för undersökningar och fartygsövervakning. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (92) När det gäller översynen av lagstiftningen för att säkerställa bevarandet och förvaltningen av levande resurser i

det fria havet uppgav Kambodja att landet hade slutfört en strategisk planeringsram för fiske för 2010–2019, inbegripet en kambodjansk uppförandekod för ansvarsfullt fiske. Kambodjas framläggande bekräftade dock inte att några konkreta åtgärder hade vidtagits för att ta itu med och åtgärda de brister som tas upp i kommissionens beslut av den 15 november 2012. De handlingar som Kambodja lämnade in var allmänna och innehöll ingen konkret handlingsplan för att säkerställa bevarandet och förvaltningen av de levande resurserna i det fria havet. De bestod av allmänna principer och avsåg endast fiske i Kambodja (inlandsvatten och vatten längs havskusterna). En beskrivning av fiskesektorn i Kambodja liksom av fiskeförvaltningens mandat inkluderades. Denna beskrivning är dock mycket allmän och beskriver inte den specifika fiskeförvaltningen. Kambodjas framläggande innehöll en analys som bekräftade svagheter i form av begränsad styrning, begränsande regler och bristande lagstiftning inom vissa områden, bristande avgränsning och låg verkställighet, begränsade kunskaper, standarder och vägledande material. Trots kommissionens förfrågningar lämnade Kambodja inte heller in någon dokumentation som påvisade landets avsikt att ändra sin lagstiftning ytterligare till antagandet av ovannämnda strategiska planeringsram och uppförandekod för ansvarsfullt fiske.

- (93) Med avseende på den lagstiftning som rör registreringen av fiskefartyg lämnades ingen dokumentation in av Kambodja. Kambodja uppgav att landet hade slutfört ett tillkännagivande om tekniska riktlinjer för förvaltningen av fiskefartyg som rörde frågor om säkerhet till sjöss.
- (94) Ingen dokumentation lämnades in av Kambodja med avseende på översynen av lagstiftningen för att införa ett avskräckande sanktionssystem.
- (95) Kambodja lämnade inte in information om de punkter som underströks i handlingsplanen med avseende på den översyn av lagstiftningen som krävdes för att göra det möjligt för myndigheterna att begära information och undersöka de verksamheter som utförs av operatörerna, de registrerade ägarna och de faktiska ägarna av de fiskefartyg som för Kambodjas flagg.
- (96) Kambodjas agerande i de frågor som beskrivs i detta avsnitt i föreliggande beslut som rör åtgärder som riktas mot att ta itu med återkommande IUU-fiske strider mot flaggstaternas grundläggande ansvar enligt artikel 94.2 b i Unclos som anger att en flaggstat är ansvarig under internationell rätt för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning med avseende på administrativa, tekniska och sociala frågor rörande fartyget. Kambodjas framläggande gjorde det inte möjligt för kommissionen att se att några påvisbara förbättringar hade gjorts av Kambodja i fråga om landets lagstiftning efter antagandet av beslutet av den 15 november 2012.

⁽¹⁶⁾ Se fotnot 14.

- (97) Följaktligen är de åtgärder som Kambodja vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla artikel 94 i Unclos. Det erinras om att det är oväsentligt huruvida Kambodja faktiskt har ratificerat Unclos eftersom bestämmelserna i Unclos om fartyg som används på det fria havet (artiklarna 86–115 i Unclos) har erkänts som internationell sedvanerätt. Dessa bestämmelser omvandlar befintliga regler i internationell sedvanerätt till lagstiftning och övertar i princip ordagrant lydelsen i konventionen om det fria havet och konventionen om territorialvattnet och den angränsande zonen, som Kambodja har ratificerat respektive anslutit sig till.
- (98) Med avseende på skälen 76–79 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 menar kommissionen att Kambodja, i enlighet med artikel 31.3 och 31.4 a i IUU-förordningen, inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat med avseende på IUU-fartyg och IUU-fiske som bedrivs eller stöds av de fiskefartyg som för landets flagg eller av dess medborgare, och inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att motverka dokumenterat och återkommande IUU-fiske av fartyg som tidigare förde dess flagg.
- 5.2 Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 b, c och d i IUU-förordningen)**
- (99) Såsom beskrivs i skälen 83–86 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 analyserade kommissionen huruvida Kambodja har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder med avseende på de operatörer som är skyldiga till IUU-fisket och huruvida man har tillämpat tillräckligt hårda sanktioner för att beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från IUU-fisket.
- (100) Enligt skäl 84 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 såg inte Kambodja till att de sanktioner som utdöms för IUU-fiske med fartyg och, i största möjliga omfattning, för medborgare under deras jurisdiktion, är tillräckligt hårda för att effektivt förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna deras vinning av IUU-fiske.
- (101) Kambodja redogjorde muntligen vid videokonferensen den 24 maj 2013 om att landet hade avregistrerat de fartyg som förmodades ha bedrivit IUU-fiske. I skrivelsen av 14 juni 2012 uppgav Kambodja att om det upptäckts att ett fartyg deltar i olagligt fiske, vilket inbegriper att finnas med i en regional fiskerierorganisationens IUU-förteckning, skulle omedelbara och beslutsamma disciplinära åtgärder vidtas av Kambodjas internationella fartygsregister, inbegripet ett upphävande av fartygets registrering och återkallande av eventuella licenser, certifikat, tillstånd eller handlingar som utfärdats till det fartyg som för Kambodjas flagg. Kommissionen anser att endast avregistrering av ett fartyg utan ytterligare böter eller andra sanktioner inte är en tillräckligt hård åtgärd. Genom att bara avregistrera fartyget berövar man inte lagöverträdaren vinningen från dennes illegala verksamhet. Dessutom hindrar det inte lagöverträdaren från att omflagga ett sådant fartyg med en bekvämlighetsflagg. Trots kommissionens förfrågningar har ingen dokumentation heller lämnats in av Kambodja till stöd för dessa muntliga och skriftliga redogörelser. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (102) Enligt skälen 91–95 i detta beslut har Kambodja, efter antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012, inte inrättat något avskräckande sanktionssystem. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (103) Såsom framhålls i skäl 86 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har Kambodja kapacitetsproblem när det gäller att samarbeta med andra länder och genomföra tillsynsåtgärder, vilket hör ihop med bristen på en rättslig och administrativ miljö och bristande befogenheter för myndigheterna när det gäller utförandet av deras arbetsuppgifter. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (104) När det gäller utbildningen av Kambodjas observatörer och tjänstemän med ansvar för landning har Kambodja inte lämnat in någon dokumentation. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (105) Kambodjas agerande i de frågor som tas upp i detta avsnitt i föreliggande beslut och som rör åtgärder som inom området samarbete och verkställighet strider mot det grundläggande ansvaret som flaggstat enligt artikel 94.1 och 94.2 i Unclos, där det anges att varje flaggstat ska utöva faktisk jurisdiktion och kontroll över fartyg som för dess flagg, eftersom det påvisar att Kambodjas inte tar ansvar för sina fartyg som fiskar på det fria havet.
- (106) Med avseende på bevisen för det berörda IUU-fiskets bakgrund, art, omständigheter, omfattning och grad har kommissionen beaktat de återkommande och upprepade IUU-fiskeverksamheterna som de fartyg som för Kambodjas flagg har gjort sig skyldiga till fram till 2013. Kommissionen har även tagit hänsyn till utvecklingen efter kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (107) Följaktligen är de åtgärder som Kambodja vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla artikel 94 i Unclos.
- (108) Med tanke på skälen 83–86 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 b, c och d i IUU-förordningen, att

Kambodja inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat när det gäller samarbete och tillsyn.

5.3 Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)

- (109) Såsom beskrivs i skälen 86–96 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 analyserade kommissionen information som ansågs relevant i tillgängliga uppgifter som publicerats av regionala fiskerierorganisationer, i synnerhet Iccat och CCAMLR. Dessutom utförde kommissionen en analys av den information som ansågs relevant med tanke på Kambodjas status som icke-avtalslutande part i Iccat och CCAMLR till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (110) Det erinras om att Iccat efter kommissionens beslut av den 15 november 2012 i sin rapport för tvåårsperioden 2012–2013⁽¹⁷⁾ höll med om att identifieringen av Kambodja skulle behållas eftersom inget svar på skrivelserna från Iccats kommission hade tagits emot. Eftersom inget svar togs emot från Kambodja som innehöll den begärda informationen rörande efterlevnaden av bevarande- och förvaltningsåtgärderna beslöt Iccat att behålla Kambodjas identifiering under 2013. Iccats kommitté granskade den information som fanns tillgänglig för att bedöma de icke-avtalslutande parternas samarbete. Utöver den skrivelse om identifiering som kommissionen skickat till Kambodja har ingen korrespondens tagits emot av sekretariatet. I detta avseende beslöt man att behålla identifieringen av Kambodja till dess att mer information inkommer. Situationen bekräftar Kambodjas underlåtenhet att uppfylla alla typer av skyldigheter som flaggstat när det gäller de bevarande- och förvaltningsåtgärder som föreskrivs i Unclos.
- (111) Enligt information från CCAMLR⁽¹⁸⁾ med avseende på systemet för fångstdokumentation kan Kambodja som en icke-avtalslutande part som inte samarbetar med CCAMLR ha deltagit i upptagningen och/eller handeln med tandnotingar år 2012. Under 2012 kontaktade CCAMLR formellt Kambodja för att be landet att samarbeta och tillhandahålla uppgifter om handeln med tandnotingar. Sedan dess har dock ingen information överlämnats. Situationen bekräftar Kambodjas underlåtenhet att uppfylla alla typer av skyldigheter som flaggstat när det gäller de bevarande- och förvaltningsåtgärder som föreskrivs i Unclos.
- (112) Med avseende på skapandet av ett hållbart inspektionsprogram, observatörsprogram, lossningsrapporter, övervakning av omlastning och tillsyn av landningen av fångst har ingen dokumentation trots förfrågningarna i handlingsplanen lämnats in av Kambodja. Kambodja uppgav att landet har slutfört loggboken för havsfiske för fiskefartyg och även förstärkt och utvidgat övervaknings- och kontrollsystemet utan närmare uppgifter. Kambodja lämnade endast in mallen till loggboken för fiskefartyg. Ingen annan dokumentation av relevans lämnades in till kommissionen. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (113) När det gäller rapporterings- och registreringskyldigheterna har ingen dokumentation lämnats in av Kambodja trots förfrågningarna i handlingsplanen. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (114) När det gäller övervakningssystemet för fartyg (VMS) uppgav Kambodja att de fisktransportfartyg som förde Kambodjas flagg i princip skulle utrustas med ett lämpligt ombordsystem, inklusive VMS. Kambodja lämnade inte in någon dokumentation till stöd för denna skriftliga redogörelse trots förfrågningarna i handlingsplanen. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (115) Genom att agera på det sätt som beskrivs i skälen 112–114 misslyckades Kambodja med att bevisa att landet uppfyller villkoren i artikel 94.2 b i Unclos, som föreskriver att en flaggstat är ansvarig under internationell rätt för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning med avseende på administrativa, tekniska och sociala frågor rörande fartyget.
- (116) Såsom betonas i skäl 96 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 för Kambodja ett internationellt fartygsregister med ansvar för fartygsregistrering, som fungerar som Kambodjas flaggstatsadministration, vilket uppgavs i Kambodjas framläggande av den 14 juni 2013. Kambodjas internationella fartygsregister finns utanför Kambodja och garanterar inte att fartyg under kambodjansk flagg har några direkta kopplingar till landet. Ingen dokumentation lämnades in av Kambodja som visade på någon förändring i systemet för registrering av fiskefartyg, utöver en muntlig och skriftlig redogörelse av att det är förbjudet att nyregistrera fiskefartyg under kambodjansk flagg sedan 2010. I skrivelsen av den 14 juni 2013 uppgavs det att Kambodja hade sex fiskefartyg och 78 transportfartyg/kylfartyg för fisk i maj 2013. Offentliga uppgifter⁽¹⁹⁾ skulle dock visa att 150 fiskefartyg är registrerade under Kambodjas flagga. Denna flotta står för en betydande fiskekapacitet som inte omfattas av något faktiskt övervakningssystem, vilket gör att Kambodja inte till fullo kan säkerställa sina skyldigheter

⁽¹⁷⁾ ICCAT Report for Biennial Period 2012-2013, del I (2012), vol. 1 beskriver kommissionens verksamheter under det första året under denna tvåårsperiod och innehåller rapporten från kommissionens 18:e specialsammanträde (Agadir, Marocko, den 12–19 november 2012). Rapporten finns på: http://www.iccat.es/Documents/BienRep/REP_EN_12-13_I_1.pdf

⁽¹⁸⁾ CCAMLR:s rapport från kommissionens 31:a sammanträde, Australien den 23 oktober–1 november 2012. Relevant information finns på CCAMLR:s webbplats: <http://www.ccamlr.org/en/system/files/ecc-xxx1.pdf>

⁽¹⁹⁾ <http://www.world-register.org/>

som flaggstat. Kommissionen har inte tagit emot något framläggande från Kambodja som skulle bevisa att det finns en faktisk koppling mellan Kambodja och de fartyg som är registrerade under landet flagg. Denna situation överensstämmer fortfarande inte med skyldigheterna i artikel 91 i Unclos.

- (117) Följaktligen är de åtgärder som Kambodja vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla artiklarna 91 och 94 i Unclos.
- (118) Med tanke på skälen 83–86 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen, att Kambodja inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt med avseende på internationella regler, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder.

5.4 Särskilda begränsningar för utvecklingsländer

- (119) Enligt beskrivningen i skäl 99 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 anses Kambodja vara ett land med medelhög mänsklig utveckling (plats 138 av 186 länder)⁽²⁰⁾ och enligt förordning (EG) nr 1905/2006 ingår Kambodja i kategorin över minst utvecklade länder.
- (120) Såsom beskrivs i skäl 100 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har inga styrkande bevis hittats som visar att Kambodjas underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter enligt internationell rätt beror på en låg utvecklingsnivå. I och med skrivelsen av den 7 februari 2013 uppgav Kambodja att landet behövde mer tid för att till fullo kunna fullgöra sina skyldigheter gentemot EU på grund av bristande mänskliga och ekonomiska resurser. Inga ytterligare konkreta bevis har lämnats in för att visa att de fastställda bristerna beror på bristande kapaciteter och infrastruktur.
- (121) Med tanke på skälen 99–100 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter detta datum anser kommissionen, enligt artikel 31.7 i IUU-förordningen, att Kambodjas utvecklingsstatus och samlade agerande i fråga om fisket inte har satts ned av dess utvecklingsnivå.

6. FÖRFARANDE FÖR REPUBLIKEN GUINEA

- (122) Den 15 november 2012 meddelade kommissionen Republiken Guinea (Guinea) genom ett kommissionsbeslut enligt bestämmelserna i artikel 32 i IUU-förordningen om att man övervägde möjligheten att identifiera Guinea som ett icke-samarbetande tredjeland⁽²¹⁾.

- (123) Kommissionen uppmanade Guinea att i nära samarbete med dess avdelningar upprätta en handlingsplan för att rätta till de brister som faststälts i kommissionens beslut.

- (124) De främsta bister som kommissionen identifierade i den föreslagna handlingsplanen handlade om utestående reformer som krävdes för att säkerställa en tillräckligt lämplig och effektiv övervakning av dess fiskeflotta, ett effektivt genomförande av nationella lagar och förordningar om fiske, verkställande av reglerna genom att försöka upptäcka och sanktionera det IUU-fiske som upptäcks, förstärkning av inspektions- och tillsynsresurserna, ett avskräckande sanktionssystem, en fiskepolicy som överensstämmer med den administrativa kapaciteten när det gäller kontroll och övervakning. De fastställda bristerna rör i mer allmänna termer efterlevnaden av internationella skyldigheter, inbegripet de regionala fiskerierorganisationernas rekommendationer och resolutioner, och villkoren för registrering av fartyg enligt internationella bestämmelser. Den bristande efterlevnaden av icke-bindande rekommendationer och resolutioner har dock endast setts som stödjande bevis och inte använts som underlag för identifieringen.

- (125) Den 6 december 2012 sammanträdde kommissionen med de guineanska myndigheterna i Bryssel. Kommissionen svarade på de guineanska myndigheternas frågor och kommenterade de problem som lyftes fram i kommissionens beslut och de åtgärder som föreslogs i handlingsplanen.

- (126) Den 7 december 2012 lämnade Guinea in handlingar rörande ett beslut som fattats av fiskeri- och vattenbruksministern om att avskeda en guineansk tjänsteman som man upptäckt utfärdande förfalskade guineanska licenser till utländska fartyg som fiskade i Guineas exklusiva ekonomiska zon.

- (127) Den 10 december 2012 tillhandahöll Guinea ytterligare ett framläggande där man gick med på att inleda diskussioner med kommissionen och bad om en möjlighet att förlänga tidsfristen för att svara på kommissionens meddelande fram till den 17 januari 2013. Guinea lämnade in följande handlingar: 1) En skrivelse från ekonomi- och finansministern, 2) en skrivelse från fiskeri- och vattenbruksministern åtföljd av en föreslagen handlingsplan, en genomförandebudget och en tidplan för genomförandet.

- (128) Den 10 januari 2013, för att komplettera sina första redogörelser, lämnade Guinea in följande handlingar: 1) En skrivelse från ekonomi- och finansministern, 2) en skrivelse från fiskeri- och vattenbruksministern åtföljd av en föreslagen handlingsplan, en genomförandebudget och en tidplan för genomförandet, 3) en skrivelse från

⁽²⁰⁾ Se fotnot 10.

⁽²¹⁾ Skrivelse till Guineas fiskeri- och vattenbruksminister av den 15.11.2012.

- fiskeri- och vattenbruksministern åtföljd av ett memorandum om resultaten från undersökningarna och de åtgärder som vidtagits med avseende på utfärdandet av förfälskade guineanska licenser till de EU-fartyg som fiskar i Guineas exklusiva ekonomiska zon.
- (129) Den 22 januari 2013 lämnade Guinea in ytterligare information om de konkreta åtgärder som planerades för att ta itu med de främsta problem som identifierats: 1) Ett dekret av den 18 juni 2012 om inrättande av en prefektur med ansvar för havsfrågor, 2) ett dekret av den 18 juni 2012 om utnämningen av en prefekt, 3) ett dekret av den 15 januari 2013 om inrättande av och sammansättningen hos den nationella kommissionen för ombordkontroll av fiskefartyg som bryter mot reglerna, 4) dokumentation om signalsystemet för övervakning, 5) en rapport från den departementsöverskridande havskommitténs sammanträden, 6) en rapport från ett sammanträde i november 2012 om den nationella strategin för sjöfartsskydd.
- (130) Den 24 januari 2013 gick kommissionen med på att sammanträda med de guineanska myndigheterna i Bryssel, vilka krävde ett memorandum om de huvudsakliga återstående problem som skulle behandlas.
- (131) Den 4 februari 2013 svarade kommissionen på Guineas begäran genom att skicka en skrivelse till de guineanska myndigheterna tillsammans med ett memorandum som sammanfattade de huvudsakliga problem som skulle behandlas i linje med beslutet av den 15 november 2012 och den föreslagna handlingsplanen.
- (132) Den 19 februari 2013 sammanträdde kommissionen med de guineanska myndigheterna i Bryssel för att organisera kontrollbesöket i Guinea mellan den 26 februari och den 1 mars 2013.
- (133) Kommissionen var i Guinea mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 och besökte alla berörda guineanska myndigheter, framför allt premiärministern, ekonomi- och finansministern, fiskeri- och vattenbruksministern och transportministern, prefekten med ansvar för havsfrågor och den särskilda rådgivaren till Republiken Guineas president, som alla upplystes om hur situationen fortskred i enlighet med kommissionens beslut av den 15 november 2012 och den föreslagna handlingsplanen. Under detta kontrollbesök kunde de guineanska myndigheterna även uttala sig och överlämna alla handlingar av relevans som svar på kommissionens beslut av den 15 november 2012 och det memorandum som sammanfattade de huvudsakliga problem som skulle behandlas, vilket skickades den 4 februari 2013.
- (134) Den 26 februari 2013 överlämnade Guinea följande handlingar: 1) En redogörelse för utvecklingen och genomförandet i fråga om handlingsplanen och uppgifter om användningen av statliga medel som härrör från genomförandet av fiskerivtalet från 2009, 2) en förteckning över fartyg som ständigt och för tillfället för Guineas flagg, 3) en förteckning över utländska fartyg som innehade fiskelicens under 2013, i enlighet med ett statligt avtal som tecknats mellan Guinea och det utländska landet om beviljande av tillgång till Guineas levande resurser i landets exklusiva ekonomiska zon eller inom ramen för privata fiskelicenser som utfärdats till utländska fiskefartyg som fiskar i Guineas vatten, 4) svar på varje punkt i det memorandum som skickades av kommissionen den 4 februari 2013, 5) en lista över sanktioner som ålagts fiskefartyg som fiskar i Guineas exklusiva ekonomiska zon under 2012 och 2013, 6) en rapport om den vetenskapliga försöksperioden för år 2012, 7) en utförlig budget och tidplan för genomförandet av handlingsplanen, 8) förordning nr A/2012/942 om villkoren för omlastning i Guineas vatten, 9) ett statligt avtal som tecknats mellan Guinea och Folkrepubliken Kina för 2012–2013 genom vilket kinesiska fartyg beviljas tillgång till Guineas vatten på särskilda villkor.
- (135) Den 1 mars 2013 skickade kommissionen skriftliga iakttagelser från sitt kontrollbesök gällande de utestående problemen för att hålla de guineanska myndigheterna informerade om hur situationen bedömdes i detta steg av förfarandet. Denna handling skickades officiellt med brev den 14 mars 2013 till alla berörda guineanska myndigheter.
- (136) Den 6 mars 2013 skickade Guinea in några av de handlingar som efterfrågades under kontrollbesöket, nämligen följande: 1) Ett följebrev från generaldirektören för det nationella centret för övervakning och skydd av fiskar (*Centre National de Surveillance et de Protection des Pêches*), 2) en tabell över överträdelser och inspektioner som utförts under 2011 och 2012, 3) rapporter om överträdelser som begåtts av utländska fartyg i Guineas exklusiva ekonomiska zon, 4) en tabell över totala fångster och mängder i procentandelar för varje fiskerityp för 2012, 5) ett flertal observatörsrapporter.
- (137) Den 1 april 2013 lämnade Guinea in ytterligare information för att informera kommissionen om de villkor som gäller för EU-fartyg för att fiska i Guineas vatten under 2013.
- (138) Den 14 maj 2013 lämnade Guinea in ytterligare information enligt följande: 1) Svar på de skriftliga iakttagelser som överlämnades av kommissionen den 1 mars 2013, 2) ett utkast till ett dekret om sanktioner och kompletterande sanktioner för överträdelser, 3) bolagsordningen för ett företag med rätt att företräda utländska fartyg i Guinea.
- (139) Den 30 maj 2013 gick kommissionen med på att sammanträda med de guineanska myndigheterna i Bryssel, vilka överlämnade en uppdaterad handlingsplan åtföljd av dess genomförandenivå. På begäran informerade kommissionen de guineanska myndigheterna om att ett antal av de problem som togs upp i kommissionens beslut av den 15 november 2012 fortfarande inte hade behandlats och att åtgärder som föreslagits i handlingsplanen inte heller hade genomförts.
- (140) Den 16 juli 2013 överlämnade Guinea följande handlingar: 1) Förteckningen över vilka åtgärder Guineas avser att vidta med avseende på det memorandum som kommissionen skickade den 4 februari 2013 tillsammans

med en beskrivning av deras genomförandenivå, 2) en kopia på den administrativa förordningen av den 13 juni 2013 om inrättande av en uppföljningskommitté (*Comité de suivi-évaluation*) för de åtgärder som man planerade att vidta med avseende på kommissionens beslut av den 15 november 2012, 3) en kopia på det administrativa beslutet av den 1 juli 2013 om vilka regler som gäller i fråga om VMS-spårningssystemet ombord på guineanska fiskefartyg och fiskerifartyg som fiskar i Guineas vatten, 4) en kopia av det administrativa beslutet av den 1 juli 2013 om inrättande av en uppföljningskommitté om genomförande av Guineas plan för fiskeriförvaltning, 5) en kopia av skrivelsen av den 27 juni 2013 som skickades av fiskeriministern och som efterfrågade samråd med operatörer inom fiskerisektorn om att tillämpa en biologisk återhämtningsperiod för fisket ("période de repos biologique"), 6) en kopia av skrivelsen av den 15 maj 2013 från fiskeri- och vattenbruksministern om förstärkt samarbete med prefekturen med ansvar för havsfrågor (*Préfecture Maritime*), 7) ett utkast till ett omarbetat dekret om nya sanktioner som ska tillämpas.

- (141) Kommissionen fortsatte att begära in och granska all information som den ansåg nödvändig. De muntliga och skriftliga kommentarer som överlämnades av Guinea till följd av kommissionens beslut av den 15 november 2012 övervägdes och togs i beaktande medan Guinea antingen informerades muntligen eller skriftligen om kommissionens överväganden.
- (142) Kommissionen anser att de problemområden och brister som beskrivs i kommissionens beslut av den 15 november 2012 inte har behandlats i tillräcklig utsträckning av Guinea. De åtgärder som föreslogs i den åtföljande handlingsplanen har inte heller genomförts till fullo.

7. IDENTIFIERING AV GUINEA SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND

- (143) Enligt artikel 31.3 i IUU-förordningen granskar kommissionen härmed Guineas efterlevnad av dess internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat, i linje med uppgifterna i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och med den relevanta information som lämnats i frågan av Guinea, med den föreslagna handlingsplanen liksom med de åtgärder som vidtagits för att rätta till situationen. Med avseende på denna granskning beaktade kommissionen de parametrar som anges i artikel 31.4–7 i IUU-förordningen.

7.1 Återkommande IUU-fartyg och IUU-handel (artikel 31.4 a i IUU-förordningen)

- (144) Såsom betonas i skälen 153–154 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 fastställde kommissionen utifrån informationen i flera av de regionala fiskeriorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg att ett antal

IUU-fartyg i dessa förteckningar förde Guineas flagg efter att de förts in i dessa förteckningar⁽²²⁾. Dessa fartyg var den 15 november 2012 Daniaa (tidigare namn: Carlos) och Maine.

- (145) Dessutom fastställde kommissionen utifrån uppgifter i de regionala fiskeriorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg⁽²³⁾ att det fanns ett IUU-fartyg i de relevanta IUU-förteckningarna (Red, hette tidigare Kabou) som förde Guineas flagg efter att det förts in i dessa förteckningar⁽²⁴⁾.
- (146) Kommissionen fastställde på grundval av information i de regionala fiskeriorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg att två IUU-fartyg i dessa förteckningar för närvarande förde Guineas flagg efter att de förts in i dessa förteckningar⁽²⁵⁾. Dessa fartyg är Daniaa och Maine.
- (147) Såsom framhävs i avsnitt 9.1 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 anser kommissionen att det faktum att det finns IUU-fartyg på de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar som för närvarande för Guineas flagg eller förde landets flagg efter att de tagits med i dessa förteckningar är ett tydligt tecken på att Guinea har misslyckats med att följa sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt.
- (148) Utöver dessa guineanska fartyg som för närvarande finns med i de regionala fiskeriorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg, såsom betonas i skäl 155, 156, 174 och 175 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, slog kommissionen fast att ytterligare tre notfartyg som förde Guineas flagg upprepade gånger fiskade under 2010 och 2011 i strid mot Iccats rekommendationer. Kommissionen fastställde att dessa guineanska fartyg, som utgör Guineas hela flotta av tonfiskfartyg som fiskar i Iccats område, kontinuerligt under 2010 och under flera månader år 2011 fiskade utan internationella fiskelicenser och utan VMS-anordningar ombord, och utförde minst 30 olagliga omlastningar till havs i strid mot Iccats regler. Enligt information som kommissionen förfogade över omfattade dessa verksamheter stora mängder fisk som fångats under olagliga förhållanden (8 922 ton tonfiskarter under 2010) liksom stora mängder fisk som olagligen omlastades till havs (minst 14 200 ton under 2010 och 2011). Dessutom tog kommissionen i juli 2013 emot ytterligare uppgifter från en myndighet i en medlemsstat om förmodat IUU-fiske som utförts av dessa

⁽²²⁾ Se del B i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 724/2011 av den 25 juli 2011 om upprättande av EU:s förteckning över fartyg som är inblandade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT L 194, 26.7.2011, s. 15).

⁽²³⁾ Relevanta regionala fiskeriorganisationer är NEAFC, Nafo och Seafo.

⁽²⁴⁾ Se kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 724/2011 (EUT L 194, 26.7.2011, s. 14).

⁽²⁵⁾ Se del B i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 672/2013 av den 15 juli 2013 om upprättande av EU:s förteckning över fartyg som är inblandade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT L 193, 16.7.2013, s. 6).

notfartyg under 2012. Med beaktande av att dessa tonfiskfartyg, som utgör Guineas hela flotta som fiskar i Iccats område, upprepade gånger har agerat olagligt och det faktum att detta fortsatt under en lång tid, ansåg kommissionen att dessa fastställda faktauppgifter var ett tydligt tecken på att fiskefartyg som förde Guineas flagg bedrev återkommande IUU-fiske. Det visas tydligt i detta avsnitt i föreliggande beslut att dessa fartyg fortsätter att fiska under Guineas flagg utan några förändringar i fråga om deras operativa eller rättsliga villkor, förutom installationen av VMS-anordningar ombord. Kommissionen noterade att otillräckliga framsteg gjorts sedan antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012 för att säkerställa en effektiv kontroll och övervakning av de verksamheter som bedrivs av de guineanska fiskefartyg som fiskar i Iccats område.

- (149) Kommissionen slog också fast att Guinea inte vidtar lämpliga åtgärder för att upptäcka kontinuerliga och upprepade överträdelser av internationell rätt och för att hindra att fiskeriprodukter som härrör från IUU-fiske tar sig in på EU:s marknad. I detta avseende erinras det om att unionen hade infört åtgärder som förbjuder fiskeriprodukter från att komma in i EU på grund av hälsoskäl⁽²⁶⁾. Kommissionen slog fast att de tre ytterligare notfartyg som för Guineas flagg och som nämns i skäl 148 systematiskt erhöll fångstcertifikat under 2010 för att kunna exportera dessa fiskeriprodukter som fångats på olaglig väg och omlastats till EU:s marknad. I detta sammanhang fastställde kommissionen att de guineanska myndigheterna, genom att göra detta, har godkänt fångstcertifikat som tydligt visar att dessa tre fartyg utförde olagliga omlastningar till havs med avseende på fiskeriprodukter som var avsedda att exporteras till EU (omlastningarna till havs nämndes i fångstcertifikaten och hade undertecknats av befälhavarna på både de överlämnande och de mottagande fartygen, tillsammans med de geografiska positionerna för omlastningarna till havs).
- (150) Såsom betonas i skäl 161 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 visar det faktum att det finns ett antal IUU-fartyg på de regionala fiskeriorganisationernas IUU-förteckningar som förde Guineas flagg efter att de förts in i dessa förteckningar på Guineas misslyckande med att säkerställa att fiskefartyg med rätt att föra landets flagg inte deltar i eller stöder IUU-fiske, vilket strider mot rekommendationen i punkt 34 i IPOA IUU.
- (151) Efter kommissionens beslut av den 15 november 2012 har dessutom antalet fartyg som förde Guineas flagg efter att de förts in i de regionala fiskeriorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg inte minskat och de villkor enligt vilka den guineanska tonfiskflottan fiskar i Iccats område har egentligen inte korrigerats. Kommissionen slog i samband med sitt besök i februari 2013 fast att

Guinea har installerat VMS-anordningar ombord på dessa fartyg, men kan inte riktigt övervaka och kontrollera dessas fiske- och omlastningsverksamheter till havs. I detta avseende slog kommissionen fast att dessa fartyg i avsaknad av en reform av Guineas fiskekodex fortfarande fiskar utan internationella fiskelicenser och att inga åtgärder har vidtagits för att säkerställa att dessa fartyg faktiskt följer Iccats regler när det gäller förbudet mot omlastningar till havs (i strid mot Iccats regler finns det exempelvis inga observatörer ombord, vilket skulle förbättra Guineas kapacitet att kontrollera och övervaka de verksamheter till havs som bedrivs av dess fiskefartyg på det fria havet). I detta avseende, eftersom Guinea inte kan kontrollera sina fartyg som fiskar på det fria havet och inte kan säkerställa att de fartyg som för dess flagg följer de regionala bevarande- och förvaltningsåtgärderna för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd, anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artiklarna 18 och 19 i Unfsa.

- (152) I detta sammanhang ansåg kommissionen att Guinea som flaggstat har misslyckats med att ta sitt ansvar för att säkerställa att dess fiskeflotta följer de regionala fiskeriorganisationernas bevarande- och förvaltningsåtgärder. Kommissionen anser att den situation som beskrivs i skälen 144–155 i detta beslut understryker Guineas underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 94 och 117 i Unclos.
- (153) I enlighet med artikel 18.1 och 18.2 i Unfsa ansvarar flaggstaten för sina fartyg som fiskar på öppet hav. Det erinras om att Unfsa reglerar frågor som rör bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. Såsom framhävs i skälen 144–151 i detta beslut bröt den fiskeflotta som förde Guineas flagg och som fiskade i Iccats område under 2010 och 2011 upprepade gånger och kontinuerligt mot Iccats regler. Iccat är en regional fiskeriorganisation som förvaltar denna typ av fiskbestånd. I detta sammanhang, med beaktande av att det slogs fast att hela den guineanska flotta som fiskade i Iccats område systematiskt och under en lång tid bröt mot Iccats regler, anser kommissionen att Guinea har misslyckats med att följa sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt. Utöver vad som nämnts ovan understryker förekomsten av ett guineanskt IUU-fartyg på Iccats IUU-förteckning som förde Guineas flagg efter att det fördes in i dessa förteckningar Guineas bristande förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 och 19.2 i Unfsa.
- (154) De allmänna överträdelserna av guineanska tonfiskfartyg som fiskar i Iccats område visar alltså på Guineas underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat. Det fastställda IUU-fiske som bedrivs av den guineanska fiskeflotta som fiskar i Iccats område underminerar bevarandet och förvaltningen av levande resurser. Därför agerar inte Guinea i enlighet med artikel 118 i Unclos, i vilken

⁽²⁶⁾ Se kommissionens beslut av den 2 februari 2007 om nödatgärder för att avbryta import av fiskeriprodukter från republiken Guinea avsedda att användas som livsmedel, som finns tillgängligt på <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJL:2007:028:0025:0026:EN:PDF>

det anges att staterna ska samarbeta med varandra för att bevara och förvalta de levande tillgångarna i det fria havet.

- (155) Med avseende på de åtgärder som vidtagits av Guinea vad gäller den situation som beskrivs i skälen 144–154 i detta beslut konstaterade kommissionen att lämpliga åtgärder med tanke på det återkommande IUU-fiske som bedrivs av de fiskefartyg som för dess flagg inte kunde vidtas på ett effektivt sätt av Guinea på grund av brister i dess lagstiftning för att säkerställa en effektiv kontroll och övervakning av det fiske som bedrivs av dess fartyg på det fria havet. Det föreslås därför i handlingsplanen att Guinea ska utföra de reformer som krävs så att en effektiv kontroll och övervakning av dess fartyg som fiskar på det fria havet kan säkerställas. Kommissionen upprepade sitt förslag om att inleda en reform av Guineas lagstiftning i en skriftlig handling som överlämnades till de guineanska myndigheterna den 1 mars 2013. I det framläggande som nämns i avsnitt 6 i detta beslut tillkännagav Guinea att landet avser att se över sina lagar och förordningar på fiskeriområdet. Hittills har Guinea dock inte inlett någon lagstiftningsreform. Någon konkret tidplan för implementeringen av en sådan reform har inte tillhandahållits. Inga framsteg har därför skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.
- (156) Med avseende på de åtgärder som vidtagits av Guinea vad gäller den situation som beskrivs i skäl 148 i detta beslut, och som förklaras i skäl 162 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, konstaterade kommissionen att Guinea varken säkerställer lämpliga sanktioner, avskräcker från upprepade överträdelser eller berövar lagöverträdarna vinningen från deras illegala verksamhet. Landet saknade även ett lämpligt administrativt system för undersökningar och fartygsövervakning. Denna brist på lämpliga åtgärder hade inte åtgärdats vid den tidpunkt då detta beslut antogs.
- (157) Med avseende på översynen av lagstiftningen och ett effektivt verkställande av ett avskräckande sanktions-system antog Guinea ett nytt dekret den 1 mars 2012 som har förstärkt sanktionsnivån. Tillämpningsområdet för Guineas fiskekodex omfattar emellertid inte möjliga olagliga fiskeverksamheter som bedrivs på fria havet av fiskefartyg som för Guineas flagg. I detta sammanhang och med tanke på det fastställda återkommande IUU-fisket, och omfattningen på detta, som bedrivits av de guineanska fiskefartyg som fiskat på fria havet enligt förklaringen i skäl 155 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, anser kommissionen att denna åtgärd inte kan vara tillräcklig för att uppnå målet om att säkerställa lämpliga sanktioner, avskräcka från upprepade överträdelser eller beröva lagöverträdarna vinningen från deras illegala verksamhet. Inga konkreta framsteg har därför gjorts i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012. Eftersom Guinea inte kan vidta åtgärder med avseende på landets medborgare enligt vad som kan krävas för att bevara de levande resurserna i det fria havet anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 117 i Unclous. Eftersom Guinea inte kan kontrollera
- att de fartyg som för dess flagg följer de regionala bevarande- och förvaltningsåtgärderna för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 19 i Unfsa.
- (158) Kommissionen anser att Guineas agerande med avseende på effektiva verkställighetsåtgärder inte följer rekommendationerna i punkt 21 i IPOA IUU som råder stater att säkerställa att de sanktioner som utdöms för IUU-fiske med fartyg och, i största möjliga omfattning, för medborgare under deras jurisdiktion, är tillräckligt hårda för att effektivt förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske. I detta avseende har Guinea inte genomfört en handlingsplan för att bekämpa IUU-fiske, och strider även mot rekommendationerna i punkt 25 i IPOA IUU.
- (159) Under det besök som utfördes i maj 2011, baserat på lämpligt dokumenterade bevis som de guineanska myndigheterna hade överlämnat, slog kommissionen fast att återkommande IUU-fiske bedrevs av de fiskefartyg som fiskade i dess farvatten.
- (160) Såsom förklaras i skäl 163 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 fastställde kommissionen att Guinea med avseende på detta återkommande IUU-fiske inte vidtog lämpliga åtgärder för att förebygga, upptäcka och bestraffa återkommande IUU-fiske som bedrivs av fiskefartyg i deras farvatten.
- (161) Efter antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012, med avseende på det återkommande IUU-fisket, har Guinea vidtagit vissa åtgärder för att förbättra upptäckten av IUU-fiske i dess exklusiva ekonomiska zon. Guinea har förstärkt sina resurser gällande kontroll och övervakning av verksamheter till havs i dess exklusiva ekonomiska zon (upp till 50 sjömil) i och med uppförandet av semaforen på Tamara Island och inrättandet av en prefektur med ansvar för havsfrågor (*Prefecture Maritime*) som ska samordna övervakningen till havs (marinens patrullfartyg används för att upptäcka IUU-fiske i den exklusiva ekonomiska zonen).
- (162) Sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012, med avseende på åtgärderna för att bekämpa det återkommande IUU-fisket, har Guinea fortfarande inte vidtagit flera av de viktiga åtgärder som föreslås i den handlingsplan som skickades den 15 november 2012. Dessa nämndes också i det memorandum som överlämnades till Guineas myndigheter den 4 februari 2013 och beskrevs i de skriftliga iakttagelserna om de utestående problemen, vilka överlämnades till de guineanska myndigheterna den 1 mars 2013: Inga sanktioner har utdömts mot överträdelser som upptäckts på grundval av dokumenterade bevis (fångstrappor, observatörsrapporter, VMS-rapporter), ombordobservatörernas status och förmånsrätter har inte förstärkts, en mängd skyldigheter som krävs enligt guineansk lag har fortfarande inte

genomförts eller verkställts av de guineanska myndigheterna (till exempel skyldigheten att rapportera VMS-positioner, sanktioner mot operatörer som inte rapporterar VMS-signaler, skyldighet att överlämna kopior av loggböcker vid fiskesäsongens slut, skyldigheten att deklarerar in- och utresa i Guineas exklusiva ekonomiska zon) vid det datum då detta beslut antas.

- (163) Kommissionen anser dessutom att de åtgärder som vidtagits av Guinea och som beskrivs i skäl 161 i detta beslut endast utgör allmänna regler som är otillräckliga för att förebygga, upptäcka och få bukt med det återkommande IUU-fiske som bedrivs av fiskefartyg i Guineas farvatten. Såsom betonas i skäl 163 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har Guinea som kuststat hittills misslyckats med att på ett effektivt sätt genomföra sin lagstiftning och har misslyckats med att åtala IUU-fiske som sig bör och genomdriva sanktioner mot fartyg och operatörer som är delaktiga i IUU-fiske. I detta avseende anser kommissionen att Guinea sedan 2011 har tillämpat en ineffektiv policy för åtal och tillsynsåtgärder med avseende på det återkommande IUU-fisket i dess farvatten. I synnerhet fastställde kommissionen under sitt besök mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att de sju överträdelser som begåtts av utländska fartyg som fiskade i Guineas vatten och som då upptäcktes av de guineanska myndigheterna bestraffades med lägsta möjliga böter enligt guineansk lag. Artikel 7 i dekret nr 27 av den 1 mars 2012 föreskriver böter på 15 000–30 000 US-dollar med ett automatiskt beslagtagnande av fiskeredskapen i händelse av fiske med olagliga fiskeredskap eller nät. Tre överträdelser i form av olaglig fiskeverksamhet med olagliga nät som begicks den 8 november 2012 av tre fartyg bestraffades dock av de guineanska myndigheterna med det lägsta administrativa bötesbeloppet (15 000 US-dollar) och utan att de berörda fiskeredskapen beslagtogs. Medan artikel 6 i dekret nr 27 av den 1 mars 2012 föreskriver böter på 30 000–50 000 US-dollar med ett automatiskt beslagtagnande av fångsten och fiskeredskapen i händelse av olagliga fiskeverksamheter i ett förbjudet område eller ett område som är reserverat för hantverksmässigt fiske bestraffades fyra överträdelser i form av olagligt fiske i förbjudna områden som begicks den 30 november 2012 av fyra fartyg på samma sätt av de guineanska myndigheterna, trots det faktum att överträdelserna var allvarliga, med det lägsta administrativa bötesbeloppet (30 000 US-dollar) och utan att de berörda fiskeredskapen och den berörda fångsten beslagtogs, i strid mot guineansk lag.

- (164) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i skälen 159–163 i detta beslut anser kommissionen att Guinea, genom att inte ha genomfört sin lagstiftning på ett effektivt sätt för att kunna åtala det återkommande IUU-fisket i dess vatten som sig bör och genomdriva sanktioner mot fartyg och operatörer som deltar i detta, strider mot artiklarna 61 och 62 i Unclos som inrättar en skyldighet för kuststater att främja målet om ett optimalt nyttjande av de levande tillgångarna i sina exklusiva ekonomiska zoner och att säkerställa att de levande tillgångarna inte hotas av överfiskning.

- (165) Följaktligen är de åtgärder som Guinea vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flagg- och kuststat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artiklarna 61, 62, 94, 117 och 118 i Unclos och artiklarna 18, 19 och 20 i Unfsa.

- (166) Med avseende på skälen 153–163 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 menar kommissionen att Guinea, i enlighet med artikel 31.3 och 31.4 a i IUU-förordningen, inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som en flagg- och kuststat med avseende på IUU-fartyg och IUU-fiske som bedrivs eller stöds av de fiskefartyg som för dess flagg eller fiskar i dess farvatten eller av dess medborgare, och inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att motverka dokumenterat och återkommande IUU-fiske av fartyg som för dess flagg eller fiskar i dess farvatten.

7.2 Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 b i IUU-förordningen)

- (167) Såsom beskrivs i skälen 165–180 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 analyserade kommissionen huruvida Guinea har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder med avseende på de operatörer som är skyldiga till IUU-fisket och huruvida man har tillämpat tillräckligt hårda sanktioner för att beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från IUU-fisket.

- (168) Enligt skälen 165–175 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 såg inte Guinea till att de sanktioner som utdöms för upprepat IUU-fiske med fartyg som för dess flagg och för medborgare under deras jurisdiktion är tillräckligt hårda för att på ett effektivt sätt kunna förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.

- (169) Med avseende på skälen 165–175 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, under det förfarande som inleddes av kommissionen enligt artikel 27 i IUU-förordningen, utdömde Guinea administrativa sanktioner mot de tre Guinea-flaggade notfartygen för att undvika att dessa tre fartyg togs med i IUU-förteckningen. Kommissionen ansåg att den totala sanktionsnivån inte var tillräckligt hög för att vara effektiv i fråga om att säkra efterlevanden och motarbeta överträdelser mot Iccats regler. Med beaktande av att överträdelserna har upprepats och pågått under en längre tid, liksom med tanke på de mängder och den typ av fångster som berördes av dessa olagliga verksamheter, ansåg kommissionen dessutom att de sanktioner som slutligen tillämpades fortfarande var

klart otillräckliga för att beröva lagöverträdarna sin vinning av den illegala verksamheten. I enlighet med Guineas lagstiftning kunde landet inte tillämpa en mer avskräckande sanktion mot dessa fartyg. Såsom förklaras i skäl 157 i detta beslut saknar dessutom de sanktioner som tillämpats av Guinea mot fartyg som fiskar på fria havet i strid mot internationella Iccat-regler någon stabil rättslig grund eftersom Guineas fiskekodex inte kan tillämpas på förhållanden utanför Guineas farvatten. I detta sammanhang kan inte Guinea tillämpa tillräckligt hårda sanktioner för att säkra efterlevnaden, motarbeta överträdelser och att beröva lagöverträdarna sin vinning av de olagliga verksamheterna. Följaktligen anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 117 i Unclos och artikel 19.2 i Unfsa. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.

(170) Med avseende på skäl 173 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, trots antagandet av dekretet av den 1 mars 2012 som nämns ovan i skäl 157, är sanktionsnivån fortfarande klart otillräcklig för att på ett effektivt sätt beröva lagöverträdarna sin vinning av den illegala verksamheten. Såsom förklaras i skäl 157 i detta beslut, med beaktande av att Guineas fiskekodex endast kan tillämpas på fiskeverksamheter i Guineas vatten, kan denna åtgärd utan en mer grundläggande översyn av Guineas fiskekodex dessutom inte omfatta möjliga olagliga fiskeverksamheter som bedrivs på det fria havet av fiskefartyg som för Guineas flagg. I detta sammanhang kan Guinea inte säkerställa att fartyg som för dess flagg följer internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. Följaktligen anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 117 i Unclos och artikel 19.1 i Unfsa. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.

(171) Såsom beskrivs i skäl 168 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 föreskriver inte Guineas lagstiftning lämpliga villkor för att samarbeta med EU, eller, för den delen, för att tredjeländer eller regionala fiskerierorganisationer ska kunna följa upp IUU-fiskeverksamheter som bedrivs av fjärrfiskande fartyg som fiskar på det fria havet och att vidta effektiva verkställighetsåtgärder med avseende på operatörer och fartyg som gör sig skyldiga till IUU-fiske. I detta sammanhang har Guinea inte samarbetat med kommissionen och Iccat för att säkerställa efterlevnaden och verkställandet av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. Följaktligen anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 118 i Unclos och artikel 20 i Unfsa. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.

(172) Såsom beskrivs i skäl 176 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har Guinea som kuststat misslyckats

med att verkställa de skyldigheter som åligger de fartyg och ekonomiska operatörer som fiskar i landets exklusiva ekonomiska zon och misslyckas med att utdöma sanktioner på ett lämpligt sätt till de fartyg och operatörer som man har upptäckt bedriver IUU-fiske. Kommissionen fastställde under det besök som anordnades mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att den situation som beskrivs i kommissionens beslut inte har förbättrats eftersom man konstaterade att många överträdelser fortfarande inte utreds (till exempel bristen på VMS-signaler, upprepade överträdelser med anknytning till regler om bifångster) eller inte sanktioneras tillräckligt att de guineanska myndigheterna (till exempel så bestraffades de sju senaste överträdelser som upptäcktes i Guineas vatten av de guineanska myndigheterna under besöket i februari 2013 med det lägsta möjliga bötesbeloppet, trots att det rörde sig om allvarliga överträdelser). Genom att misslyckas med att på ett effektivt sätt genomföra sin lagstiftning för att åtala återkommande IUU-fiske i sina vatten som sig bör och genomdriva sanktioner mot de fartyg och operatörer som är involverade har Guinea agerat i strid mot artiklarna 61 och 62 i Unclos som tvingar kuststater att se till att ingen överexploatering sker.

(173) Beträffande ett fall som rör utfärdande av förfalskade guineanska licenser till utländska fartyg som fiskade i Guineas vatten under 2012 fastställde kommissionen på samma sätt under det besök som anordnades mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att fiskeri- och vattenbruksministeriet inte har inlett någon brottsutredning eller åtalat de fysiska och juridiska personer som var inblandade i bedrägeriet, i strid mot förfarandet i artikel 10 i dekretet av den 1 mars 2012 om sanktioner och kompletterande sanktioner. I detta specifika fall, i det memorandum som sammanfattande de huvudsakliga problem som skulle behandlas och som överlämnades den 4 februari 2013, meddelades Guineas officiellt och uppmanades av kommissionen att verkställa de relevanta bestämmelserna i Guineas lagar och förordningar för att utdöma sanktioner och hindra detta bedrägliga agerande som direkt riskerar att leda till en överexploatering av de levande resurserna i Guineas exklusiva ekonomiska zon. Genom att misslyckas med att vidta effektiva åtgärder i detta särskilda fall har Guinea som kuststat agerat i strid mot artiklarna 61 och 62 i Unclos, och har som flaggstat agerat i strid mot artikel 19.2 i Unfsa som föreskriver att alla undersökningar och rättsliga förhandlingar ska utföras snabbt.

(174) Såsom beskrivs i skälen 177–178 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 misslyckas Guinea som kuststat även med att aktivt samarbeta med andra berörda stater för att säkerställa att bevarande- och förvaltningsåtgärderna för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd följs och verkställs. I detta avseende konstaterade kommissionen under det besök som anordnades mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att Guineas fiskeriplan (*Plan de Pêche*) för 2013 inte inför en hållbar och trovärdig fiskelicenspolicy för vissa långvandrande fiskbestånd och gränsöverskridande fiskbestånd

- (små pelagiska fiskar) i enlighet med de vetenskapliga råd som tagits fram på internationell nivå. I synnerhet strider fiskemöjligheterna för 2013 för små pelagiska fiskar mot de vetenskapliga råd som tillhandahållits av Fiskerikommittén för östra Centralatlanten⁽²⁷⁾ (CECAF). Medan 2011 års rapport från CECAF rekommenderade att den totala fångsten av små pelagiska fiskar som fångas i Guinea Bissaus, Guineas, Sierra Leones och Liberias exklusiva ekonomiska zoner inte ska överskrida 112 000 ton/år har Guinea agerat i strid mot denna rekommendation genom att bara för 2013 fastställa en nationell kvot på 100 000 ton för Guineas exklusiva ekonomiska zon. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012. Tvärtom har de guineanska myndigheternas attityd sedan den 15 november 2012 understrukit bristen på samarbete med världssamfundet i kampen mot IUU-fisket.
- (175) Även om Guineas fiskeriplan för 2012 föreskrev rättsliga restriktioner baserat på fartygens kapacitet för att begränsa fiskeansträngningen i Guineas exklusiva ekonomiska zon och skydda de små pelagiska fiskeresurserna har de behöriga guineanska myndigheterna lättat på restriktionerna i deras fiskeriplan (*Plan de Pêche*) för 2013, så att fiskelicenser kan utfärdas till större fartyg under 2013. Enligt Guineas fiskeriplan (*Plan de Pêche*) för 2012 fick endast små pelagiska fiskefartyg som inte översteg 2 000 brt (bruttoregistreringston) fiska i Guinea. Kommissionen noterade att fiskeriplanen (*Plan de Pêche*) för 2013 har ändrats för att tillåta att fiskefartyg med en högre kapacitet (upp till 4 500 brt) bedriver verksamhet i Guineas vatten. På grund av denna ändring av fiskeriplanen (*Plan de Pêche*) för 2013 har ytterligare fem pelagiska fiskefartyg med betydande fiskekapacitet godkänts för fiske inom Guineas farvatten under 2013, inom ramen för guineanska fiskelicenser som utfärdats av fiskeri- och vattenbruksministeriet.
- (176) Mot den bakgrund som beskrivs i skälen 174–175 ovan har det fastställts att Guinea under 2013 har antagit en nationell fiskeriförvaltningsplan i strid mot underregionala och regionala bevarande- och förvaltningsåtgärder för gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd. Följaktligen anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 20 i Unfsa, där det anges att staterna ska samarbeta korrekt och omedelbart för att säkerställa efterlevnaden och verkställandet av bevarande- och förvaltningsåtgärderna. På samma sätt slog man fast att Guinea under 2013 beslöt sig för att ändra bevarande- och förvaltningsåtgärderna för små pelagiska fiskar utan att ta hänsyn till vetenskapliga råd. Kommissionen noterade att Guinea har agerat i strid mot principen om ett optimalt utnyttjande av levande resurser i dess exklusiva ekonomiska zon, och hotar att överfiska det berörda fiskebeståndet. På detta sätt anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som kuststat enligt artiklarna 61 och 62 i Unclos.
- (177) Med tanke på bakgrunden, arten, omständigheterna, omfattningen och graden i fråga om bevisen för IUU-fiskeverksamheterna inom ramen för det berörda IUU-fisket har kommissionen beaktat de återkommande och upprepade IUU-fiskeverksamheter som bedrivits av fartyg som för Guineas flagg under 2013, de återkommande och upprepade IUU-fiskeverksamheter som bedrivits av fiskefartyg som fiskar i dess farvatten liksom de IUU-fiskeverksamheter som stöds av landets medborgare. Kommissionen har också beaktat utvecklingen efter kommissionens beslut av den 15 november 2012.
- (178) Dessutom har kommissionen slagit fast att det fortfarande saknas samordning mellan den nyligen inrättade prefekturen med ansvar för havsfrågor (*Préfecture Maritime*) och det nationella centrumet för fiskövervakning (*Centre National de Surveillance des Pêches*). I detta avseende fastställde kommissionen under det besök som anordnades mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att samordningen mellan prefekturen (*Préfecture maritime* som lyder under presidenten) och det nationella centrumet för fiskövervakning (*Centre National de Surveillance des Pêches*, som lyder under fiskeri- och vattenbruksministeriet) bör förbättras för att säkerställa konkreta resultat i fråga om att upptäcka och sanktionera IUU-fiske i Guineas exklusiva ekonomiska zon. De guineanska myndigheterna upplystes om detta. Situationen undergräver effektiviteten hos de rättsliga åtgärder som inrättats av Guinea som kust- och flaggstat och strider således mot Unfsa.
- (179) Följaktligen är de åtgärder som Guinea vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flagg- och kuststat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artiklarna 61, 62, 94, 117 och 118 i Unclos och artiklarna 18, 19 och 20 i Unfsa.
- (180) Med tanke på skälen 165–180 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 i IUU-förordningen, att Guinea inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg- och kuststat när det gäller samarbete och tillsyn.

7.3 Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)

- (181) Enligt skälen 183–205 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 analyserade kommissionen information som ansågs relevant med avseende på Guineas status som avtalslutande part i IOTC och Iccat. Dessutom utförde kommissionen en analys av den information som ansågs relevant med tanke på Guineas status som avtalslutande part i IOTC och Iccat efter kommissionens beslut av den 15 november 2012.

⁽²⁷⁾ <http://www.spcsrp.org/>

- (182) Det erinras om att Iccat efter kommissionens beslut av den 15 november 2012 utfärdade en skrivelse om sin oro under 2013 ⁽²⁸⁾ till Guinea. Trots Guineas ansträngningar uttryckte Iccats sekretariat sin oro om bristerna i landets rapportering under 2012. I denna skrivelse identifieras Guinea främst för sitt misslyckande med att till fullo och på ett effektivt sätt uppfylla sin skyldighet att lämna in relevant information rörande handel enligt Iccats rekommendation 06-13. Iccat uttryckte sin oro gällande Guineas underlåtenhet att överlämna all nödvändig information och alla nödvändiga rapporter om följande: Skyldigheten att rapportera statistik (Iccats rekommendation 05-09), del II i årsrapporten, uppgifter för uppdrag I (statistik om fiskeflottan eller storleksuppgifter), och information med anknytning till åtgärder för storskaliga tonfiskartyg som fiskar med långrev och överensstämmelsestabeller. Man bör även notera att Iccat har begärt information från Guinea med anknytning till de åtgärder som vidtagits i fråga om fartyget Daniaa, som finns med i IUU-förteckningen sedan 2008. När det gäller Iccats rekommendation 11-18, om förteckningen över fartyg som förmodas ha bedrivit IUU-fiskeverksamheter, har Iccat bett Guinea att undersöka och informera Iccat om fartyget Daniaas nuvarande flagg.
- (183) Kommissionen analyserade också tillgänglig information från Iccat om hur Guinea uppfyller Iccats regler och rapporteringskrav. För detta ändamål använde kommissionen Iccats överensstämmelsestabeller från 2012 ⁽²⁹⁾. Enligt den information som fanns tillgänglig identifierades Guinea på grundval av brister i fråga om rapporteringen av kvoter och fångstbegränsningar, bevarande- och förvaltningsåtgärder för fartyg med en totallängd på 20 meter eller mer, del II i årsrapporten och uppdrag I beträffande fiskeflottan och storleksuppgifter. Dessutom har Guinea inte rapporterat vilka åtgärder som vidtagits med avseende på ett fartyg på Iccats förteckning över IUU-fartyg (Daniaa).
- (184) Enligt information i IOTC:s överensstämmelserapport från 2013 ⁽³⁰⁾ fanns Guinea fortfarande bryta mot reglerna för år 2012 när det gäller flera resolutioner som antagits av IOTC. Guinea har framför allt inte lämnat in sin genomföranderapport, i enlighet med artikel X i IOTC-avtalet. När det gäller IOTC:s resolution 10/09 om genomförandeskyldigheten har Guinea inte tillhandahållit ett ifyllt frågeformulär om överensstämmelse. Vad gäller IOTC:s resolution 12/11 om rapportering av fartyg har Guinea inte tillhandahållit den obligatoriska rapporten om sina grundläggande kapaciteter för tropisk tonfisk och/eller svärdfisk och långbenad tonfisk. När det gäller IOTC:s resolution 10/02 om obligatoriska statistiska krav har Guinea inte rapporterat om sin nominella fångst, fångst och fiskeansträngning och storleksfördelning enligt vad som krävs i denna resolution. I fråga om IOTC:s resolution 05/05 om inlämning av uppgifter om hajar har Guinea inte följt denna resolution eftersom den obligatoriska rapporten om hajar inte har tillhandahållits.
- (185) Guineas agerande med avseende på skyldigheterna enligt Iccat, vilket förklaras i skälen 182–183 i detta beslut, liksom landets underlåtenhet att förse IOTC med den information som avses i skäl 184 i detta beslut, visar på Guineas underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat enligt Unclos och Unfsa. I synnerhet undergräver underlåtenheten att lämna uppgifter om statistik, fångst och ansträngning, grundläggande kapaciteter för tonfisk, svärdfisk och långbenad tonfisk och uppgifter om hajar Guineas förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 117 och 118 i Unclos, där det anges att staterna är skyldiga att med avseende på sina medborgare vidta åtgärder för bevarande av de levande tillgångarna i det fria havet och att samarbeta i fråga om bevarande- och förvaltningsåtgärder för de levande tillgångarna i det fria havet.
- (186) Mot bakgrund av den nya information som tas upp i skälen 182–184 i detta beslut, som stärker bevisningen i skäl 200–205 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 18.3 och 18.4 i Unfsa. Inga framsteg har skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.
- (187) Med avseende på skäl 191 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och den bristande efterlevnaden av Iccats rekommendation 03-13 (gällande minimistandarder för inrättandet av ett VMS i Iccats konventionsområde) har Guinea dessutom vidtagit åtgärder för att reparera och göra VMS operativt från och med den 1 januari 2013. Kommissionen noterade dock under sitt besök mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att de villkor enligt vilka VMS för närvarande används inte kan säkerställa en effektiv och ändamålsenlig övervakning och kontroll av de fiskeverksamheter som bedrivs av fartyg som för Guineas flagg och av utländska fartyg som fiskar inom Guineas exklusiva ekonomiska zon (okontinuerlig service under nätter och helger, flera fiskefartyg som inte rapporterar sina VMS-positioner, diskriminerande verkställande av gällande skyldigheter, utbildad personal, bristande samarbete och samordning mellan det nationella centrumet för fiskövervakning, *Centre National de Surveillance des Pêches*, som lyder under fiskeri- och vattenbruksministeriet, och den semafor som drivs av prefekturen med ansvar för havsfrågor, *Préfecture Maritime*, etc.). Guinea upplystes om detta. Kommissionen anser att det administrativa beslutet av den 1 juli 2013 om de regler som ska följas i fråga om VSM-spårningssystemet, enligt vad som anges i skäl 140 i detta beslut, är

⁽²⁸⁾ Skrivelse från Iccat av den 11 februari 2013, ICCAT Circular No 620, 11.2.2013.

⁽²⁹⁾ ICCAT, Compliance Summary Tables, ICCAT Report 2012-2013.

⁽³⁰⁾ IOTC Compliance Report for Guinea, Compliance Committee Session, 10, 2013, CoC10-CR08 [E].

positivt men inte tillräckligt ur en operativ synvinkel för att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig övervakning och kontroll av de fiskeverksamheter som bedrivs av fartyg som för Guineas flagg och av utländska fartyg som fiskar i Guineas exklusiva ekonomiska zon. Mot denna bakgrund, eftersom Guinea vid det datum då detta beslut antas inte kan övervaka och kontrollera de verksamheter som bedrivs av fartyg som för dess flagg och som fiskar i Iccats område på ett effektivt sätt med ett helt fungerande fiskeövervakningscentrum, anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 18.3 i Unfsa. Tillräckliga framsteg har därför inte skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.

(188) Med avseende på skäl 192 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och den bristande efterlevnaden av Iccats rekommendation 06-11 (om inrättande av ett omlastningsprogram) lämnade Guinea enligt skäl 134 i detta beslut in ett dekret som antagits i dess egenskap som kuststat och som införde ett förbud mot omlastningar till havs i dess farvatten och reglerade omlastningar i hamnar. Efter antagandet av kommissionens beslut av den 15 november 2012 vidtog emellertid inte Guinea i egenskap av flaggstat några förebyggande eller avhjäljande åtgärder för att säkerställa en effektiv kontroll och ett effektivt verkställande av förbudet mot omlastningar till havs i Iccats område beträffande de tre notfartyg som förde Guineas flagg som upprepade gånger och kontinuerligt bröt mot Iccats rekommendation 06-11 under 2010 och 2011. Eftersom Guinea vid det datum då detta beslut antas inte kan reglera omlastningar på det fria havet som utförs av fartyg som för dess flagg och som fiskar i Iccats område på ett effektivt sätt anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 18.3 h i Unfsa. Tillräckliga framsteg har därför inte skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.

(189) Med avseende på Guineas skyldigheter som kuststat enligt internationell rätt, med tanke på skälen 193–194 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och som förklaras i skälen 174–175 i detta beslut, fastställde kommissionen att situationen i fråga om förvaltningen av fiskeansträngningen för närvarande är ännu värre än vad den var när kommissionens beslut antogs den 15 november 2012. Som ett resultat av den nuvarande policy som tillämpas av fiskeri- och vattenbruksministern noterade kommissionen att antalet utländska fiskefartyg med tillstånd att fiska i Guineas vatten har ökat från 60 under 2010 och 56 i juni 2011 till 70 i februari 2013 eftersom Guinea inte kan övervaka och kontrollera de fiskeverksamheter som bedrivs i dess exklusiva ekonomiska zon på ett effektivt sätt. I detta avseende anser kommissionen att den fiskepolicy som tillämpas av Guinea (ökad fiskeansträngning i dess farvatten som inte överensstämmer med den bästa vetenskapliga information som finns tillgänglig, som är frikopplad från den administrativa kapaciteten att övervaka och kontrollera) strider mot principen om ett optimalt utnyttjande av de levande resurserna

i dess exklusiva ekonomiska zon, vilket gör att det berörda fiskebeståndet (små pelagiska fiskar, bottenlevande arter och kräftdjur) riskerar att överfiskas.

(190) Mot denna bakgrund, såsom framhävs i skälen 206–208 i kommissionens beslut av den 15 november 2012, tvärtemot de skyldigheter som åligger Guinea enligt internationell rätt som kuststat, säkerställer inte den fiskepolicy som tillämpas av Guinea korrekta bevarande- och förvaltningsåtgärder på grundval av de bästa vetenskapliga bevisen så att de levande resurserna i den exklusiva ekonomiska zonen inte hotas av överfiskning. Inga framsteg har därför skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012. Tvärtemot fastställde kommissionen att Guinea har vidtagit nya åtgärder som strider mot de bästa vetenskapliga bevis som finns tillgängliga, och har ändrat bevarande- och förvaltningsåtgärderna på ett sätt som kan hota de levande resurserna i landets exklusiva ekonomiska zon och de gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånden utan att samarbeta med övriga kuststater i området. På detta sätt anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som kuststat enligt artiklarna 61 och 62 i Unclos. I detta avseende kan de behöriga guineanska myndigheternas agerande ha minskat effektiviteten i fråga om Guineas lagar och förordningar samt internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder.

(191) I detta avseende, i enlighet med artikel 31.6 c i IUU-förordningen, konstaterade kommissionen under sitt besök mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att fiskeri- och vattenbruksministeriet ändrat Guineas fiskeplan (*Plan de Pêche*) enligt beskrivningen i skälen 174–175 i detta beslut. De ändringar som antagits av de guineanska myndigheterna under 2013 har minskat effektiviteten hos de tillämpliga lagarna och förordningarna. Dessutom strider den fiskelicenspolicy som de guineanska myndigheterna infört mot de vetenskapliga bevis som tagits fram på internationell nivå (CECAF) för vissa långvandrande fiskbestånd och gränsöverskridande fiskbestånd (små pelagiska fiskar). Kommissionen anser att det administrativa beslutet av den 1 juli 2013 om inrättande av en uppföljningskommitté (*Comité de suivi-évaluation*) för genomförandet av Guineas fiskeförvaltningsplan som beskrivs i skäl 140 i sig själv inte kan rätta till denna situation, som snarare skulle kräva en grundläggande översyn av Guineas fiskeplan (*Plan de Pêche*) för att uppnå målet om att undvika en överexploatering av de levande resurserna i Guineas exklusiva ekonomiska zon.

(192) Med avseende på skäl 209 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har Guinea inte vidtagit några åtgärder för att ta fram en nationell handlingsplan mot IUU-fiske i enlighet med punkterna 25, 26 och 27 i IPOA IUU. Inga framsteg har därför skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.

- (193) Med avseende på skäl 210 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 slog kommissionen fast att Guinea inte har vidtagit några åtgärder för att upphäva eller ändra det förfarande som gör det möjligt att tillfälligt registrera fartyg under Guineas flagg utan garantier för att hindra och förebygga att IUU-fartyg registreras. Dessutom noterade kommissionen under det besök som anordnades mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att bristen på samordning mellan sjöfartsbyrån (*Agence de Navigation Maritime*, ANAM), som lyder under transportministeriet, och fiskeri- och vattenbruksministeriet, skapar en ytterligare risk för att IUU-fartyg registreras under Guineas flagg. Guinea upplystes om detta. I detta sammanhang, eftersom Guinea vid det datum då detta beslut antas inte kan utöva faktisk jurisdiktion och kontroll över fartyg som tillfälligt kan vara registrerade under dess flagg, anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under internationell rätt för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning. Inga framsteg har därför skett i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012.
- (194) Med avseende på genomförandet av ett lämpligt licenseringssystem för Guinea-flaggade fiskefartyg som fiskar på det fria havet konstaterade kommissionen dessutom under kontrollbesöket i Guinea mellan den 26 februari och den 1 mars 2013 att inga framsteg har gjorts i detta avseende sedan kommissionens beslut antogs den 15 november 2012. Mot denna bakgrund, eftersom Guinea vid det datum då detta beslut antas inte kan kontrollera de fartyg som för dess flagg genom fiskelicenser och inrättande av förordningar för att ställa krav på dess fiskelicenser på ett effektivt sätt, anser kommissionen att Guinea inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstat enligt artikel 18 b i Unfsa.
- (195) Följaktligen är de åtgärder som Guinea vidtagit med avseende på sina skyldigheter som flagg- och kuststat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artiklarna 61, 62, 94, 117 och 118 i Unclos och artiklarna 18 och 20 i Unfsa.
- (196) Med tanke på skälen 182–210 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen, att Guinea inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt med avseende på internationella regler, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder.
- 7.4 Särskilda begränsningar för utvecklingsländer**
- (197) Enligt beskrivningen i skäl 212 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 ses Guinea som ett land med låg mänsklig utveckling (plats 178 av 186 länder)⁽³¹⁾ och enligt förordning (EG) nr 1905/2006 ingår Guinea i kategorin över minst utvecklade länder.
- (198) Enligt beskrivningen i skälen 215–216 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 har EU gett Guinea ekonomiskt och tekniskt stöd under de senaste åren.
- (199) Med avseende på skäl 180 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 konstaterade kommissionen dessutom att Guinea erhöll ytterligare ekonomiskt och tekniskt stöd från en EU-medlemsstat för att utveckla sitt kontroll- och övervakningssystem i syfte att förbättra sin kapacitet att upptäcka och bekämpa IUU-fiske i dess farvatten (till exempel utrustning till två semaforer, tekniskt samarbete och stöd på plats av en militär för att inrätta prefekturen med ansvar för havsfrågor, *Prefecture Maritime*, och samordning av åtgärder och insatser till havs).
- (200) Med tanke på skäl 217 i kommissionens beslut av den 15 november 2012 och utvecklingen efter detta datum anser kommissionen, enligt artikel 31.7 i IUU-förordningen, att Guineas utvecklingsstatus kan ha satts ned av dess utvecklingsnivå. Med tanke på karaktären hos Guineas fastställda brister, det stöd som tillhandahållits av EU och medlemsstaterna och de åtgärder som vidtagits för att rätta till situationen kan dock inte landets utvecklingsnivå förklara Guineas samlade agerande som flagg- eller kuststat med avseende på fisket och de bristande åtgärderna för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fisket.
- 8. SLUTSATS OM TREDJELÄNDER SOM IDENTIFIERATS SOM ICKE-SAMARBETANDE**
- (201) Mot bakgrund av slutsatserna ovan om att Belize, Kambodja och Guinea inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat att vidta åtgärder i syfte att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske, bör dessa länder, i enlighet med artikel 31 i IUU-förordningen, identifieras som länder som kommissionen anser vara icke-samarbetande tredjeländer i kampen mot IUU-fisket.
- (202) Med beaktande av artikel 18.1 g i IUU-förordningen får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, i förekommande fall, vägra att importera fiskeriprodukter till unionen utan att behöva be om några ytterligare bevis eller skicka en begäran om assistans till flaggstaten om de blir medvetna om att fångstcertifikatet har godkänts av

⁽³¹⁾ Se fotnot 10.

myndigheterna i en flaggstat som identifierats som en icke-samarbetande stat i enlighet med artikel 31.

- (203) Det bör uppges att identifieringen av Belize, Kambodja och Guinea som länder som kommissionen anser vara icke-samarbetande enligt betydelsen i detta beslut inte utesluter att kommissionen eller rådet kan vidta ytterligare åtgärder och upprätta en förteckning över dem.

9. KOMMITTÉFÖRFARANDE

- (204) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Belize, Konungariket Kambodja och Republiken Guinea identifieras som tredjeländer som kommissionen anser vara icke-samarbetande tredjeländer i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 2013.

På kommissionens vägnar

Maria DAMANAKI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 november 2013

om meddelande till de tredjeländer som kommissionen anser kan identifieras som icke-samarbetande tredjeländer enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

(2013/C 346/03)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, särskilt artikel 32, och

av följande skäl:

1. INLEDNING

- (1) Genom förordning (EG) nr 1005/2008 (IUU-förordningen) upprättas ett unionssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU).
- (2) I kapitel VI i IUU-förordningen fastställs förfarandet för identifiering av icke-samarbetande tredjeländer, åtgärder i fråga om länder som identifieras som icke-samarbetande tredjeländer, upprättandet av en förteckning över icke-samarbetande tredjeländer, avförande av länder från förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer, offentliggörande av förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer och nödåtgärder.
- (3) Enligt artikel 32 i IUU-förordningen ska kommissionen meddela tredjeländer om möjligheten att identifieras som icke-samarbetande tredjeländer. Ett sådant meddelande är av preliminär karaktär. Meddelandet till tredjeländer om att de kan identifieras som icke-samarbetande tredjeländer ska baseras på kriterierna i artikel 31 i IUU-förordningen. Kommissionen ska också vidta alla åtgärder som avses i artikel 32 i fråga om dessa länder. Kommissionen ska i synnerhet redogöra för de huvudsakliga faktauppgifterna och motiveringarna bakom en sådan identifikation, möjligheten för länderna att svara och lämna bevis som vederlägger identifikationen eller i tillämpliga fall en handlingsplan för att förbättra situationen och information om åtgärder som vidtagits för att rätta till situationen. Kommissionen ska ge de berörda tredjeländerna tillräcklig tid att besvara meddelandet och rimlig tid för att rätta till situationen.

(4) Enligt artikel 31 i IUU-förordningen får Europeiska kommissionen identifiera de länder den anser vara icke-samarbetande tredjeländer när det gäller bekämpning av IUU-fiske. Ett tredjeländ kan identifieras som ett icke-samarbetande tredjeländ om det inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat att vidta åtgärder för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

(5) Identifieringen av icke-samarbetande tredjeländer ska grunda sig på en översyn av all information som avses i artikel 31.2 i IUU-förordningen.

(6) I enlighet med artikel 33 i IUU-förordningen får rådet upprätta en förteckning över icke-samarbetande länder. Bland annat i artikel 38 i IUU-förordningen anges vilka åtgärder som gäller för dessa länder.

(7) Enligt artikel 20.1 i IUU-förordningen måste flaggstater som är tredjeländer underrätta kommissionen om de förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskefartyg måste följa.

(8) Enligt artikel 20.4 i IUU-förordningen ska kommissionen ha ett administrativt samarbete med tredjeländer när det gäller genomförandet av bestämmelserna i den förordningen.

2. FÖRFARANDE FÖR REPUBLIKEN KOREA

(9) Anmälan av Republiken Korea (Korea) som flaggstat godkändes av kommissionen den 1 januari 2010 i enlighet med artikel 20 i IUU-förordningen.

(10) Mellan den 11 och 15 juli 2011 besökte kommissionen Korea, tillsammans med Europeiska fiskerikontrollbyrån, inom ramen för det administrativa samarbete som avses i artikel 20.4 i IUU-förordningen.

(11) Syftet med besöket var att kontrollera uppgifter om Koreas förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av de lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskefartyg måste följa, vilka åtgärder som Korea har vidtagit för att genomföra sina åtaganden i bekämpningen av IUU-fiske och för att uppfylla de krav och punkter som gäller genomförandet av Europeiska unionens fångstcertifieringssystem.

⁽¹⁾ EGT L 286, 29.10.2008, s. 1.

- (12) Slutrapporten från besöket sändes till Korea den 5 oktober 2011.
- (13) Koreas kommentarer om slutrapporten från besöket togs den 28 mars 2012.
- (14) Genom en skrivelse av den 11 oktober 2011 meddelade kommissionen de koreanska myndigheterna att koreanska fartyg misstänktes ha bedrivit IUU-fiske.
- (15) Kommissionen gjorde ett till besök i Korea den 17–18 april 2012 för att följa upp de åtgärder som vidtogs under det första besöket.
- (16) Korea lämnade in kompletterande skriftliga kommentarer den 16 maj 2012, den 25 juni 2012, den 21 december 2012, den 19 juni 2013 och den 21 juni 2013. Dessutom besvarade Korea frågor vid de möten som hölls i Bryssel den 26 januari 2012, den 8 juni 2012, den 6 september 2012, den 9 oktober 2012, den 8 mars 2013, den 13 mars 2013, den 22 april 2013, den 31 maj 2013 och den 25 juli 2013. Parterna skriftväxlade på politisk nivå den 27 juni 2013 och den 17 juli 2013.
- (17) Korea är avtalslutande part i kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR), kommissionen för bevarande av sydlig tonfisk (CCSBT), Interamerikanska kommissionen för tropisk tonfisk (IATTC), Internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat), Indiska oceanens tonfiskkommission (IOTC), konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets resurser i södra Stilla havet (SPRFMO), kommissionen för fiskbestånd i västra och mellersta Stilla havet (WCPFC), Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (Nafo) och Fiskeriorganisationen för Sydostatlantens (Seafo). Korea har ratificerat FN:s havsrättskonvention (Unclos) och FN:s avtal om fiskbestånd (Unfsa). Landet har godkänt 2003 års avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO:s iakttagandevalt).
- (18) Kommissionen har analyserat all relevant information för att utvärdera hur Korea uppfyller sina internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat⁽²⁾ enligt internationella avtal och de skyldigheter som fastställs av de regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som nämns i skäl (16).
- (19) Kommissionen har använt information från tillgängliga uppgifter som publicerats av CCAMLR, IOTC och Iccat,

antingen i form av efterlevnadsrapporter eller i form av förteckningar över IUU-fartyg samt offentlig information från Förenta staternas handelsministeriums rapport från januari 2013 till kongressen enligt avsnitt 403 a i lagen för bevarande och förvaltning av fisket, Magnuson-Stevens Fisheries Conservation and Management Reauthorization Act från 2006 (rapporten från tillsynsmyndigheten National Marine Fisheries Service, NMFS).

3. MÖJLIGHETEN ATT KOREA IDENTIFIERAS SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND

- (20) Kommissionen har analyserat Koreas skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat i enlighet med artikel 31.3 i IUU-förordningen. I detta syfte tog kommissionen hänsyn till parametrarna i artikel 31.4–31.7 i IUU-förordningen.

3.1 Återkommande IUU-fartyg och IUU-handel (artikel 31.4 a i IUU-förordningen)

- (21) Kommissionen fastslog utifrån informationen från sina kontroller på plats och från skriftliga bekräftelser från berörda kuststatredjeländer att nitton koreanskflaggade fartyg begick allvarliga IUU-överträdelser under 2011 och 2012.
- (22) Grundat på de bevis som samlats in anses koreanskflaggade fartyg ha begått följande allvarliga överträdelser av de gällande bevarande- och förvaltningsåtgärderna inom det aktuella fiskeområdet: de har fiskat utan att flaggstaten eller den relevanta kuststaten har utfärdat en giltig licens eller ett giltigt tillstånd för fisket, de har fiskat i stängda områden eller under en stängd säsong, de har använt förfalskade administrativa dokument från kuststaten för att i EU föra in fiskeriprodukter som på olagliga villkor fångats i vatten som står under kuststatens jurisdiktion, de har använt förfalskade eller ogiltiga dokument för att få de koreanska myndigheternas godkännande av fångstintyg och kunna importera produkterna i EU, de har förfalskat eller dolt sina märkningar, sin identitet eller registrering, de har hindrat kuststatens inspektörer från att utföra sina arbetsuppgifter vid kontroll av att gällande bevarande- och förvaltningsåtgärder iaktas, de har inte betalat några av de böter som kuststatens behöriga myndigheter har utfärdat och de har ensidigt och olagligen döpt om fartyg och ändrat sina anropssignaler. När dessa fartyg bestämde sig för att lämna kuststatens exklusiva ekonomiska zon fullgjorde de dessutom inte sina skyldigheter att registrera och rapportera fångstuppgifter eller fångstrelaterade uppgifter och har inte tidigare lämnat någon sådan information till kuststatens myndigheter. Slutligen har de gjort omlastningar till havs utan att uppfylla villkoren i de tillstånd att göra omlastningar till havs som de behöriga kuststaterna har utfärdat, utan att i förväg ha informerat kuststaterna och utan att ha ansökt om och beviljats tillstånd att göra omlastningar till havs av de behöriga staterna. Samtliga anklagelsepunkter överlämnades till de koreanska myndigheterna genom en skrivelse av den 11 oktober 2011.

⁽²⁾ För marknadsstater och motsvarande åtgärder, se FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, punkterna 65–76, och FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske från 1995, artikel 11.2.

- (23) Dessutom ansåg kommissionen att man vid fastställandet av allvaret i situationen skulle ta hänsyn till de koreanska fartygens beteendemönster. Värde på, omfattningen av och upprepadet av den olagliga verksamhet som beskrivs i skäl (22) är ytterligare indikationer på hur allvarliga överträdelserna är.
- (24) Att inte uppfylla kuststaters lagstadgade krav på stängda säsonger, ett moratorium eller ett stängt område som reserverats för småskaligt fiske äventyrar framför allt bevarandet av hållbara fiskeresurser i utvecklingskuststater och skadar lokalbefolkningens försörjningsmöjligheter.
- (25) Genom det beteende som beskrevs i skäl (22) har dessa fartyg dessutom hindrat kuststaternas behöriga fiskemyndigheter från att övervaka och utöva tillsyn över deras verksamhet till havs. Kommissionen ansåg att omlastningar till havs, i strid med de villkor som Iccat har fastställt eller utan tillstånd från den berörda kuststaten och i strid med dess lagar och andra författningar, är en särskilt allvarlig överträdelse som kan göra det betydligt svårare att nå målen för de regler som har överträtts, äventyra bevarandet av hållbara fiskeresurser i den berörda kuststaten och frånta de behöriga myndigheterna möjligheten att övervaka denna verksamhet, vilken utgör en risk i fråga om fiskeriprodukternas spårbarhet och kontroll. I vissa fall förstärkte de koreanska fartygens konstanta samarbetsvilja allvaret i överträdelserna. I de behöriga kuststaternas lagar definieras dessutom de flesta av dessa överträdelser som grova.
- (26) Utifrån den information som har samlats in är kommissionens slutsats att Korea inte har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra, upptäcka och bestraffa återkommande IUU-fiske som fiskefartyg bedriver i dess vatten. Den tillgängliga informationen bekräftar att koreansklagade fartyg har gjort sig skyldiga till återkommande överträdelser i tredjeländers vatten. Kommissionen fastslog att de koreanska myndigheterna, trots att de hade tillgång till relevant information, i många fall inte inledde förfaranden, inte utdömde sanktioner mot de berörda fartygen, inte genomdrev sanktionsbeslut när sådana fattades och i vissa fall till och med sänkte nivån på de åtföljande sanktionerna. På grund av bristande samarbete från flaggstatens (Korea) sida kunde dessutom de berörda kuststaterna inte vidta effektiva tillsynsåtgärder. Kommissionen fastslog dessutom att i de ärenden där de koreanska myndigheterna faktiskt utdömde sanktioner var nivån på straffpåföljderna mot de koreansklagade fartygen klart otillräcklig och sanktionerna var inte så proportionella, effektiva och avskräckande som de måste vara enligt internationella regler och rekommendationer, särskilt artikel 19 i Unfsa och punkt 21 i FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IPOA IUU).
- (27) Grundat på den information som har tillhandahållits av ett koreanskt företag och den information som samlades in vid kommissionens besök i mars 2011 fastslog kommissionen att det i strid med panamansk lag och kuststaternas lagar och andra författningar under fyra år har bedrivits olaglig omlastning till havs utanför Västafrikas kust, från Angola till Guinea Bissau.
- (28) Kommissionen har bevis för att koreanskägda fartyg har bedrivit olaglig omlastning till havs. I linje med artikel 62 i Unclos ska medborgare i en annan kuststat som fiskar i en kuststats exklusiva ekonomiska zon iakttä bevarandeåtgärderna och andra villkor som fastställts i kuststatens lagar och andra författningar. Kommissionen anser därför att omlastning till havs i strid med de fastställda villkoren eller utan den berörda kuststatens tillstånd och i strid med dess lagar och andra författningar utgör en särskilt allvarlig IUU-överträdelse som allvarligt skulle kunna underminera fiskbeståndens hållbarhet i den berörda kuststaten.
- (29) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och på grundval av de fakta som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Korea har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.4 a i IUU-förordningen fastställas att Korea inte har fullgjort sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt i fråga om IUU-fartyg och IUU-fiske som bedrivits eller fått stöd av fiskefartyg som för landets flagg eller av dess medborgare, och inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att motarbeta dokumenterat och återkommande IUU-fiske från fartyg som tidigare förde dess flagg.

3.2 Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 i IUU-förordningen)

- (30) När det gäller huruvida Korea samarbetar effektivt med kommissionen i utredningar av IUU-fiske och liknande verksamhet noteras det att de bevis som kommissionen har samlat in visar att Korea inte fullgör sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt.
- (31) När det gäller de nitton koreansklagade fartyg som togs upp i skäl (21) noteras det att eftersom de koreanska myndigheterna inte samarbetade inom ramen för artikel 26 i IUU-förordningen inledde kommissionen förfarandet i artikel 27 i den förordningen mot de berörda operatörerna.

- (32) Korea har inte heller kunnat visa att landet samarbetar och samordnar sin verksamhet med EU och andra stater för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske i enlighet med punkt 28 i IPOA IUU. Korea har inte heller följt rekommendationerna i punkt 24 i IPOA IUU, där flaggstater uppmanas att effektivisera övervakning och kontroll av fisket, från landningen och till slutdestinationen, inklusive genom att införa ett övervakningssystem för fartyg (VMS) i enlighet med relevanta nationella, regionala och internationella standarder. Detta innebär ett krav på att fartyg inom landets jurisdiktion ska ha VMS ombord. Korea har inte heller följt rekommendationerna i punkt 45 i IPOA IUU, där flaggstater uppmanas att se till att alla fartyg som har rätt att föra deras flagg och som fiskar i vatten som inte omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion har ett giltigt fisketillstånd utfärdat av den berörda flaggstaten. Genom att Korea inte begärde ut fartygets historik av tidigare fall av misstänkta överträdelser innan det beviljade en fiskelicens fullgör Korea inte heller sina skyldigheter enligt artikel 47.7 i IPOA IUU.
- (33) Det bör också noteras att 2005 års koreanska nationella handlingsplan mot IUU-fiske (NPOA) inte har uppdaterats, vilket strider mot rekommendationerna i punkt 26 och 27 i IPOA IUU. Koreas plan för att stärka mekanismen för att förebygga och motverka koreanskflaggade fartygs IUU-fiske från maj 2013 är bara ett utkast och kan inte anses utgöra en tydlig och detaljerad nationell handlingsplan mot IUU-fiske. Korea har inte förbättrat genomförandet av NPOA för att se till att de nationella insatserna för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske samordnas internt. Framför allt när det gäller övervakning och kontroll av fjärrfiskeflottan har flera mål ännu inte nåtts. Under sina besök uppdagade kommissionen att omfattningen av utbytet av information med kuststater inte är tillfredsställande. Korea uppfyller fortfarande inte kraven på att landet måste fullgöra sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat och hamnstat.
- (34) Under besöket i Korea i juli 2011 konstaterade kommissionen att det inte fanns något centrum för fiskekontroll som kontrollerade Koreas fjärrfiskeflotta, och att handläggarna vid avdelningen för fjärrfiske inte kan bekräfta huruvida ett visst fartyg befinner sig i eller utanför ett visst geografiskt område och om ett visst fartyg som fiskar i ett visst område (en exklusiv ekonomisk zon eller en regional fiskeriförvaltningsorganisations område) verkligen har tillstånd att fiska där. När det gäller godkännandet av fjärrfiskeflottans fångstintyg uppdagades det dessutom att den behöriga koreanska myndigheten, avdelningen för inspektion av fiskeriprodukters kvalitet, inte har möjlighet att kontrollera informationen i fångstintygen mot andra tillförlitliga informationskällor såsom de fiskelicenser som den ekonomiska aktören har, fiskefartygens VMS-positioner, fångstrapporter eller kopior på loggböcker. Sedan den koreanska regeringen lämnade sin information har ett nytt ministerium för havsfrågor och fiske inrättats och ett centrum för fiskerikontroll kommer att ges i uppdrag att övervaka landets flotta. Befintlig lagstiftning är dock fortfarande inte förenlig med artikel 18.3 e g iii och 18.4 i Unfsa. De brister som identifierades i fråga om mänskliga resurser, tillgång till uppgifter om fiskefartygens position i realtid eller historiska uppgifter, vilka metoder som används och utbildningen av ansvariga tjänstemän måste rättas till.
- (35) När det gäller administrativa bestämmelser om omlastning av fisk till havs har Korea gjort gällande att sådana bestämmelser endast finns i de fall som omfattas av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller om kuststater reglerar denna verksamhet. Vad gäller det sistnämnda fallet förtydligades det att den koreanska regeringen inte mottar några rapporter om sådana omlastningar till havs. Det bör noteras att de omlastningar till havs som koreanska fiskefartyg har utfört i västafrikanska vatten gav upphov till de överträdelser som anges i skälen (21) till (28), och flera olika medlemsstater begärde 2011 att dessa skulle kontrolleras⁽³⁾.
- (36) Att det finns ett förfarande enligt artikel 27 i IUU-förordningen är ytterligare ett tecken på att Korea inte tar det ansvar för sina fartyg som fiskar på det fria havet som föreskrivs i artikel 18.1 och 18.2 i Unfsa. Enligt artikel 19.1 i Unfsa är flaggstaten skyldig att se till att fartyg som för dess flagg följer regionala fiskeriförvaltningsorganisationers bevarande- och förvaltningsregler.
- (37) Kommissionen har analyserat om Korea har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder mot de operatörer som är skyldiga till IUU-fiske, och om tillräckligt hårda sanktioner har tillämpats för att beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.
- (38) De återkommande fall av IUU-fiske som beskrivs i skälen (21) till (28) visar att Korea inte har vidtagit tillsynsåtgärder för att komma till rätta med sådant IUU-fiske, trots att kommissionen begärt detta.

⁽³⁾ Skrivelse från Koreas byrå för karantän och inspektion av djur, växter och fiskeri (QIA) av den 12 juli 2011.

- (39) Koreas misslyckande med att effektivt övervaka och bestraffa koreanska fartyg som deltar i denna olagliga verksamhet undergräver landets möjligheter att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 117 i Unclos, där stater uppmanas att anta nationella åtgärder för sina respektive medborgare för att bevara de levande tillgångarna i det fria havet. I detta sammanhang bör det noteras att vikten av verksamma åtgärder gentemot nyttjandeberättigade ägare bekräftas av relevant dokumentation från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och OECD som understryker vikten av information om nyttjandeberättigade ägare för att bekämpa illegal verksamhet⁽⁴⁾ och behovet av förteckningar över fiskefartyg och det verkliga ägandet⁽⁵⁾. Denna förvaltningsmetod, som kan locka IUU-operatörer att registrera IUU-fartyg, är inte förenlig med artikel 94 i Unclos.
- (40) Koreas misslyckande med att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 19 i Unfsa bekräftas också av den information som samlades in under besöken 2011 och 2012 och av uppgifter som kommissionen samlade in i enlighet med artikel 25 i IUU-förordningen. Kommissionen har fastslagit att fiskefartyg som förde koreansk flagg bedrev upprepat IUU-fiske. Situationen föranledde inledandet av förfaranden enligt artiklarna 26 och 27 i IUU-förordningen. Förfarandena enligt artikel 27 pågår för närvarande för att fastställa om IUU-fisket följs av lämpliga sanktioner på ett sätt som garanterar efterlevnaden, avskräcker från överträdelser och berövar lagöverträdarna den vinning som härrör från deras illegala verksamhet. De koreanska myndigheterna informerades om dessa förfaranden genom skrivelser av den 11 oktober 2011, den 22 december 2011 och den 2 mars 2012.
- (41) I punkterna 34 och 35 i IPOA IUU rekommenderas också att stater ska se till att fiskefartyg som för deras flagg inte bedriver eller stöder IUU-fiske och att de innan de registrerar ett fartyg kan fullgöra sin skyldighet att se till att fartyget inte bedriver IUU-fiske. De åtgärder som anges i skäl (59), beträffande koreanska medborgares deltagande i fiske efter tropisk tonfisk i Guineabukten, däribland den olagliga omlastning till havs som bedrivs av ghanansflaggade fartyg, undergräver Koreas möjligheter att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning.
- (42) Det tillgängliga bevismaterialet visar att Korea inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt i fråga om effektiva tillsynsåtgärder. I detta avseende erinras det om att enligt den koreanska lagen om utveckling av havsindustrin från 2007, i dess lydelse i mars 2013, är koreansflaggade fartyg endast skyldiga att ha VMS när de fiskar inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer som kräver VMS, eller när de fiskar i nationella vatten i enlighet med fiskeavtal som Korea har undertecknat med tredjeländer⁽⁶⁾. Därför finns det inget lagstadgat krav på att fartyg måste ha VMS om de fiskar i det fria havet utanför regionala fiskeriförvaltningsorganisationers behörighetsområde eller i vatten som tillhör kuststater med vilka man inte har något fiskeavtal. Enligt de uppgifter som de koreanska myndigheterna lämnade den 25 juli 2013 är för närvarande 97 av de 344 koreanska fjärrfiskefartygen inte utrustade med VMS-system. I lagen om utveckling av havsindustrin från juli 2013 anges inga tydliga planer på att göra installationen av VMS obligatoriskt för alla fartyg i den koreanska fjärrfiskeflottan oavsett var de bedriver sin verksamhet. Obligatorisk VMS-spårning är numera internationellt accepterat, och utgör därmed en naturlig del av flaggstaters skyldigheter enligt artikel 18.3 e i Unfsa. De fakta som beskrivs i skälen (21) till (28) visar att Korea har underlåtit att uppfylla villkoren i artikel 94 i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning. Korea uppfyller inte heller sina tillsynsskyldigheter som flaggstat enligt artikel 19 i Unfsa, eftersom landet inte har kunnat visa att det agerade i enlighet med de detaljerade bestämmelserna i denna artikel.
- (43) När det gäller de tillsynsåtgärder som Korea har vidtagit visade kommissionens besök i Korea dessutom att det måste göras en översyn av de tillämpliga sanktioner vid överträdelser som anges i det koreanska ministerdirektivet av den 29 december 2009 om EU:s IUU-regler (lagen om kontroll av fisketillgångarna). De straffrättsliga påföljderna i det koreanska rättssystemet omfattar ett allmänt högsta bötesstraff på 1 000 USD vid överträdelser. Nivån på dessa sanktioner är uppenbart otillräcklig och står helt klart inte i proportion till allvaret hos de aktuella överträdelserna, den potentiella effekten av överträdelserna och den potentiella vinst som kan uppkomma av denna olagliga verksamhet. I den lag om utveckling av havsindustrin som nyligen antogs (juli 2013) fastställs ingen tydlig katalog över avskräckande (straffrättsliga och administrativa) sanktioner och kompletterande sanktioner. Det nuvarande reviderade systemet anger många undantag från tillfälligt indragande av licenser, har inga tydliga definitioner av allvarliga överträdelser, innehåller otydliga definitioner och otydliga metoder för att beräkna sanktionsnivån. Under besöket i mars 2011 och de efterföljande kontakterna med Korea konstaterade kommissionen att de behöriga koreanska myndigheterna, trots att

⁽⁴⁾ OECD, rapporten *Ownership and Control of Ships* (ägande av och kontroll över fartyg), se: <http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf>

⁽⁵⁾ FAO, *Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership* (fullständig förteckning över fiskefartyg och verkligt ägande, rapport om en studie från FAO:s avdelning för fiske, mars 2010 (se: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf)) och IPOA IUU, punkt 18.

⁽⁶⁾ Korea har undertecknat fiskeavtal med 13 länder (Ryssland, Japan, Kina, Tuvalu, Salomonöarna, Kiribati, Papua Nya Guinea, Cooköarna, Frankrike, Iran, Australien, Mauretania och Ecuador).

de hade tillgång till tillräckligt med uppgifter för att anmäla överträdelser som deras fiskefartyg gjort sig skyldiga till i det fria havet och i tredjeländers vatten, inte omgående vidtog åtgärder för att inleda förfaranden och, i förekommande fall, ge de berörda fartygen en lämplig bestraffning. Enligt artikel 62 i Unclos ska andra staters medborgare som fiskar i ett tredjelands exklusiva ekonomiska zon rätta sig efter bevarandeåtgärderna och andra villkor och bestämmelser i kuststatens lagar och andra författningar. Den administrativa praxis som har observerats i Korea är inte förenlig med kuststaters internationella skyldigheter enligt Unclos.

(44) Det är värt att notera att Korea också nämndes i NMFS-rapporten (7). Korea har identifierats som ett land som inte tillämpar så hårda sanktioner för att avskräcka sina fartyg från att bedriva fiskeverksamhet som bryter mot de bevarande- och förvaltningsåtgärder som krävs enligt ett internationellt fiskeriförvaltningsavtal. NMSF är framför allt oroad över att Korea inte bedriver någon effektiv kontroll av landets nio fartyg som för närvarande har tillstånd att fiska i CCAMLR-konventionens område. Liknande farhågor uttrycktes vid Iccats 18:e särskilda möte i november 2012 om koreanska medborgare som misstänktes för att vara inblandade i olagliga omlastningar till havs, vilket beskrivs närmare i skäl (59). Enligt den koreanska regeringen har man antagit en ändring av den relevanta lagen som skärper sanktionerna mot dem som bedriver IUU-fiske. Trots lagen om utveckling av havsindustrin från juli 2013 är det nya sanktionssystemet fortfarande otillräckligt för att motverka IUU-fiske, vilket förklaras i skäl (43).

(45) Med hänsyn till den situation som förklaras i skälen (43) och (44) dras slutsatsen att sanktionsnivån för IUU-överträdelser i den koreanska lagstiftningen inte är i linje med artikel 19.2 i Unfsa, där det föreskrivs att tillämpliga straffpåföljder med avseende på sådana överträdelser ska vara av sådan dignitet att efterlevnaden av kraven effektivt säkerställs och att lagöverträdarna berövas den vinning som härrör från deras illegala verksamhet. Korea har inte heller följt rekommendationerna i punkt 21 i IPOA IUU i fråga om effektiva tillsynsåtgärder, där stater rekommenderas att se till att de sanktioner som utdöms för IUU-fiske med fartyg är tillräckligt hårda för att effektivt förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.

(46) Korea har inte heller fullgjort sina skyldigheter enligt artikel III.8 i FAO:s iakttagandeavtal, där det föreskrivs

att varje part, såvitt avser fiskefartyg som har rätt att föra dess flagg och som handlar i strid med bestämmelserna i FAO:s överenskommelse, ska vidta tillsynsåtgärder, inbegripet, när så är lämpligt, att göra överträdelser av sådana bestämmelser straffbara enligt nationell lagstiftning. Tillämpliga straffpåföljder med avseende på sådana överträdelser ska vara av sådan dignitet att iakttagandet av de krav som ställs i FAO:s iakttagandeavtal effektivt säkerställs och att lagöverträdarna berövas den vinning som härrör från deras illegala verksamhet.

(47) När det gäller IUU-fiskets bakgrund, art, omständigheter, omfattning och grad har kommissionen beaktat det återkommande IUU-fisket som koreanskflaggade fartyg har bedrivit fram till 2013, i enlighet med vad som anförts i skälen (21) till (24).

(48) När det gäller den befintliga kapaciteten hos de koreanska myndigheterna bör det noteras att enligt FN:s index för mänsklig utveckling (8), anses Korea vara ett land med mycket hög mänsklig utveckling (plats 12 av 186 länder). Med hänsyn till dess position är det inte nödvändigt att analysera den befintliga kapaciteten hos Koreas behöriga myndigheter. Utvecklingsnivån i Korea kan nämligen inte anses vara en faktor som underminerar kapaciteten hos de behöriga myndigheterna att samarbeta med andra länder och genomföra tillsynsåtgärder, vilket visas i detta skäl.

(49) I linje med analysen i skäl (48) kan det också noteras att utifrån den information som samlades in under besöket i juli 2011 kan det inte anses att de koreanska myndigheterna lider brist på ekonomiska resurser, utan att det snarare saknas den rättsliga och administrativa miljö och de befogenheter som krävs för att utföra arbetsuppgifterna.

(50) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla fakta som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Korea har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 i IUU-förordningen fastställas att Korea inte har fullgjort sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt i fråga om samarbete och tillsynsåtgärder.

(7) NMFS-rapporten, s. 24.

(8) Informationen finns på <http://hdr.undp.org/en/statistics/>

3.3 Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)

- (51) Korea har ratificerat FN:s havsrättskonvention (Unclos) och FN:s avtal om fiskbestånd (Unfsa). Det har godkänt FAO:s iakttagandeaftal. Dessutom är Korea avtalslutande part i CCAMLR, CCSBT, IATTC, Iccat, IOTC, SPRFMO, WCPFC, Nafo och Seafo.
- (52) Kommissionen har analyserat all information som den bedömer relevant för Koreas status som avtalslutande part i CCAMLR, IOTC och Iccat.
- (53) När det gäller fartyget *Insung No 7* gavs det vid CCAMLR-mötet 2011⁽⁹⁾ uttryck för oro beträffande Koreas sanktionsnivå gentemot operatören, fartyget och kaptenen, med tanke på allvaret i den illegala verksamheten. CCAMLR:s ständiga utskott för genomförande och efterlevnad föreslog att *Insung No 7* skulle föras upp på förteckningen över den avtalslutande partens IUU-fartyg, men Korea blockerade detta vid CCAMLR:s trettionde möte.
- (54) I IOTC:s efterlevnadsrapport för Korea för 2011⁽¹⁰⁾ befinns Korea bryta mot de krav på obligatorisk statistik som anges i resolutionerna 05/05, 09/06 och 10/06 (uppgifter om bifångst av havsköldpaddor och havsfåglar har inte lämnats, och för hajar har inte fullständiga uppgifter lämnats). Kommittén upptäckte även flera brott när det gällde iakttagandet av Koreas rapporteringsskyldigheter beträffande resolution 10/04 om det regionala observatörsprogrammet, eftersom Korea inte har lämnat några observatörsrapporter, och resolutionerna 01/06 och 03/03, om IOTC:s statistiska dokumentation av storögd tonfisk, eftersom Korea inte hade rapporterat sin bedömning av exportuppgifter kontra importuppgifter till IOTC. I en skrivelse av den 22 mars 2011 meddelade IOTC:s ordförande Korea att kommittén oroade sig för Koreas efterlevnadsnivå.
- (55) Enligt uppgifter från IOTC:s efterlevnadsrapport från den 10 mars 2012⁽¹¹⁾ bröt Korea 2011 dessutom helt eller delvis mot reglerna i flera resolutioner som IOTC har antagit. I synnerhet var inte all fiskeutrustning märkt i

enlighet med kravet i resolution 01/02 om förvaltningsstandarder. När det gäller VMS fullgör Korea inte skyldigheterna enligt resolution 10/01, eftersom landet inte har tillhandahållit någon sammanfattning av VMS i genomföranderapporten. Korea har endast delvis fullgjort skyldigheten i IOTC:s resolution 05/05 om att lämna uppgifter om hajar. Dessutom identifierade ordföranden för efterlevnadskommittén kraftiga överträdelser av IOTC:s regelverk. Bland annat hade Korea inte uppfyllt kravet i IOTC:s resolution 11/04 om att lämna observatörsrapporter och hade inte lämnat en rapport om resultatet av undersökningen av exportuppgifterna för storögd tonfisk.

- (56) I enlighet med IOTC:s cirkulär 2013–2014⁽¹²⁾, rapporterades att IOTC:s regionala observatörsprogram för övervakning av omlastningar till havs hade konstaterat ett fall där ett koreanskt fartyg eventuellt bröt mot reglerna 2012.
- (57) Det erinras om att Iccat utfärdade en identifikationsskrivelse till Korea 2010⁽¹³⁾. I skrivelsen angavs att Korea hade underlåtit att fullständigt och effektivt fullgöra sin skyldighet att rapportera statistik enligt Iccats rekommendation 05-09. I samma skrivelse underströk Iccat att Korea inte hade lämnat alla nödvändiga uppgifter och information, till exempel om uppdrag I (uppgifter inlämnade efter slutdatumet), uppdrag II (uppgifter om fångst och fiskeansträngning inlämnade efter slutdatum och uppgifter om fångststorlek överhuvudtaget inte inlämnade), efterlevnadstabeller inlämnade efter slutdatum, rapporter om omlastning till havs inte inlämnade, information om förvaltningsstandard för storskaliga tonfiskfartyg som fiskar med långrev inlämnade efter slutdatum, rapport om genomförandet av resolution 08-05 inlämnad efter slutdatum, rapport om genomförandet av en årlig fiskeplan inlämnad efter slutdatum och kapacitetsförvaltningsplanen inlämnad efter slutdatum. Kommittén noterade dessutom att Korea hade gjort sig skyldigt till följande fall av överfiske: överfiske av långfenad tonfisk i södra Atlanten i strid med rekommendation 07-03, överfiske av svärdfisk i södra Atlanten för andra året i rad i strid med rekommendation 06-03 och överfiske av svärdfisk i norra Atlanten för tredje året i rad i strid med rekommendation 08-02. När det gäller rekommendation 08-01 hade Korea, som en mindre aktör, inte någon specificerad fångstkvot för storögd tonfisk. Kommittén underströk emellertid också att det inte var tänkt att mindre aktörer skulle öka sina fångster över 2 100 metriska ton. Kommittén uttryckte oro över att Korea fångar allt mer storögd tonfisk. Kommittén var också orolig över att Korea inte vidtog effektiva åtgärder för att begränsa fångsten av vit marlin, så att denna håller sig inom de gränser som anges i rekommendation 06-09.

⁽⁹⁾ CCAMLR, rapport från kommissionens trettionde möte i Hobart, Australien, den 24 oktober–4 november 2011, CCAMLR-XXX, punkterna 9.12–9.28.

⁽¹⁰⁾ IOTC Compliance Report for Korea by the Compliance Committee, från efterlevnadskommitténs 8:e möte den 14–16 mars 2011, IOTC-2011-S15-CoC25Rev1[E].

⁽¹¹⁾ IOTC:s efterlevnadsrapport av den 10 mars 2012, IOTC-2012-CoC09-CR14_Rev1[E].

⁽¹²⁾ IOTC:s cirkulär av den 12 februari 2013.

⁽¹³⁾ Iccats identifikationsskrivelse av den 4 mars 2010, Iccats cirkulär nr 590, 4 mars 2010.

- (58) En identifikationsskrivelse utfärdades till Korea om flera brister i samband med iakttagandet av förvaltningsåtgärder och rapportkrav 2010⁽¹⁴⁾. I skrivelsen meddelades Korea att Iccat beslutat att behålla identifikationen av Korea enligt dess rekommendation om handelsåtgärder 06-13. Dessutom har Korea identifierats som ett land som inte har fullgjort sina skyldigheter enligt Iccats rekommendationer om iakttagande av statistiska rapporteringskyldigheter 05-09, som inte ytterligare har stärkt planen för att återuppbygga bestånden av blå marlin och vit marlin 06-09, och som inte har fullgjort sina skyldigheter beträffande fångstgränserna för sydlig långfenad tonfisk för 2008, 2009, 2010 och 2011 07-03. Efterlevnadskommittén fastslog därför att Korea inte hade lämnat alla nödvändiga uppgifter och rapporter före slutdatumet. Problem beträffande bristande rapportering, sen inlämning, ofullständiga rapporter och dålig kvalitet på uppgifterna identifierades. Kommittén uttryckte även oro över att Korea inte hade vidtagit effektiva åtgärder för att kontrollera fisket av sydlig långfenad tonfisk inom de gränser som anges i rekommendation 07-03 och fisket av segelfiskar enligt rekommendation 06-09, vilket visas av överfisket av sydlig långfenad tonfisk och vit marlin 2008 och 2009. Till följd av de identifierade bristerna uppmanade Iccat i samma skrivelse Korea att snabbt reagera på sekretariatets årliga cirkulär om tillämpligheten av Iccats rapporteringskrav och i detta syfte se över sina förfaranden för uppgiftsinsamling och rapportering, att lämna in preliminära förvaltningsplaner för sydlig långfenad tonfisk och segelfiskar till sekretariatet, inklusive de åtgärder som ska vidtas för att hålla de landade fångstmängderna inom de fastställda målen och information beträffande flottkapaciteten för de fisken där överfiske förekom.
- (59) Iccat utfärdade en skrivelse om oro till Korea beträffande flera fall av bristande efterlevnad 2011⁽¹⁵⁾. Efterlevnadskommittén beslutade att ge uttryck för sin oro över att Korea inte fullt ut har fullgjort sina skyldigheter enligt Iccats rekommendation om att stimulera medborgare i avtalslutande parter, samarbetande och icke-samarbetande parter, enheter eller fiskeenheter att iaktta Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder (rekommendation 06-14). Kommittén gav också uttryck för sin oro över koreanska medborgares verksamhet inom fisket efter tropisk tonfisk i Guineabukten, som eventuellt innefattar förbjudna omlastningar till havs från ghananskflaggade fartygs sida. Kommittén uppmanade Korea att ta itu med koreanska medborgares inblandning i illegal verksamhet inom detta fiske. Avslutningsvis ombads Korea att informera Iccat om vilka åtgärder landet hade vidtagit för att få de medborgare som är inblandade i fisket efter tropisk tonfisk i Guineabukten att följa regelverket.
- (60) ICCAT utfärdade en skrivelse om oro till Korea beträffande koreanska medborgares verksamhet inom fisket efter tropisk tonfisk i Guineabukten, som eventuellt innefattar förbjudna omlastningar till havs 2012⁽¹⁶⁾. I skrivelsen ombad Iccat Korea att vidta alla åtgärder som krävs för att se till att koreanska fartyg och medborgare inte är inblandade i olaglig verksamhet i samband med detta fiske.
- (61) På grund av att Korea inte har kontrollerat fartygen på det fria havet i linje med de regionala fiskeriorganisationernas regler, och inte har följt reglerna för fartyg som för dess flagg i enlighet med CCAMLR:s, Iccats och IOTC:s rekommendationer, har landet brutit mot artikel 18.3 a i Unfsa, där det föreskrivs att stater vilkas fartyg fiskar på det fria havet ska vidta kontrollåtgärder för att se till att fartygen följer de regionala fiskeriorganisationernas regler.
- (62) Som påpekades i skäl (57) fullgör Korea inte sina skyldigheter enligt artikel 18.3 b ii i Unfsa genom att det tillåter sina fartyg att fiska i strid med Iccats villkor. Genom att Korea inte uppfyller förvaltningsstandarderna för märkning av fiskeutrustning iakttar landet inte artikel 18.3 d i Unfsa. Korea uppfyller inte kraven på registrering och rapportering i rätt tid i artikel 18.3 e och 18.3 g i Unfsa, eftersom det inte har lämnat uppgifter till Iccat om årsrapporter, statistiska rapporter och observatörsrapporter samt inte lämnat några handels- och bifångstuppgifter. Korea uppfyller inte villkoren i artikel 18.3 g i Unfsa eftersom det inte har lämnat in en sammanfattning av alla VMS-register till IOTC och underlåtit att övervaka omlastningar till havs.
- (63) Avslutningsvis bör det noteras att Korea, i strid med rekommendationerna i punkterna 25, 26 och 27 i IPOA IUU, i praktiken inte har uppdaterat en nationell handlingsplan mot IUU-fiske.
- (64) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla faktauppgifter som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Korea har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen fastställas att Korea inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt i fråga om internationella regler, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder.

⁽¹⁴⁾ Iccats identifikationsskrivelse av 18 januari 2011, Iccats cirkulär nr 173, 18 januari 2011.

⁽¹⁵⁾ Iccats skrivelse om oro av den 21 februari 2012, Iccats cirkulär nr 636, 21 februari 2012.

⁽¹⁶⁾ Iccats skrivelse om oro av den 11 februari 2013, Iccats cirkulär nr 598, 11 februari 2013.

3.4 Särskilda begränsningar för utvecklingsländer

- (65) Det erinras om att enligt FN:s index för mänsklig utveckling⁽¹⁷⁾, anses Korea vara ett land med mycket hög mänsklig utveckling (plats 12 av 186 länder). Å andra sidan är Korea förtecknad i bilaga V till förordning (EG) nr 1905/2006 som ett land som ingår i kategorin länder och territorier som inte är utvecklingsländer.
- (66) Med hänsyn till den klassificeringen kan Korea inte anses vara ett land som har särskilda begränsningar på grund av sin utvecklingsnivå.
- (67) Det bör noteras att Koreas anmälan som flaggstat godkändes av kommissionen i enlighet med artikel 20 i IUU-förordningen den 1 januari 2010. Korea bekräftade därigenom, enligt artikel 20.1 i IUU-förordningen, att det har nationella förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskerifartyg måste följa.
- (68) Kommissionen informerade Korea om de olika brister som den hade upptäckt under sina besök och de möten som hade hållits. Kommissionen försökte få de koreanska myndigheterna att samarbeta och vidta korrigerande åtgärder i fråga om de upptäckta bristerna. Korea har inte vidtagit tillräckliga korrigerande åtgärder eller utvecklats positivt för att rätta till fastställda brister. Kommissionen har analyserat Koreas nyligen reviderade lag om utveckling av havsindustrin, som syftar till att fastställa sanktioner, inrätta ett centrum för fiskerikontroll, utvidga kravet på VMS till alla fjärrfiskefartyg och inrätta nya utbildningsprogram för sjömän. Denna nya nationella lagstiftning är emellertid ännu inte förenlig med kraven i artiklarna 62, 94, 117 och 118 i Unclos och artiklarna 18, 19 och 20 i Unfsa samt rekommendationer från olika regionala fiskeriförvaltningsorganisationer (som Korea är avtalslutande part i) av de skäl som beskrevs i avsnitt 3 i beslutet. När det gäller de övriga aspekter som kommissionen har understrukt bekräftade kommissionen efter en rad möten med de koreanska myndigheterna under perioden april–juli 2013 att Korea inte har tagit fram någon konkret plan för att genomföra dessa åtgärder och fortfarande inte är kapabel att genomföra sin nationella lagstiftning och kontrollera sin flotta utanför vatten som inte lyder under deras överhöghet eller jurisdiktion.
- (69) Den situation som beskrivs ovan i detta avsnitt bekräftar att Korea är ett mycket utvecklat land som förfogar över tillräckliga medel för att ta itu med och rätta till de brister som har identifierats men att de koreanska myndigheterna fortfarande inte har infört och genomfört åtgärder för att bekämpa IUU-fiske.
- (70) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla faktauppgifter som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Korea har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.7 i IUU-förordningen fastställas att Koreas utveckling och resultat i fråga om fisket inte har satts ned av utvecklingsnivån.

4. FÖRFARANDE FÖR REPUBLIKEN GHANA

- (71) Anmälan av Republiken Ghana (Ghana) som flaggstat godkändes av kommissionen den 1 januari 2010 i enlighet med artikel 20 i IUU-förordningen.
- (72) Mellan den 28 och 31 maj 2013 besökte kommissionen Ghana, tillsammans med Europeiska fiskerikontrollbyrån, inom ramen för det administrativa samarbete som avses i artikel 20.4 i IUU-förordningen.
- (73) Syftet med besöket var att kontrollera uppgifter om Ghanas förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskerifartyg måste följa, åtgärder som Ghana har vidtagit för att genomföra sina åtaganden i bekämpningen av IUU-fiske och för att uppfylla de krav och punkter som gäller genomförandet av Europeiska unionens fångstcertifieringssystem.
- (74) Slutrapporten från besöket sändes till Ghana den 14 juni 2013.
- (75) Kommissionen gjorde ett till besök i Ghana den 16–18 juli 2013 för att följa upp de åtgärder som vidtogs under det första besöket. Den 17 juli 2013 överlämnade kommissionen ett skriftligt yttrande till Ghana om fastställandet av situationen i landet. En videokonferens mellan de ghananska myndigheterna och kommissionen hölls den 23 juli. Den 1 augusti 2013 överlämnade kommissionen en rapport från mötet till Ghana.
- (76) Ytterligare kommentarer från Ghana mottogs den 23 september 2013.
- (77) Ghana är avtalslutande part i Internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat), Internationella valfångstkommissionen (IWC), kommittén för inlandsfiske och vattenbruk i Afrika (CIFA), Fiskerikommittén för västra Guineabukten (FCWC) och Fiskerikommittén för östra Centralatlanten (Cecaf), som båda är regionala rådgivande fiskeriorgan.

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 8.

- (78) Ghana har ratificerat Unclos. Det har undertecknat 2009 års FAO-avtal om hamnstatsåtgärder för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder).
- (79) För att utvärdera hur Ghana fullgör sina internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat⁽¹⁸⁾ i de internationella avtal som nämns i skäl (77) och de skyldigheter som fastställs av de regionala fiskerierorganisationer som nämns i skälen (77) och (80), samlade kommissionen in och analyserade alla uppgifter den ansåg krävdes för ändamålet.
- (80) Kommissionen använde information från tillgängliga uppgifter som publicerats av Iccat, Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC), Fiskeorganisationen för Sydostatlanten (Seafo) och Fiskerierorganisationen för Nordatlantens västra del (Nafo), antingen i form av efterlevnadsrapporter eller i form av förteckningar över IUU-fartyg, samt offentlig information från USA:s handelsministeriums rapport till kongressen (rapporten från tillsynsmyndigheten National Marine Fisheries Service, NMFS)⁽¹⁹⁾. Dessutom använde kommissionen resultaten från besöken i Ghana 2013.

5. MÖJLIGHETEN ATT GHANA IDENTIFIERAS SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND

- (81) Kommissionen har analyserat Ghanas skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat i enlighet med artikel 31.3 i IUU-förordningen. I detta syfte tog kommissionen hänsyn till parametrarna i artikel 31.4–31.7 i IUU-förordningen.
- ### 5.1 Återkommande IUU-fartyg och IUU-handel (artikel 31.4 a och b i IUU-förordningen)
- (82) Utifrån informationen i de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas förteckningar över IUU-fartyg och den information som samlades in vid kontrollerna på plats i Ghana i maj och juli 2013 fastslog kommissionen att IUU-fartyget *Yucatan Basin*, förtecknad hos Nafos, Seafos och NEAFC:s regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, hade döpts om till *Trinity* och för närvarande är registrerad under ghanansk flagg⁽²⁰⁾.
- (83) Det erinras dessutom att enligt artikel 94.1 och 94.2 i Unclos ska varje stat under sin lag ansvara för och kontrollera alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning. I denna artikel föreskrivs också flaggstatens skyldighet att föra ett register över fartyg som för dess flagg. I ljuset av det konkreta ärendet och de befintliga förfarandena anser kommissionen att Ghana inte är kapabelt att förhindra registrering av IUU-fartyg som för dess flagg, vilket är ett tecken på att Ghana inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell rätt.
- (84) Inom ramen för medlemsstaternas genomförande av EU:s IUU-förordning har kommissionen dessutom samlat in bevis på att ghananska fartyg har begått återkommande överträdelser i strid med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder, vilket ledde till att EU officiellt anmälde Ghana till Iccats sekretariat den 23 april 2013. EU tillhandahöll Iccats sekretariat all information som styrkte dessa faktauppgifter. Överträdelserna avsåg återkommande omlastningar till havs som ghanansklagade notfartyg som fiskar efter tonfisk inom Iccats område hade utfört i strid med Iccats förbud mot omlastningar till havs (Iccats rekommendation 12-06). I den officiella anmälan till Iccat angavs även att Ghana misstänktes för att inte följa Iccats rekommendation 03-14 om minimistandarder för införandet av VMS i Iccats konventionsområde. Efter att Iccats sekretariat hade mottagit denna information informerade sekretariatet den 30 april 2013 de ghananska myndigheterna om dessa misstankar om överträdelse av Iccats regler och uppmanade Ghana att inkomma med resultatet av landets egna undersökningar i frågan före den 18 oktober 2013.
- (85) Flera ghanansklagade notfartyg bedrev under perioden 2009–2012 olagliga omlastningar till havs inom Iccats konventionsområde till två transportfartyg som också förde ghanansk flagg. Enligt rekommendation 06-11⁽²¹⁾, får notfartyg inte lasta om tonfiskar till havs inom Iccats område. Kommissionen fann att det skedde återkommande omlastningar till havs i strid med Iccats rekommendation och konstaterade att denna olagliga verksamhet hade godkänts av de ghananska myndigheterna på de ghananska fångstintyg som åtföljer de fiskeriprodukter som exporterats till EU.
- (86) Samtidigt har kommissionen samlat in bevis som visar att Ghana, före den 1 oktober 2012, aldrig har ålagt de av sina tonfiskefartyg som fiskar i Iccats område att rapportera geografiska positioner, vilket strider mot punkterna 3, 4 och 5 i Iccats rekommendation 03-14.

⁽¹⁸⁾ För marknadsstater och motsvarande åtgärder, se FAO:s internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, punkterna 65–76, och FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske från 1995, punkt 11.2.

⁽¹⁹⁾ Informationen finns på http://www.nmfs.noaa.gov/ia/iuu/msra_page/2013_biennial_report_to_congress_jan_11_2013_final.pdf

⁽²⁰⁾ Informationen finns på <http://www.neafc.org/blist> och <http://iuu-vessels.org/iuu/iuu/search>

⁽²¹⁾ Iccats rekommendation 06-11 om införandet av ett program för omlastning till havs, enligt vilket all omlastning av tonfisk och tonfiskliknande arter i Iccats konventionsområde måste ske i hamn.

- (87) Inom ramen för medlemsstaternas genomförande av IUU-förordningen har kommissionen på samma sätt samlat in bevis på återkommande IUU-överträdelser som begåtts av ghananskflaggade fartyg som fiskar utan tillstånd i vatten som lyder under grannländers jurisdiktion (t.ex. Togos, Benins, Elfenbenskustens och Nigerias exklusiva ekonomiska zoner). Kommissionen konstaterade att medlemsstaterna hade upptäckt överträdelser inom ramen för sina kontroller av informationen i de fångstintyg som de ghananska myndigheterna hade godkänt.
- (88) Kommissionen konstaterade dessutom att Ghana som kuststat inte har vidtagit lämpliga åtgärder beträffande återkommande IUU-fiske som bedrivs av fiskefartyg som är verksamma i dess vatten eller använder dess hamnar. Detta IUU-fiske är ordentligt dokumenterat i de tre senaste årsrapporter om övervakning och kontroll som de ghananska myndigheterna överlämnade vid kommissionens besök i maj 2013.
- (89) I enlighet med artikel 31.4 b undersökte kommissionen även de åtgärder som Ghana hade vidtagit beträffande IUU-fiskeriprodukters tillträde till dess marknad.
- (90) I detta sammanhang konstaterade kommissionen att Ghana inte har vidtagit lämpliga åtgärder när det gäller IUU-fiskeriprodukters återkommande tillträde till dess marknad och industri. Inom ramen för medlemsstaternas genomförande av IUU-förordningen har kommissionen samlat in bevis på att fiskeriprodukter (främst tonfisksarter) som ghananska eller utländska fartyg olagligen har fångat eller lastat om inom Iccats område eller grannländernas exklusiva ekonomiska zoner har landats i den ghananska hamnen Tema. Produkterna har sedan sålts av ghananska fiskeoperatörer till ghananska företag och förädlats på ghananska anläggningar utan att de behöriga ghananska myndigheterna har upptäckt dem eller förhindrat dem från att komma in i den ghananska leverantörskedjan.
- (91) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet anser kommissionen att det är styrkt att ghananska fartyg och fartyg som verkar i ghananska vatten bedriver återkommande IUU-fiske.
- (92) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och på grundval av de faktauppgifter som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Ghana har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.4 i IUU-förordningen fastställas att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt i fråga om IUU-fartyg och IUU-fiske som bedrivits eller fått stöd av fiskefartyg som för landets flagg eller av dess medborgare, och inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att motarbeta dokumenterat och återkommande IUU-fiske från fartyg som tidigare

förde dess flagg, samt att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter som marknadsstat enligt internationell rätt när det gäller att förhindra att fiskeriprodukter som härör från IUU-fiske ges tillträde till dess marknad.

5.2 Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 i IUU-förordningen)

- (93) När det gäller huruvida Ghana samarbetar effektivt med kommissionen och EU:s medlemsstater i utredningar av IUU-fiske och liknande verksamhet noteras det att de bevis som kommissionen har samlat in visar att Ghana inte fullgör sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt.
- (94) Kommissionen har framför allt analyserat hur Ghana har samarbetat inom ramen för de förfaranden som föreskrivs i IUU-förordningen, om Ghana har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder mot de operatörer som är skyldiga till det IUU-fiske som nämns i skälen (84) till (86) ovan, och om tillräckligt hårda sanktioner har tillämpats för att beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.
- (95) Såväl när det gäller Ghanas samarbetskyldigheter som dess tillsynsskyldigheter erinras det om att flera ghananskflaggade tonfiskefartyg har fiskat i strid med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder eller i strid med nationella lagar och andra författningar i grannländer (särskilt Togo, Benin, Elfenbenskusten och Nigeria). När det gäller de konkreta ärendena har kommissionen samlat in bevis som visar att Ghana återkommande har underlåtit att svara på, eller inte gett något lämpligt svar på, EU-medlemsstaternas begäran om hjälp enligt IUU-förordningen. Kommissionen anser att de ghananska fartygens otillåtna fiske i angränsande kuststaters exklusiva ekonomiska zon innebär en överträdelse av artikel 62.4 i Unclos, eftersom detta fiske har bedrivits utan att man har rättat sig efter villkoren och bestämmelserna i dessa kuststaters lagar och andra författningar. Under sitt besök i maj 2013 fastslog kommissionen dessutom att Ghana inte hade meddelat de upptäckta överträdelserna till de angränsande kuststater som direkt berördes av detta olicensierade fiske efter långvandrare arter i deras vatten, vilket är ett brott mot landets samarbetskyldigheter enligt artikel 64 i Unclos.
- (96) Mot bakgrund av denna situation konstaterade kommissionen att Ghana har misslyckats med att effektivt kontrollera detta fiske och inte har lyckats upptäcka återkommande överträdelser av nationella och internationella regler som deras fartyg har begått. Kommissionen konstaterade att Ghana saknade information om var och i vilka utländska fiskevatten landets fartyg egentligen verkade. Detta är ytterligare ett bevis på att Ghana som flaggstat inte är kapabelt att övervaka och kontrollera sin fiskeflottas fiskeverksamhet och vara rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg i enlighet med artikel 94 i Unclos.

- (97) Det föreskrivs också att för fartyg som är inblandade i verksamhet som underminerar de regionala fiskeriorganisationernas bevarande- och förvaltningsåtgärder kan Iccats avtalsslutande parter ta till fiskeriorganisationernas förfaranden för att avskräcka sådana fartyg, tills lämpliga åtgärder har vidtagits av flaggstaten.
- (98) Inte heller när det gäller registrering av fiskefartyg uppfyller Ghana rekommendationerna i punkterna 34 och 44 i IPOA IUU, där flaggstater uppmanas att se till att fiskefartyg som för deras flagg inte bedriver eller stöder IUU-fiske, och där flaggstater uppmanas att vidta åtgärder för att se till att inget fartyg tillåts fiska om det inte har beviljats tillstånd enligt nationell lagstiftning och inom ramen för nationell jurisdiktion.
- (99) Under sitt besök i Ghana i maj 2013 har kommissionen framför allt samlat in bevis på att Ghana, före april 2013, inte hade något förfarande för att bekräfta och kontrollera informationen från de ghananska ekonomiska operatörerna om den fiskeverksamhet som omfattas av de fångstintyg som Ghana har godkänt. Utifrån dessa bevis, och utifrån information från medlemsstaternas behöriga myndigheter som styrker dessa, har kommissionen konstaterat att Ghana inte är kapabelt att effektivt kontrollera sin fiskeverksamhet eller fiskeflotta och att Ghana har stora problem i fråga om att garantera att de fiskeriprodukter som dess fartyg fångar har korrekta certifikat. Under sina kontroller på plats i maj 2013 konstaterade kommissionen att det sedan april 2013 hade vidtagits vissa korrigerande åtgärder för att göra fångstintygssystemet mer tillförlitligt. Eftersom det saknas verklig kontroll och övervakning av den ghananska flottans fiskeverksamhet anser kommissionen trots det att de nya förfaranden som infördes i april 2013 än så länge inte har lyckats lösa de tillsynsproblemen som upptäckts.
- (100) Tack vara medlemsstaternas kontroller och inspektioner av fiskeriprodukter med ghananska fångstintyg upptäcktes att ghananska tonfiskefartyg hade bedrivit återkommande IUU-fiske och att Ghana hade godkänt fångstintyg utan någon ordentlig kontroll av den information som de ekonomiska operatörerna hade lämnat. En mängd importer av fiskeriprodukter som fångats av ghananska fartyg under olagliga förhållanden avisades därför vid unionens gräns av flera medlemsstater.
- (101) Kommissionen har dessutom samlat in bevis på att Ghana inte är kapabelt att samarbeta med unionen när det gäller att följa upp misstänkt IUU-fiske som dess fartyg har gjort sig skyldiga till inom Iccats område. I detta sammanhang har kommissionen fastslagit att Ghana före den 1 oktober 2012 inte var kapabelt att tillhandahålla medlemsstaterna geografiska positioner för de ghananska fiskefartyg som verkar i Iccats område, vilket strider mot Iccats rekommendation 03-14⁽²²⁾. Kommissionen konstaterade att Ghana under ovan nämnda period inte installerade någon VMS-utrustning ombord på tonfiskefartyg som verkar i Iccats område och att Ghana i strid med punkterna 3, 4 och 5 i Iccats rekommendation 03-14 inte ålade sina fiskefartyg att rapportera information. Detta förklarar varför Ghana inte var kapabelt att på ett lämpligt sätt utreda, reagera på eller följa upp IUU-fiske och tillhörande verksamhet som EU-medlemsstaterna upptäckt.
- (102) De omständigheter som har beskrivits i skälen (93) till (101) ovan visar att Ghana som flaggstat inte uppfyller villkoren i artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning.
- (103) När det gäller samarbetet med andra stater har Ghana dessutom inte följt rekommendationerna i punkt 28 i IPOA IUU, där stater uppmanas att samordna sin verksamhet och bedriva ett direkt samarbete för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske, framför allt genom att utveckla samarbetsmekanismer som bland annat gör det möjligt att snabbt reagera på IUU-fiske.
- (104) När det gäller övervakning och kontroll har Ghana dessutom inte följt rekommendationerna i punkt 24 i IPOA IUU, där flaggstater uppmanas att effektivisera sin övervakning och kontroll av fisket. Kommissionen har konstaterat att den situation som har beskrivits har hindrat Ghana från att bedriva effektivt samarbete med EU-medlemsstaterna. Ghana var varken kapabelt att svara på kommissionens begäranden eller kapabelt att utreda, reagera på eller följa upp misstänkt IUU-fiske som upptäckts.
- (105) Utöver Ghanas bristande förmåga att utreda, reagera på eller följa upp misstänkt IUU-fiske konstaterade kommissionen att Ghana även har misslyckats med att vidta

⁽²²⁾ Iccats rekommendation 03-14 om minimistandarder för införandet av ett övervakningssystem för fartyg (VMS) i Iccats konventionsområde.

effektiva tillsynsåtgärder och sanktioner mot fartyg och ekonomiska operatörer som deltog i de överträdelser som beskrivs i skälen (84) till (86) ovan. Under sin kontroll på plats i maj 2013 konstaterade kommissionen att Ghana har tillsatt en interministeriell kommitté för att utreda och vidta tillsynsåtgärder i fråga om de påstådda överträdelserna, men än så länge har inga konkreta framsteg noterats.

- (106) Utifrån fiskerilagstiftningen och Ghanas årsrapporter om övervakning och kontroll från de tre senaste åren har kommissionen konstaterat att Ghana har ett regelverk som innehåller ett avskräckande sanktionssystem, men att det fram till alldeles nyligen i praktiken nästan aldrig utfärdades några sanktioner, eftersom tillsyns- och åtalsförfarandena är resultatlösa.
- (107) Under sitt besök i maj 2013 fastslog kommissionen dessutom att Ghanas ministerium för fiske- och vattenbruksutveckling inte har någon rättstjänst med ansvar att stämna enskilda personer eller företag som har gjort sig skyldiga till IUU-fiske. Kommissionen fastslog att de befintliga rättsliga förfarandena enligt artiklarna 115 och 116 i Ghanas fiskelag från 2002 ger domstolar behörighet att hantera brott mot lagar och andra författningar på fiskeområdet, förutom när förövarna med den allmänna åklagarens samtycke kan dömas till administrativa påföljder. Kommissionen konstaterade vidare att det finns stora problem i samband med Ghanas rättsliga förfaranden när det gäller tillsyn och sanktioner (t.ex. överdrivet långa förfaranden, dåliga resultat när det gäller antalet upptäckta överträdelser och tillämpade sanktioner). I detta sammanhang anser kommissionen att de befintliga rättsliga tillsyns- och åtalsförfarandena inte gör det möjligt för de behöriga ghananska myndigheterna att vidta effektiva tillsynsåtgärder, framför allt saknar myndigheterna möjlighet att utdöma tillräckligt hårda sanktioner för att beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.
- (108) De omständigheter som beskrivs i skälen (104) till (107) ovan visar att Ghana som flaggstat inte har utövat sina fulla befogenheter över sina fiskefartyg och inte har uppfyllt villkoren i artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning.
- (109) Utifrån uppgifter som inhämtats under kommissionens besök dras slutsatsen att Ghana inte har ett uppdaterat register. De ghananska myndigheterna har rapporterat att landets register innehåller 327 fiskefartyg som för ghanansk flagg. Detta antal stämmer emellertid inte med de uppgifter som kommissionen fick vid sitt besök, enligt vilka 117 ghananska fartyg har en giltig fiskelicens. Mot bakgrund av den uppenbara diskrepansen mellan antalet fiskefartyg som för ghanansk flagg och antalet fartyg som har en ghanansk fiskelicens medgav den ghananska havsmyndigheten (GMA) under besöket i maj 2013, att det ghananska registret över fiskefartyg måste kontrolleras och uppdateras. Mot bakgrund av denna situation anser kommissionen att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt, särskilt i fråga om artikel 94.2 i Unclos, där det anges att varje flaggstat är skyldig att föra ett tillförlitligt register över de fartyg som för dess flagg.
- (110) När det gäller fartygsregistrering har Ghana dessutom inte följt rekommendationerna i punkterna 36 och 38 i IPOA IUU, där flaggstater uppmanas att undvika att låta fartyg som tidigare begått överträdelser föra dess flagg och där flaggstater uppmanas att motverka omflaggning av fartyg i syfte att slippa att iakttas bevarande- och förvaltningsåtgärder eller bestämmelser som har antagits på nationell, regional eller global nivå.
- (111) Ghana har inte heller följt rekommendationerna i punkt 21 i IPOA IUU om effektiva tillsynsåtgärder, där stater uppmanas att se till att de sanktioner som utdöms för IUU-fiske med fartyg är tillräckligt hårda för att effektivt förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske. Dessutom har Ghana inte genomfört någon nationell handlingsplan för att bekämpa IUU, och har således inte följt rekommendationerna i punkterna 25, 26 och 27 i IPOA IUU.
- (112) Under sitt besök i maj 2013 fastslog kommissionen att Ghanas lagar och andra författningar inte innehöll någon skyldighet för fiskefartyg från tredjeländer som verkar i Ghana i enlighet med en ghanansk fiskelicens att rapportera sina VMS-positioner till de behöriga ghananska myndigheterna. Dessutom kräver Ghana inte att utländska fartyg som verkar i dess exklusiva ekonomiska zon måste ha en ghanansk fiskelicens. Under dessa förhållanden anser kommissionen att Ghana som kuststat inte kan garantera en effektiv kontroll och övervakning av den verksamhet som bedrivs av tredjeländers fiskefartyg som verkar i dess vatten, eftersom VMS allmänt betraktas som ett tillförlitligt redskap för att övervaka fiskeverksamheten. Det återkommande IUU-fiske som rapporterats i de övervaknings- och kontrollrapporter som Ghana lämnat de senaste tre åren bekräftar denna analys. Framför allt visar dessa officiella rapporter att industriella eller halvindustriella ghananska fartyg ofta grips eller bestraffas av de ghananska myndigheterna för olaglig fiskeverksamhet i områden som reserverats för småskaligt

- fiske (områden med ett djup på mindre än 30 m). I detta sammanhang anser kommissionen att Ghanas avsaknad av kontroll och övervakning av de fartyg som verkar i dess vatten skapar gynnsamma förutsättningar för IUU-fiske i Ghanas exklusiva ekonomiska zon.
- (113) Under sitt besök i maj 2013 konstaterade kommissionen likaledes att den behöriga ghananska myndighet som ansvarar för övervakning och kontroll av fiskeverksamheten i Ghanas exklusiva ekonomiska zon inte har de resurser som krävs för att göra kontroller och inspektioner till havs. Fiskerikommissionen är helt beroende av den ghananska flottans resurser och patrullbåtar. Kommissionen konstaterade dessutom att samordningen och samarbetet mellan fiskerikommissionen och den ghananska flottan inte räcker för att garantera ett effektivt system för övervakning och kontroll av fiskeverksamheten i Ghanas exklusiva ekonomiska zon. Kommissionen anser att denna brist på resurser för att ingripa till havs äventyrar tillsynsinsatserna och skapar gynnsamma förutsättningar för IUU-fiske i Ghanas exklusiva ekonomiska zon.
- (114) Kommissionen konstaterade att det rådde en betydande obalans mellan Ghanas administrativa förmåga att övervaka och kontrollera det fiske som fartyg för industriellt fiske bedriver i dess vatten, och antalet fiskelicenser som delats ut till fartyg för industriellt fiske som beviljats tillstånd att verka i Ghanas exklusiva ekonomiska zon (117 fartyg för industriellt fiske har beviljats tillstånd att verka i Ghanas exklusiva ekonomiska zon, utöver 12 000 fartyg för småskaligt fiske). Denna situation bekräftar att Ghana har otillräcklig tillsynskapacitet i förhållande till omfattningen av den fiskeverksamhet som bedrivs i vatten som lyder under dess jurisdiktion. Kommissionen konstaterade dessutom att Ghana inte har antagit en nationell fiskeriförvaltningsplan, enligt bästa tillgängliga vetenskapliga rön, i överensstämmelse med artiklarna 61.2 och 62.4 i Unclos.
- (115) Till följd av de omständigheter som beskrivs i skälen (112) till (114) anser kommissionen att Ghana som kuststat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 61.2 och 62.1 i Unclos, där det föreskrivs att en kuststat ska främja målet om ett optimalt utnyttjande av de levande tillgångarna i sin exklusiva ekonomiska zon, och ta hänsyn till de bästa tillgängliga vetenskapliga rönen för att genom lämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder se till att de levande resurserna bevaras och inte hotas av överfiskning.
- (116) När det gäller IUU-fiskets bakgrund, art, omständigheter, omfattning och grad har kommissionen beaktat det återkommande IUU-fisket som koreanskflaggade fartyg har bedrivit fram till 2013.
- (117) I detta hänseende bör det noteras att Iccat mellan 2011 och 2013 har utfärdat flera skrivelser om oro till Ghana på grund av det inte fullt ut och effektivt har lyckats fullgöra sina skyldigheter enligt rekommendationerna 09-01, 10-01 och 11-01 om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd tonfisk. Den ghananska flottan som verkar i Iccats område har under flera år överträtt Iccats fångstgränser för storögd tonfisk och Ghana har inte vidtagit effektiva åtgärder för att åtgärda det systematiska överfisket av storögd tonfisk. Ghana håller sig inte inom de fångstkvoter för storögd tonfisk som det tilldelats enligt Iccats rekommendationer. Även om kommissionen medger att Ghana har gjort framsteg för att kompensera de senaste årens överfiske av storögd tonfisk konstaterar kommissionen att Ghana endast har stoppat expansionen av sin kapacitet för industriellt fiske men inte har vidtagit åtgärder för att minska sin kapacitet eller för att följa ovannämnda Iccat-rekommendationer. Kommissionen anser därför att den ghananska tonfiskeflottans fortsatta överkapacitet inom Iccat, och det överfiske av storögd tonfisk som detta resulterat i (framför allt under 2008, 2009 och 2010), är ett tecken på att den ghananska tonfiskeflottan bedriver ett systematiskt IUU-fiske i Iccats område och bryter mot de allmänna villkoren i artikel 62 i Unclos om utnyttjandet av de levande resurserna.
- (118) När det gäller den befintliga kapaciteten hos de ghananska myndigheterna bör det noteras att enligt FN:s index för mänsklig utveckling⁽²³⁾ anses Ghana vara ett land med medelhög mänsklig utveckling (plats 135 av 186 länder). Detta bekräftas också i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete⁽²⁴⁾ där Ghana har placerats i kategorin låginkomstländer.
- (119) Utan att det påverkar analysen i skäl (118) kan det noteras att utifrån den information som samlades in under besöket i maj 2013 ger regelverket de ghananska myndigheterna de befogenheter som krävs, men att systemet framför allt saknar de administrativa och organisatoriska strukturer som krävs för att underlätta utförandet av arbetsuppgifterna. Denna situation undergräver dessutom de behöriga myndigheternas kapacitet att samarbeta med andra länder och genomföra tillsynsåtgärder.
- (120) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla faktauppgifter som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Ghana har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 i IUU-förordningen fastställas att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter som flagg- och kuststat enligt internationell rätt i fråga om samarbete och tillsynsåtgärder.

⁽²³⁾ Se fotnot 8.

⁽²⁴⁾ EGT L 378, 27.12.2006, s. 41.

5.3 Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)

- (121) Ghana har ratificerat Unclos. Ghana undertecknade FAO:s avtal om hamnståtsåtgärder 2010. Dessutom är Ghana avtalslutande part i Iccat. Ghana är även medlem i FCWC, som är ett regionalt rådgivande fiskeriorgan.
- (122) Kommissionen har analyserat all information om Ghanas efterlevnad av FCWC:s bestämmelser. En regional handlingsplan om IUU-fiske i havsområdena i FCWC:s medlemsländer (FCWC RPOA) antogs i december 2009. Efter mötet i FCWC:s arbetsgrupp för bekämpning av IUU-fiske i april 2010 antogs vissa åtgärder, framför allt metoder för fartygsregistrering, samarbete mellan FCWC:s medlemsländer för att öka medvetenheten, en överenskommelse om åtgärder för hamnstater och upprättande av en förteckning på nationell nivå över fartyg för industriellt fiske godkända i varje FCWC-medlemsland ⁽²⁵⁾. Under FCWC:s första ministermöte i december 2009 beslutade man i "Accradeklarationen om bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske" att samtliga FCWC:s medlemsländer fullt ut skulle anslutas till IPOA.
- (123) Ghana har inte vidtagit några åtgärder för att genomföra FCWC RPOA eller rekommendationerna från det första mötet i FCWC:s arbetsgrupp för bekämpning av IUU-fiske.
- (124) Kommissionen har analyserat all information den bedömer som relevant när det gäller uppfyllande av Ghanas skyldigheter i samband med dess status som avtalslutande part i Iccat.
- (125) Det erinras om att Iccat utfärdade en identifikationskrivelse till Ghana om bristande rapportering 2010 ⁽²⁶⁾. I skrivelsen angavs att Ghana inte fullständigt och effektivt

fullgjorde sina skyldigheter enligt Iccats rekommendation 05-09 om skyldigheten att rapportera statistik. I samma skrivelse underströk Iccat att Ghana inte hade lämnat in alla nödvändiga uppgifter inom de fastställda fristerna, såsom uppgifter om uppdrag I, uppdrag II, efterlevnadstabeller och uppgifter om förvaltningsåtgärder för storskaliga tonfiskfartyg som fiskar med långrev. Iccats sekretariat uttryckte oro i fråga om effektivt genomförande av rekommendation 08-01, särskilt när det gällde Ghanas betydande överfiske av storögd tonfisk för tredje året i rad. Iccats sekretariat underströk dessutom att även om rekommendation 09-01 justerade Ghanas fångstkot för storögd tonfisk 2010, delvis via överlåtelser från EU, var Ghana enligt rekommendation 08-01 skyldigt att kompensera för överfisket 2008, 2009 och/eller 2010. Ghana var dessutom skyldigt att ta upp denna fråga i den handlingsplan som krävs enligt rekommendation 09-01. Dessutom ombads Ghana att se över sina förfaranden för insamling och rapportering av uppgifter om Iccat-krav.

- (126) I den identifieringsskrivelse som Iccat utfärdade till Ghana 2011 ⁽²⁷⁾, beslutade Iccat att behålla identifieringen enligt rekommendation 06-03 om handelsåtgärder. Ghana underlät fortfarande att fullständigt och effektivt uppfylla sina skyldigheter enligt Iccats rekommendation 05-09 om skyldigheten att rapportera statistik och rekommendationen om ändring av rekommendationen om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd tonfisk (rekommendation 09-01). I samma skrivelse underströk Iccat att Ghana inte heller denna gång hade lämnat in alla nödvändiga uppgifter inom de fastställda fristerna, såsom uppgifter om uppdrag I (statistik om fiskeflottan), interna åtgärder för fartyg över 20 m, förvaltningsåtgärder för storskaliga tonfiskfartyg som fiskar med långrev och uppgifter från Iccats statistiska dokumentprogram. Iccats sekretariat uttryckte även oro över att Ghana inte hade vidtagit effektiva åtgärder för att kontrollera fisket av atlantisk storögd tonfisk inom de gränser som fastställs i rekommendation 08-01 och 09-01 om en möjlig överträdelse av den kapacitetsgräns som beskrivs i rekommendation 04-01. Ghana uppmanades än en gång att se över sina förfaranden för insamling och rapportering av uppgifter om Iccat-krav. Ghana ombads överlämna en preliminär plan för att förbättra uppgifternas kvalitet till Iccats sekretariat, framför allt information om övervakningsprogram, observatörsprogram, hamninspektioner och urvalsprogram för småskaligt fiske för att se till att Ghana uppfyller alla Iccats rapporteringskrav inom respektive tidsfrist. Ghana ombads dessutom att överlämna en preliminär kvotkompensationsplan för Ghanas fiske av storögd tonfisk till Iccats sekretariat, där hänsyn tas till de åtgärder till förmån för storögd tonfisk som Ghana antog 2010 och information om flottans kapacitet.

⁽²⁵⁾ Relevant information finns på FCWC:s webbplats: <http://www.fcwc-fish.org/>

⁽²⁶⁾ Iccats skrivelse av den 4 mars 2010, Iccats cirkulär nr 592, 4 mars 2010.

⁽²⁷⁾ Iccats skrivelse av den 18 januari 2011, Iccats cirkulär nr 174, 18 januari 2011.

- (127) I den skrivelse om oro som Iccat utfärdade till Ghana 2012⁽²⁸⁾ angavs att Ghana underlät att fullständigt och effektivt uppfylla sina skyldigheter enligt Iccats rekommendation om skyldigheten rapportera statistik (05-09) och enligt Iccats rekommendation om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd tonfisk (04-01). I samma skrivelse underströk Iccat att Ghana inte heller denna gång hade lämnat statistik om flottan enligt uppdrag I (formulär ST01) eller någon rapport om in-ternerna åtgärder för fartyg över 20 m. Efterlevnadstabellerna överlämnades efter slutdatumet. Frågan om överfiske av sydlig svärdfisk, i strid med rekommendation 09-03, togs också upp. Eftersom Ghana inte har iakttagit Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder för storögd tonfisk ombads Ghana att åtgärda detta genom att tillämpa effektiva åtgärder för att förbjuda ghananska notfartyg att lasta om till havs, uppfylla bestämmelserna om flottkapacitet i rekommendationerna 09-01⁽²⁹⁾, 10-01⁽³⁰⁾ och 11-01⁽³¹⁾, tillämpa den kompensationsplan för överfiske av storögd tonfisk som inrättades i rekommendation 11-01 och samarbeta med Elfenbenskusten i samband med inspektioner av ghananskflaggade fartyg i Abidjans hamn.
- (128) I den skrivelse om oro som Iccat utfärdade 2013⁽³²⁾ uttryckte Iccats sekretariat oro över att Ghana inte gjorde tillräckliga insatser för att fullständigt tillämpa Iccats rekommendation 11-01 om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd och gulfenad tonfisk. Iccat uppmärksammade att Ghana hade gjort framsteg när det gällde att kompensera fjolårets överfiske av storögd tonfisk men ombad Ghana att fortsätta arbeta för fullständig tillämpning av gällande fartygsgränser och dess förvaltningsplan för fångst av blåfenad tonfisk samt i fråga om rapportering av de uppgifter som krävs enligt rekommendation 11-01.
- (129) I samband med de faktiska omständigheter som identifierades av kommissionens inspektörer informerade kommissionen i en skrivelse av den 23 april 2013 dessutom Iccats sekretariat om de faktiska omständigheter som kan leda till att Ghana kanske inte kan följa Iccats rekommendation 08-09 om processen för översyn och rapportering av information om efterlevnad. Genom en skrivelse av den 30 april 2013⁽³³⁾ informerade Iccats sekretariat Ghana om eventuell underlåtelse att följa Iccats rekommendation 12-06 om omlastning till havs, Iccats rekommendation 11-16 om avtal om tillträde till marknaden och Iccats rekommendation 03-14 om VMS-överföring. Ghana uppmanades att tillhandahålla Iccat resultatet av alla undersökningar i samband med dessa observationer om bristande efterlevnad och alla åtgärder som vidtagits för att åtgärda efterlevnadsproblem.
- (130) Flera problem uppdagades dessutom vid kommissionens besök i Ghana i maj och juli 2013. Samtidigt som VMS-utrustning måste vara installerad ombord på fartyg som verkar i Iccats område (i enlighet med Iccats rekommendation 03-14) upptäcktes problem med avsaknad av eller avbrott i VMS-signalen under fiskekampanjer under perioden före oktober 2012. När det gäller VMS driftssäkerhet avslöjades det att Ghana hade gjort vissa ansträngningar för att förbättra sitt övervaknings- och kontrollsystem genom att inrätta ett VMS-centrum. Dessa ansträngningar är dock inte tillräckliga för att åtgärda de brister som upptäcktes i samband med VMS.
- (131) VMS-utrustningen ombord på ghananska fartyg används inte på lämpligt sätt för att kontrollera fångstverksamhet och är inte förenlig med fiskelicensernas räckvidd. Systemet saknar de administrativa och organisatoriska förfaranden och resurser som krävs för att driva det. Det finns varken riktlinjer eller permanenta instruktioner om hur det ska installeras, systemet kan inte samtidigt visa VMS-uppgifter och positionsuppgifter från andra källor och det tar inte hänsyn till eventuella fiskeskyddade områden. Det finns endast en åtkomstpunkt till VMS-uppgifterna, som bara är tillgänglig för övervaknings- och kontrollavdelningen. Andra ghananska organ, däribland andra administrativa enheter med ansvar för utfärdandet av fångstintyg (både i Accra och i Tema) har följaktligen inte åtkomst till dessa uppgifter.
- (132) Trots att Iccats sekretariat 2011 uppmärksammade Ghanas ansträngningar för att öka insynen i sin fiskeverksamhet uttryckte man stor oro över framför allt två punkter: att det inte fanns någon fungerande VMS och att ghananska notfartyg fortsätter med olaglig omlastning av tonfisk till havs
- (133) Under 2012 mottog Ghana, i enlighet med ett samförståndsavtal, ett visst ekonomiskt stöd från Iccats sekretariat för att installera ett nytt VMS-system så att landet skulle kunna följa Iccats regler om VMS-rapportering. Systemet togs i drift den 1 oktober 2012. Under den tid som samförståndsavtalet gradvis genomfördes (från februari till oktober 2012) fastställde de ghananska myndigheterna inga skyldigheter för ghananska fiskefartyg som verkar i Iccats område att dagligen rapportera in

⁽²⁸⁾ Iccats skrivelse av den 21 februari 2012, Iccats cirkulär nr 634, 21 februari 2012.

⁽²⁹⁾ Iccats rekommendation 09-01 om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd tonfisk.

⁽³⁰⁾ Iccats rekommendation 10-01 om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd tonfisk.

⁽³¹⁾ Iccats rekommendation 11-01 om ett flerårigt bevarande- och förvaltningsprogram för storögd tonfisk.

⁽³²⁾ Iccats skrivelse av den 11 februari 2013, Iccats cirkulär nr 609, 11 februari 2013.

⁽³³⁾ Iccats skrivelse av den 30 april 2013, Iccats cirkulär nr 2104, 30 april 2013.

sina positioner, vilket strider mot VMS-bestämmelserna i Iccats rekommendation 03-14 och mot artikel 47 i Ghanas nationella fiskeriförordning från 2010.

- (134) Det övervaknings- och kontrollsystem och det VMS-centrum som Ghana har inrättat omfattar dessutom bara Ghanas nationella flotta. Installeringen av VMS-utrustning anges inte som en förutsättning för att ett tredjelandsfartyg ska få en ghanansk fiskelicens. De ghananska myndigheterna mottar därför inte VMS-uppgifter om fiskefartyg från tredjeländer som verkar i dess vatten, vilket skapar gynnsamma förutsättningar för IUU-fiske i Ghanas exklusiva ekonomiska zon. Ghana har underlåtit att lämna in en rapport till Iccats sekretariat om resultatet av genomförandet av samförståndsavtalet om installeringen av VMS.
- (135) När det gäller systemet med auktoriserade observatörer har Ghana inte fullständigt följt observatörsprogrammet enligt Iccats rekommendation 10-10 om upprättande av minimistandarder för fiskefartygs vetenskapliga program.
- (136) När det gäller genomförandet av Iccats hamninspektionsprogram enligt Iccats rekommendation 97-10 kan det konstateras att även om Ghanas regelverk ger de ghananska myndigheterna tillräckliga befogenheter att utföra sina uppgifter, har Iccats hamninspektionsprogram inte genomförts eller omfattats av tillsyn i Ghana på grund av de ghananska fiskeinspektörernas bristande erfarenhet och utbildning.
- (137) Dessutom har Ghana misslyckats med att upptäcka återkommande överträdelser av Iccats rekommendationer som fartyg som för dess flagg har begått i samband med olagliga omlastningar till havs och olicensierat fiske i grannländernas exklusiva ekonomiska zoner. På grund av bristande kompetens eller bristande tillgång på personal, avsaknad av hamninspektionsprogram och avsaknad av riktlinjer och handböcker för inspektioner är hamninspektionerna ytterst bristfälliga och utförs inte på ett effektivt sätt. Observatörerna känner inte till Iccats regler. Fiskeinspektörerna är beroende av den information och logistik som tillhandahålls av de ekonomiska operatörer som inspekteras. Dessa brister bidrar till att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter enligt Iccats rekommendation 06-11 om införandet av ett program för omlastningar.
- (138) På samma sätt avslöjades det under kommissionens besök att flera ghananska transport- och fiskefartyg mellan 2009 och 2012 inte följde Iccats rekommendation 06-11. De ghananska myndigheterna har godkänt fångstintyg som härrör från förbjuden omlastning till havs, som har undertecknats av båda fartygens kaptener. Som angavs i skäl (126) påmindes Ghana, via en skrivelse om oro från Iccats sekretariat den 21 februari 2012, uttryckligen om att genomföra effektiva åtgärder för att förbjuda ghananska notfartyg att göra omlastningar till havs. Som angavs i skäl (127) informerade Iccats sekretariat genom en skrivelse av den 30 april 2013 dessutom Ghana om att landet eventuellt har underlåtit att följa reglerna i Iccats rekommendation 12-06 om omlastningar till havs.
- (139) Med anledning Iccats skrivelse om oro av den 21 februari 2012 där Ghana ombads att åtgärda underlåtelserna att följa bestämmelserna om flottkapacitet enligt rekommendation 09-01 och rekommendation 11-01, ställde kommissionen vid sitt besök i maj 2013 frågor om minskningen av Ghanas fiskekapacitet. Ghanas havsmyndighet medgav att expansionen av fiskkapaciteten bara har stoppats, men att den inte har minskat. Havsmyndigheten godtar att kapaciteten hos skrotade eller avregistrerade fartyg som förde ghanansk flagg ersätts, men vägrar att registrera nya tonfiskfartyg under ghanansk flagg. Ghana har inte vidtagit några effektiva åtgärder för att se till att kapaciteten verkligen minskar, vilket innebär att risken för överfiske av storögd tonfisk kvarstår.
- (140) De brister som avslöjades vid kommissionens besök i maj och juli 2012 och kompletterande information i skälen (130) till (139) visar att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter som flagg- och kuststat enligt artiklarna 62, 94 och 118 i Unclos.
- (141) Som angavs i skäl (134) fullgör Ghana inte sina skyldigheter som kuststat enligt artikel 62.4 e i Unclos när det gäller kravet på att begära rapporter om VMS-position från de fiskefartyg som verkar i dess vatten. Sådana brister i det nationella regelverket är dessutom inte förenliga med punkt 24.3 i IPOA, där flaggstaterna uppmanas att effektivisera övervakningen och kontrollen av fisket från att det börjar, under landningen och till slutdestinationen, inklusive införandet av ett övervakningssystem för fartyg (VMS), i enlighet med relevanta nationella, regionala och internationella standarder, vilka innebär ett krav på att fartyg inom landets jurisdiktion ska ha VMS ombord.
- (142) De åtgärder som beskrivs i skälen (130) till (139) undergräver dessutom Ghanas möjlighet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och deras kaptener, befäl och besättning.
- (143) De aspekter som identifierades under kommissionens besök visar dessutom att Ghanas förfaranden för fartygsregistrering inte tar hänsyn till fartygens och deras ägares tidigare inblandning i IUU-fiske. Ett sådant tillvägagångssätt är inte förenligt med artikel 94 i Unclos.

- (144) Att Ghana har misslyckats med att tillhandahålla information om bevarande- och förvaltningsåtgärder, statistik, fartygsförteckningar och efterlevnadstabeller undergräver dessutom Ghanas möjlighet att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 118 i Unclos, där det fastslås att stater måste samarbeta för att bevara och förvalta levande resurser i det fria havet.
- (145) Kommissionen har analyserat all information som den bedömer vara relevant i samband med eventuella åtgärder som Ghana har vidtagit eller underlåtit att vidta som kan ha förtagit effekten av gällande lagar och andra författningar eller internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder.
- (146) I detta sammanhang bör det noteras att det ghananska regelverket innehåller kontrollåtgärder, t.ex. fiskeriförordningen från 2010 som ålägger ghananska fartyg att inneha ett förhandstillstånd innan de bedriver fiskeverksamhet i utlandet. Kommissionen har i detta sammanhang noterat att de ghananska myndigheterna, i strid med detta nationella regelverk, har underlåtit att genomföra dessa skyldigheter vilket har minskat effekten av gällande lagar och andra författningar för att bekämpa IUU-fiske 2010, 2011 och 2012.
- (147) På samma sätt konstaterade kommissionen under sitt besök i maj 2013 att Ghana inte har genomfört artikel 94 i 2002 års fiskerilag, där det föreskrivs att det ska inrättas en enhet för att övervaka, kontrollera och utöva tillsyn över fisket och där samtliga berörda statliga myndigheter ska delta. Enligt artikel 95 i 2002 års fiskerilag kan personal inom Ghanas flotta, flygvapen och vattenforskningsinstitut utses till behöriga tjänstemän i fråga om tillsyn över lagar och andra författningar på fiskeriområdet. I detta sammanhang har kommissionen noterat att Ghana har underlåtit att genomföra dessa bestämmelser, vilket har minskat effekten av gällande lagar och andra författningar för att bekämpa IUU-fiske.
- (148) Under sitt besök i maj 2013 konstaterade kommissionen att Ghana före den 1 oktober 2012 aldrig hade ålagt de ghananska tonfiskefartyg som verkar i Iccats område att rapportera sina geografiska positioner, vilket strider mot de skyldigheter som Ghana i enlighet med punkterna 3, 4 och 5 i Iccats rekommendation 03-14 har som avtalslutande part i Iccat. Härigenom har Ghana även underlåtit att genomföra bestämmelserna i artiklarna 42, 47, 48 och 49 i 2010 års fiskeriförordning. Kommissionen har i detta sammanhang konstaterat att de ghananska myndigheterna, i strid med detta nationella regelverk, har underlåtit att genomföra dessa bestämmelser, vilket har minskat effekten av gällande lagar och andra författningar för att bekämpa IUU-fiske.
- (149) Under sitt besök i maj 2013 noterade kommissionen även att Ghana inte har genomfört artikel 42 i 2002 års fiskerilag och artikel 1 i 2010 års fiskeriförordning, där skyldigheten att anta en nationell plan för förvaltning och utveckling av fisket anges. I enlighet med Ghanas lagar och andra författningar ska denna plan grundas på bästa tillgängliga vetenskapliga rön och garantera ett optimalt utnyttjande av fiskbestånden så att överfiske undviks. Dessutom ska planen vara förenlig med god förvaltningssed. I detta sammanhang har kommissionen noterat att Ghana, i strid med detta nationella regelverk, har underlåtit att genomföra dessa bestämmelser, vilket har minskat effekten av gällande lagar och andra författningar för att bekämpa IUU-fiske.
- (150) Avslutningsvis är det värt att notera att Ghana även nämndes i NMFS-rapporten⁽³⁴⁾. Enligt denna rapport har Ghana misslyckats med att förvalta sina fiskefartyg på ett sätt som är förenligt med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder, särskilt rekommendation 05-09, rekommendation 11-01, rekommendation 04-01, rekommendation 11-01 och rekommendation 06-11. NMFS oroar sig dessutom över Ghanas förmåga att uppfylla Iccats krav på att begränsa kapaciteten och genomföra och verkligen genomdriva förbudet mot omlastningar till havs. NMFS anser även att Ghana måste visa framsteg när det gäller att följa Iccats rekommendationer genom att genomföra den överenskomna kompensationsplanen för överfisket av storögd tonfisk och förbättra insamlingen av uppgifter. Dessutom efterlyser NMFS bättre tillförlitlighet i Ghanas uppgifter om beräknad fångst för att förbättra Iccats beräkningar av bestånden av storögd tonfisk.
- (151) Ghana har inte genomfört internationella instrument i enlighet med rekommendationerna i punkt 10 i IPOA IUU, där stater uppmanas att ratificera, godkänna och ansluta sig till Unfsa och att prioritera detta. Kommissionen anser att denna rekommendation är särskilt relevant för Ghana, som har en stor fiskeflotta som bedriver fiske efter långvandrande arter (huvudsakligen tonfisk i Iccats område).
- (152) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla faktauppgifter som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Ghana har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen fastställas att Ghana inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt i fråga om internationella regler, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder.

⁽³⁴⁾ NMFS-rapporten, s. 23.

5.4 Särskilda begränsningar för utvecklingsländer

- (153) Det erinras om att enligt FN:s index för mänsklig utveckling ⁽³⁵⁾ anses Ghana vara ett land med medelhög mänsklig utveckling (plats 135 av 186 länder). Det erinras också om att i förordning (EG) nr 1905/2006 har Ghana placerats i kategorin låginkomstländer. Med hänsyn till Ghanas klassificering har kommissionen analyserat om de uppgifter den har samlat in kan kopplas till detta lands särskilda begränsningar som utvecklingsland.
- (154) Trots att det rent allmänt kan förekomma särskilda kapacitetsbegränsningar i fråga om kontroll och övervakning rättfärdig inte Ghanas särskilda begränsningar till följd av utvecklingsnivån att det saknas särskilda bestämmelser i den nationella lagstiftningen som hänvisar till internationella rättsliga instrument för att bekämpa, motverka och undanröja IUU-fiske. Begränsningarna rättfärdig inte heller Ghanas underlåtenhet att effektivt genomföra sin nationella lagstiftning för att bestraffa överträdelser i samband med IUU-fiske. Dessutom finns det tecken som tyder på att Ghanas underlåtenhet att följa internationella regler mer beror på bristande samarbete mellan nationella myndigheter samt på det praktiska genomförandet av dess nationella regler och internationell lag. Avslutningsvis noteras det att Ghana har en högre utvecklingsnivå än andra länder i denna del av världen, och att Ghana därför egentligen borde vara bättre rustat än många andra afrikanska länder att fullgöra sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, kust-, hamn- eller marknadsstat.
- (155) Det är även värt att notera att EU redan har finansierat ett särskilt tekniskt stöd i Ghana för att bekämpa IUU-fiske ⁽³⁶⁾. Det finns inget som tyder på att Ghana har tagit hänsyn till de råd som getts för att åtgärda bristerna i fråga.
- (156) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla fakta som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Ghana har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.7 i IUU-förordningen fastställas att det i detta fall inte finns några relevanta utvecklingsbegränsningar. Med tanke på de fastställda bristernas natur kan inte utvecklingsnivån ursäktas eller rättfärdiga Ghanas samlade uppträdande som flagg- eller kuststat i fråga om fiske och dess brist på agerande för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

- (157) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i detta avsnitt av beslutet och utifrån alla fakta som kommissionen har samlat in, samt alla förklaringar som Ghana har lämnat, kan det i enlighet med artikel 31.7 i IUU-förordningen fastställas att Ghanas utveckling och resultat i fråga om fisket inte har satts ned av utvecklingsnivån.

6. FÖRFARANDE FÖR CURAÇAO

- (158) Fram till den 10 oktober 2010 var Curaçao en del av Nederländska Antillerna (Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius och Saba). Nederländska Antillerna upphörde att existera den 10 oktober 2010. Anmälan av Nederländska Antillerna som flaggstat godkändes av kommissionen den 12 februari 2010. Curaçao meddelade sina behöriga myndigheter i enlighet med IUU-förordningen den 28 mars 2011.
- (159) Mellan den 4 och 8 mars 2013 besökte kommissionen Curaçao, tillsammans med Europeiska fiskerikontrollbyrån, inom ramen för det administrativa samarbete som avses i artikel 20.4 i IUU-förordningen.
- (160) Syftet med besöket var att kontrollera uppgifter om Curaçaos förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av de lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskefartyg måste följa, åtgärder som Curaçao har vidtagit för att genomföra sina åtaganden för att bekämpa IUU-fiske och för att uppfylla de krav och punkter som krävs för att tillämpa Europeiska unionens fångstcertifieringssystem.
- (161) Rapporten från besöket överlämnades till Curaçaos företrädare den 8 mars 2013.
- (162) Kommissionen gjorde ett till besök i Curaçao den 3–6 juni 2013.
- (163) Den 5 juni 2013 överlämnade kommissionen skriftliga kommentarer om den fastställda situationen i landet.
- (164) Curaçao lämnade kommentarer genom en skrivelse som mottogs den 31 juli 2013.
- (165) Curaçao är en samarbetande icke-avtalslutande medlem av Iccat. Curaçao har ratificerat Unclos.
- (166) För att utvärdera hur Curaçao fullgör sina internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat i enlighet med Unclos och Iccat samlade kommissionen in och analyserade alla de uppgifter som den ansåg krävas för ändamålet.

⁽³⁵⁾ Se fotnot 8.

⁽³⁶⁾ *Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing*, EuropeAid/129609/C/SER/Multi (Stöd till utvecklingsländer vid genomförandet av förordning (EG) nr 1005/2008 om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske)).

(167) I detta syfte använde kommissionen tillgängliga uppgifter som publicerats av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, i detta fall Iccat. Vid bedömningen av huruvida Curaçao fullgör sina internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat och följer de regler som har fastställts av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer har kommissionen dessutom noterat att Curaçao, under kommissionens besök i juni 2013, uppgav att det hade för avsikt att utveckla sitt internationella fiske och bli en fullvärdig medlem av Iccat.

7. MÖJLIGHETEN ATT CURAÇAO IDENTIFIERAS SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND

(168) Kommissionen har analyserat Curaçaos skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat i enlighet med artikel 31.3 i IUU-förordningen. I detta syfte tog kommissionen hänsyn till parametrarna i artikel 31.4–7 i IUU-förordningen.

7.1 Återkommande IUU-fartyg och IUU-handel (artikel 31.4 a i IUU-förordningen)

(169) Beträffande Curaçaoflaggade IUU-fartyg noteras det att utifrån informationen i de regionala fiskeriförvaltningarnas fartygsförteckningar förekommer inga sådana fartyg i de preliminära eller slutliga IUU-förteckningarna och det finns inga bevis på tidigare fall av Curaçaoflaggade IUU-fartyg som skulle göra det möjligt för kommissionen att analysera Curaçao i fråga om återkommande IUU-fiske. Trots det är det värt att notera att det, enligt den information som kommissionen har mottagit, har förekommit flera fall av misstänkt IUU-fiske i samband med två fartyg som för Curaçaos flagg. År 2011 underrättade nämligen Japans och Nya Zeelands regering ministern för ekonomisk utveckling om att ett fartyg som förde Curaçaos flagg fångade bottenlevande hajar med hjälp av bottenfångstnät på djupt vatten inom det område som omfattas av konventionen om bevarande och förvaltning av det fria havets resurser i södra Stilla havet (SPRFMO). Enligt de åtgärder som man kom överens om i 2009 års slutakt från det internationella samrådet om upprättandet av den föreslagna regionala fiskeriförvaltningsorganisationen för södra Stilla havet (slutakten) var det förbjudet att använda bottenstående nät på djupt vatten⁽³⁷⁾. Curaçao hade dessutom godkänt fångstintyg för detta fartyg för den aktuella perioden. Curaçao har inlett en utredning av fartyget och vidtog säkerhetsåtgärder för att stoppa fartygets fiskeverksamhet i SPRFMO:s konventionsområde. Inga sanktioner utfärdades emellertid mot fartyget. Genom ovan nämnda agerande har därför Curaçao brutit mot artiklarna 117 och 118 i Unclos.

7.2 Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 i IUU-förordningen)

(170) Kommissionen har analyserat om Curaçao har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder mot de operatörer som är skyldiga till IUU-fiske, och om tillräckligt hårda sanktioner har tillämpats för att beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.

(171) Vid kommissionens besök i Curaçao i mars och juni 2013 uppdagades en rad exempel på att Curaçao inte har fullgjort sina skyldigheter som flaggstat. Enligt artikel 94 i Unclos och IPOA IUU-reglerna ingår det framför allt i en flaggstats skyldigheter att ansvara under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och utföra administrativa, tekniska och sociala kontroller av dem. Vid ovan nämnda kommissionsbesök identifierades stora problem i fråga om Curaçaos kvalitet på genomförandet av övervaknings- och kontrollåtgärder på fiske- och flottförvaltningsområdet.

(172) Utifrån den information som samlades in under kommissionens besök i mars och juni 2013 fastställdes det för det första att Curaçao har ett otillräckligt system av sanktioner mot IUU-fiske och att systemet inte klarar att verkligen se till att reglerna följs, inte avskräcker från överträdelser och inte berövar lagöverträdarna den vinning som härrör från deras illegala verksamhet.

(173) För det andra avslöjade besöken stora brister i Curaçaos spårbarhetssystem. Utifrån de dokument som samlades in vid kontrollerna på plats kan det konstateras att Curaçaos myndigheter inte är kapabla att garantera spårbarhet i alla led av fisket: fångst, omlastning, transport, export och handel.

(174) För det tredje finns det stora brister i fråga om Curaçaos kontroll över sin fjärrfiskeflotta. Kontrollen över denna flotta och dess fångster ingår i ansvarsområdet för ministeriet för ekonomisk utveckling, som även är ansvarigt för att utfärda, respektive tillfälligt och permanent dra in fiskelicenser. Curaçao har inget centrum för fiskerikontroll. Med tanke på Curaçaos fjärrfiskeflottas tekniska särdrag finns det stora administrativa, organisatoriska och tekniska brister i fråga om Curaçaos förmåga att

⁽³⁷⁾ Informationen finns på <http://www.southpacificrfmo.org/assets/Convention-and-Final-Act/2272942-v1-SPRFMOSignedFinalAct.pdf>

kontrollera fjärrfiskeflottans uppträdande och huruvida den fullgör sina skyldigheter och följer olika regler. Även om Curaçaos notfartyg är utrustade med modern sändningsutrustning innebär de begränsade funktionerna i den VMS-programvara som är installerad i ministeriets lokaler, tillsammans med ett pappersbaserat system, att det är omöjligt att få till stånd den grad av kontrollsystem som de insamlade uppgifterna kräver.

- (175) För det fjärde säkerställer Curaçaos myndigheter inte en kontinuerlig övervakning av VMS-uppgifter. När det gäller tekniska och driftsmässiga brister har den programvara som används för att läsa och samla in VMS-uppgifter begränsade funktioner. Stödfartyg är utrustade med VMS och ska systematiskt överföra uppgifter. Transportfartyg är utrustade med VMS, men är endast skyldiga att överföra uppgifter när de är lastade med fisk.
- (176) För det femte konstaterade kommissionen under sina besök i mars och juni 2013 att samordningen och samarbetet i fråga om rapporteringen av uppgifter mellan Curaçaoflaggade fjärrfiskefartyg och Curaçaos behöriga myndigheter inte räcker för att garantera ett effektivt system för övervakning och kontroll av fisket. Detta visar på Curaçaos oförmåga som flaggstat att övervaka och kontrollera det fiske som dess fiskeflotta bedriver och vara rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg i enlighet med artikel 94 i Unclos. När det gäller övervakning och kontroll följer Curaçao dessutom inte rekommendationerna i punkt 24 i IPOA IUU, där flaggstater uppmanas att effektivisera övervakning och kontroll av fisket.
- (177) För det sjätte innebär otillräckliga mänskliga resurser, bristen på daglig kontroll av att de översända uppgifterna från fartygen är korrekta samt avsaknaden av särskilda kontrollförfaranden och särskilt reserverade kontroller i de riktlinjer och handböcker om vilka rutiner som tjänstemännen vid ministeriet för ekonomisk utveckling ska följa en överträdelse av Curaçaos skyldigheter som flaggstat, särskilt med beaktande av artikel 94 i Unclos. Curaçao har likaledes misslyckats med att genomföra IPOA IUU-rekommendationerna, särskilt punkt 34.
- (178) Mot bakgrund av den situation som beskrivs i skälen (174) till (177) har Curaçao inte lyckats visa att landet fullgör sina skyldigheter enligt artikel 94.2 b i Unclos, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under sin lag för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning.
- (179) Curaçao har inte heller fullgjort sina internationella rättsliga skyldigheter enligt artikel 118 i Unclos, som reglerar staters samarbete i samband med bevarandet och förvaltningen av de levande resurserna. Avsaknaden av ett formellt inrättat centrum för fiskerikontroll, som drivs som ett permanent organ och som skulle utgöra en enda kontaktpunkt, är nämligen ett stort hinder för effektivt samarbete med tredjeländer som är inblandade i omlastning och landning av tonfiskar som fångats av Curaçaoflaggade fartyg.
- (180) Curaçao har därför inte lyckats visa att det sambetar och samordnar sin verksamhet med andra stater för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske i enlighet med punkt 28 i IPOA IUU, särskilt punkt 28.6, där det föreskrivs att stater ska utveckla samarbetsmekanismer som bland annat gör det möjligt att snabbt reagera på IUU-fiske.
- (181) När det gäller fångstintygsprogrammet noterades det under kommissionens besök i mars och juni 2013 att det finns vissa kryphål i förvaltningssystemet för godkännande av fångstintyg i Curaçao. Curaçao har godkänt fångstintyg utan att Curaçaos myndigheter har gjort några egentliga kontroller på plats av uppgifterna i dessa, vilket strider mot de krav som anges i Iccats rekommendation 09-11⁽³⁸⁾. Dessutom har det konstaterats att myndigheterna i Curaçao helt saknar samarbete med landningsstaterna (dvs. Elfenbenskusten, Senegal och Ghana). Fångstintygsprogrammet grundas uteslutande på dokumentkontroller. Fartygs rörelser till havs kan övervakas via VMS, men det grundläggande systemet för att följa fartygens rörelser kan inte samla in historiska uppgifter och utfärdar inte några varningar. Dessa fakta visar att Curaçao inte följer de regler som anges i artiklarna 118 och 119 i Unclos.
- (182) När det gäller godkännandet av fångstintyg finns inga andra kontrollmetoder än VMS. För de fartyg som permanent fiskar utanför Curaçaos vatten och landar eller lastar om det mesta av fångsten i Elfenbenskusten och Angola förlitar sig myndigheterna i Curaçao enbart på operatörernas rapportering. Inga kontroller utförs i de hamnar där landningen eller omlastningen sker. Dessutom har man inte upprättat något samarbete med de länder där fångsten landas eller lastas om.

⁽³⁸⁾ Iccats rekommendation 09-11: Iccats rekommendation om ändring av rekommendation 08-12 om Iccats program för dokumentation av fångst av blåfenad tonfisk.

- (183) Curaçao har inte utvecklat något system för att rapportera fångster som garanterar att alla fångster registreras i realtid, och inte heller har det utvecklat något system med elektroniska loggböcker. Därför har det inte lyckats uppnå full kontroll och spårbarhet, effektiva dubbelkontroller av VMS-positioner, landningar, information om landningar och omlastningar. På detta område följer Curaçao således inte rekommendationerna i punkt 28 i IPOA IUU.
- (184) Den nationella förordningen om fiske på det fria havet (*Landsbesluit visserij op volle zee – PB nr 109*) av den 7 oktober 2010 är Curaçaos grundläggande fiskerilagstiftning för att reglera den internationella fiskesektorn. I 2010 års förordning fastställs det internationella licensprogrammet. Förordningens text innehåller bestämmelser om genomförandet av omlastningar, rapporteringsskyldigheter och VMS.
- (185) Den nationella fiskeriförordningen (*Visserijlandsverordening*) från 1991 är Curaçaos grundläggande fiskerilagstiftningen vad gäller regler och föreskrifter om fiske i Curaçaos territorialvatten och i dess fiskezon.
- (186) När det gäller Curaçaos rättsliga och administrativa ramar uppdagades det vid kommissionens besök i mars och juni 2013 att det finns brister i Curaçaos strukturer och system. Curaçao har nämligen inte upprättat något register över överträdelse för att underlätta kontrollen av huruvida fartygsägarna tidigare har bedrivit IUU-fiske. Den allmänna nivån på administrativa sanktioner och böter är otillräcklig och är följaktligen inte ett konsekvent och avskräckande sanktionssystem. Enligt Curaçaos uppgifter innehåller landets lagstiftning inte några bestämmelser om verkställighet av administrativa beslut. Därför går det inte att utfärda administrativa böter till enskilda personer som har gjort sig skyldiga till IUU-överträdelse och Curaçaos regering kan inte vidta förbyggande åtgärder och tillsynsåtgärder. Genom att agera på ovanstående sätt har Curaçao inte följt artikel 94 i Unclos.
- (187) Under kommissionens besök i mars och juni 2013, och efter Curaçaos kommentarer, konstaterade kommissionen att Curaçaos behöriga myndigheter trots de uppmärksammade bristerna i Curaçaos rättsliga och administrativa ramar har underlåtit att vidta åtgärder för att inleda de förfaranden som krävs för att anta en IUU-uppförandekod och revidera Curaçaos fiskerilagstiftning.
- (188) De bevis som kommissionen har samlat in visar därför att Curaçao inte har följt rekommendationerna om effektiva tillsynsåtgärder i punkt 21 i IPOA IUU, där stater uppmanas att se till att de sanktioner som utdöms för IUU-fiske med fartyg är tillräckligt hårda för att effektivt förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske och beröva lagöverträdarna sin vinning av IUU-fiske.
- (189) När det gäller den befintliga kapaciteten hos Curaçaos myndigheter saknas information om Curaçaos utvecklingsnivå i FN:s index för mänsklig utveckling. Enligt Världsbankens utvecklingsindikator (World Bank's World

Development Indicator)⁽³⁹⁾, anses Curaçao emellertid vara ett höginkomstland. Med hänsyn till dess position är det inte nödvändigt att analysera den befintliga kapaciteten hos Curaçaos behöriga myndigheter.

- (190) Utifrån den information som kommissionen samlade in vid sina besök i mars och juni 2013 kan det inte hävdas att Curaçaos myndigheter saknar ekonomiska resurser. De saknar snarare det rättsliga och administrativa klimat och de befogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter. Dessutom bör det understrykas att kommissionen, i enlighet med rekommendationerna i punkterna 85 och 86 i IPOA IUU om utvecklingsländerns särskilda behov, har hjälpt Curaçao att tillämpa EU:s IUU-förordning genom att kommissionen har finansierat ett särskilt program för tekniskt bistånd⁽⁴⁰⁾.
- (191) Mot bakgrund av ovanstående kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 b och d i IUU-förordningen fastställas att Curaçao inte har fullgjort sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt i fråga om samarbete och tillsynsåtgärder.

7.3 Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)

- (192) Curaçao har ratificerat Unclos. Dessutom är Curaçao sedan den 17 november 2010 en samarbetande icke-avtalslutande part i Iccat.
- (193) För att ytterligare förklara Curaçaos genomförande av internationella regler är det värt att notera att Konungariket Nederländerna, på Nederländska Antillernas vägnar, ratificerade Unclos 2007 och att alla lagstiftningsinstrument som Nederländska Antillerna antog före den 10 oktober 2010 följts i Curaçao.
- (194) Kommissionen har analyserat all information som den bedömer som relevant för Curaçaos status som samarbetande icke-avtalslutande part i Iccat. Kommissionen har också analyserat all information den bedömer som relevant i samband med att Curaçao gått med på att tillämpa de bevarande- och förvaltningsåtgärder som antagits av Iccat.
- (195) Kommissionen har analyserat tillgänglig information från Iccat om hur Curaçao hur uppfyllt Iccats regler och rapporteringskrav. För detta använde kommissionen Iccats efterlevnadstabeller⁽⁴¹⁾.

⁽³⁹⁾ Informationen finns på <http://data.worldbank.org/country/CW>. Dessa uppgifter användes i stället för FN:s index för mänsklig utveckling och förordning (EG) nr 1905/2006, där Curaçao inte nämns.

⁽⁴⁰⁾ *Accompanying developing countries in complying with the Implementation of Regulation (EC) No 1005/2008 on Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing*, EuropeAid/129609/C/SER/Multi (Stöd till utvecklingsländer vid genomförandet av förordning (EG) nr 1005/2008 om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske)).

⁽⁴¹⁾ Tillägg 3 till bilaga 10 till protokollet från Iccats 18:e särskilda möte i januari 2013, rapport för tvåårsperioden 2012–2013, del I (2012), volym 1).

- (196) När det gäller 2012 har kommittén för efterlevnad av Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder (efterlevnads-kommittén) identifierat Curaçao som ett land som inte har fullgjort sina skyldigheter att i tid överlämna rapporter, statistik och uppgifter till Iccat. I efterlevnadstabellerna i rapporten från efterlevnads-kommitténs möte ⁽⁴²⁾ konstaterades att Curaçao hade lämnat in sena eller ofullständiga dokument i fråga om uppdrag I (statistik om fiskeflottan) beträffande årsrapporter/statistik, interna åtgärder (fartyg över 20 m) beträffande bevarande- och förvaltningsåtgärder, information om fiskeavtal, omlastningsrapport, efterlevnadstabeller beträffande kvoter och fångstgränser. Ovanstående underlåtenhet att följa Iccats regler och rekommendationer (främst Iccats rekommendation 11-12), tillsammans med andra aspekter som underströks i avsnitt 7.1 och 7.2 i detta beslut visar att det finns brister i Curaçaos fullgörande av de skyldigheter som flaggstat i fråga om bevarande- och förvaltningsåtgärder som anges i artiklarna 117 och 118 i Unclos.
- (197) När det gäller policyn för fiskeflottan fastslog kommissionen att alla Curaçaos fartyg för industriellt fiske ägs av utländska redare och att Curaçao bara kan identifiera den nyttjandeberättigade ägaren till fartyget. Kommissionen anser att förekomsten av information om den nyttjandeberättigade ägarens koordinater inte är ett tillräckligt bevis på att det finns en genuin koppling mellan flaggstaten och fartygen, och anser att denna situation inte uppfyller de villkor för fartygs nationalitet som anges i artikel 91 i Unclos.
- (198) Utifrån den information som inhämtades under besöken i mars och juni 2013 har det fastställts att registreringen av fiskefartyg som verkar på det fria havet utförs av en myndighet (Curaçaos havsmyndighet), medan all förvaltning och övervakning samtidigt utförs av en annan myndighet (ministeriet för ekonomisk utveckling). Förekomsten av en sådan uppdelning av funktioner kräver nära samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter. Vid sina besök i mars och juni 2013 noterade kommissionen att det inte förekommer något sådant samarbete mellan havsmyndigheten och ministeriet för ekonomisk utveckling. De aspekter som identifierades under ovan nämnda kommissionsbesök avslöjar också att Curaçaos förfaranden för att registrera fartyg inte tar hänsyn till fartygens och deras ägares tidigare inblandning i IUU-fiske. Det avslöjades att Curaçaos behöriga myndigheter inte kontrollerar fartygets historik eller potentiella fartygs inblandning i IUU-fiske när fartyget registreras. Curaçao har därför inte fullgjort sina skyldigheter beträffande registrering och flaggning av fartyg enligt Iccats resolution 05-07, och har inte agerat i enlighet med artikel 94 i Unclos. När det gäller fartygsregistrering har Curaçao inte heller följt rekommendationerna i punkterna 36 och 38 i IPOA IUU, där flaggstaten uppmanas att undvika att låta fartyg som tidigare begått överträdelse föra deras flagg och där flaggstaten uppmanas att motverka omflaggning av fartyg i syfte att slippa att iakttas bevarande- och förvaltningsåtgärder eller bestämmelser som har antagits på nationell, regional eller global nivå. Curaçaos metoder för att registrera fiskefartyg strider dessutom mot rekommendationerna i punkt 39 i IPOA IUU, där flaggstaten uppmanas att vidta alla praktiska åtgärder, inklusive att neka ett fartyg tillstånd att fiska och att föra den statens flagga, för att förhindra s.k. flagg hopping, dvs. återkommande och snabba byten av ett fartygs flagg för att kringgå bevarande- och förvaltningsåtgärder eller bestämmelser.
- (199) Curaçao för dessutom vid sidan av det nationella registret även ett register över fartyg utan besättning som gör det möjligt för fartyg med annan flagg att tillfälligt föra Curaçaos flagg. Det är värt att notera att Curaçaos myndigheter, om ett fartyg som inte för Curaçaos flagg registreras i registret över fartyg utan besättning, enbart informerar den andra flaggstaten om detta. I dessa fall gör Curaçaos myndigheter inga ytterligare kontroller av operatörer och/eller den nyttjandeberättigade ägaren till fartygen. Dessutom bör det noteras att det har funnits tillfällen där Curaçao flaggade transportfartyg registrerades hos Iccat av ett annat land (Filippinerna), utan att detta anmäldes till Curaçaos myndigheter. Det kan följaktligen fastställas att Curaçaos praxis inte är förenlig med artikel 94 i Unclos, där det anges vilka skyldigheter flaggstaten har när det gäller de fartyg som för deras flagg. I detta sammanhang ska det noteras att Internationella transportarbetarfederationen (ITF) betraktar Curaçao som ett bekvämlighetsflaggland ⁽⁴³⁾.
- (200) Avslutningsvis bör det också noteras att Curaçao, i strid rekommendationerna i punkt 25–27 i IPOA IUU, inte har tagit fram någon nationell handlingsplan mot IUU-fiske.
- (201) Mot bakgrund av ovanstående kan det i enlighet med artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen fastställas att Curaçao har misslyckats med att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell lag i fråga om internationella regler, föreskrifter och bevarande- och förvaltningsåtgärder.

⁽⁴²⁾ Se fotnot 41.

⁽⁴³⁾ Informationen finns på: <http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenience-183.cfm>

7.4 Särskilda begränsningar för utvecklingsländer

- (202) Det erinras om att Curaçao inte är förtecknad i bilaga II i förordning (EG) nr 1905/2006, där stater klassificeras utifrån sin utvecklingsnivå, och att det inte heller finns någon information om Curaçaos utvecklingsnivå i FN:s index för mänsklig utveckling. Enligt världsbankens World Development Indicator från 2013⁽⁴⁴⁾ betraktas Curaçao dock som ett höginkomstland.
- (203) Med hänsyn till vad som framkom vid kommissionens besök och Världsbankens World Development Indicator kan Curaçao inte anses vara ett land som har särskilda begränsningar direkt på grund av sin utvecklingsnivå. Det finns inget som tyder på att Curaçao inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt på grund av bristande utvecklingsnivå. Det finns inte heller några konkreta bevis för att de brister som uppdagats när det gäller övervakningen och kontrollen av fisket skulle bero på bristande kapacitet och infrastruktur.
- (204) Det är även värt att notera att kommissionen redan 2011 finansierade ett särskilt tekniskt stöd i Curaçao för att bekämpa IUU-fiske⁽⁴⁵⁾. Det finns inget som tyder på att Curaçao har tagit hänsyn till de råd som gets för att åtgärda bristerna i fråga.
- (205) Mot bakgrund av ovanstående kan det, i enlighet med bestämmelserna i artikel 31.7 i IUU-förordningen, fastställas att Curaçaos utveckling och resultat i fråga om fisket inte har satts ned av utvecklingsnivån.

8. SLUTSATS OM MÖJLIGHETEN ATT TREDJELÄNDER IDENTIFIERAS SOM ICKE-SAMARBETANDE

- (206) Mot bakgrund av slutsatserna ovan om att Curaçao, Ghana och Korea inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat att vidta åtgärder i syfte att förebygga, motverka

och undanröja IUU-fiske, bör dessa länder, i enlighet med artikel 32 i IUU-förordningen, få ett meddelande av kommissionen om möjligheten att identifieras som icke-samarbetande tredjeländer i bekämpningen av IUU-fiske.

- (207) I enlighet med artikel 32.1 i IUU-förordningen bör kommissionen meddela Curaçao, Ghana och Korea om möjligheten att de identifieras som icke-samarbetande tredjeländer. Kommission bör också vidta alla åtgärder som beskrivs i artikel 32 i IUU-förordningen avseende Curaçao, Ghana och Korea. Enligt god förvaltningspraxis bör det fastställas en period inom vilken dessa länder skriftligen kan besvara meddelandet och rätta till situationen.
- (208) Det fastslås också att meddelandet till Curaçao, Ghana och Korea om möjligheten att identifieras som icke-samarbetande länder enligt betydelsen i detta beslut varken utesluter att kommissionen eller rådet kan vidta ytterligare åtgärder, eller automatiskt innebär att de vidtar åtgärder, för att identifiera icke-samarbetande länder och upprätta en förteckning över dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Curaçao, Republiken Ghana och Republiken Korea meddelas av kommissionen om möjligheten att identifieras som icke-samarbetande tredjeländer i bekämpningen av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 2013.

På kommissionens vägnar

Maria DAMANAKI

Ledamot av kommissionen

⁽⁴⁴⁾ Informationen finns på <http://data.worldbank.org/country/CW>

⁽⁴⁵⁾ Se fotnot 40.

V

(Yttranden)

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende COMP/M.7089 – Ackermans & Van Haaren/Aannemingsmaatschappij CFE)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 346/04)

1. Kommissionen mottog den 18 november 2013 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾, genom vilken företaget Ackermans & van Haaren NV (AvH, Belgien) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar fullständig kontroll över hela företaget Aannemingsmaatschappij CFE NV (CFE, Belgien) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

— AvH är ett börsnoterat, diversifierat holdingbolag med verksamhet inom muddring och marin teknik, byggnadsverksamhet, privatbanktjänster, fastigheter, fritidsaktiviteter och äldrevård, energi och resurser, IKT och ingenjörsvetenskap, detaljhandel och distribution, media och tryckeriverksamhet samt investeringsfonder,

— CFE är en börsnoterad, diversifierad koncern med verksamhet inom offentlig-privata partnerskap (koncessioner), byggnadsverksamhet, fastigheter, muddring och marin teknik, järnvägs- och väginfrastruktur, elektricitet för tjänstesektorn, värme-, ventilations- och klimatanläggningar (luftkonditionering), sanitetsanläggningar, elektricitet och underhåll av luftkonditioneringsanläggningar samt rökbehandling.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tillkännagivande om ett förenklat förfarande).

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.7089 – Ackermans & Van Haaren/Aannemingsmaatschappij CFE, till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende COMP/M.7070 – Gestamp Eolica/Banco Santander/JV)
Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande
(Text av betydelse för EES)
(2013/C 346/05)

1. Kommissionen mottog den 18 november 2013 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företagen Gestamp Eolica S.L. (Spanien), kontrollerat av Corporación Gestamp, S.L. (Spanien), och Banco Santander SA (Spanien) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning förvärvar gemensam kontroll över det nyskapade gemensamma företaget (JV, Spanien) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:

- Gestamp Eolica: utveckling, finansiering, uppförande och förvaltning av vindkraftanläggningar i hela världen,
- Banco Santander: holdingbolag i en internationell bank- och finanskoncern med verksamhet över hela världen,
- JV: driver vindkraftprojekt i Europa.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt EG:s koncentrationsförordning ⁽²⁾.

4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.7070 – Gestamp Eolica/Banco Santander/JV, till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

⁽²⁾ EUT C 56, 5.3.2005, s. 32 (Tilkännagivande om ett förenklat förfarande).

Förhandsanmälan av en koncentration
(Ärende COMP/M.6962 – Renova Industries/Schmolz + Bickenbach)

(Text av betydelse för EES)

(2013/C 346/06)

1. Kommissionen mottog den 19 november 2013 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget Renova Industries Ltd. (*Renova*, Bahamas), via sitt helägda indirekta dotterbolag Venetos Holding AG (*Venetos*), på det sätt som avses i artikel 3.1 b i EG:s koncentrationsförordning avser förvärva fullständig kontroll över företaget Schmolz + Bickenbach AG (S+B, Schweiz) genom ett aktieägaravtal.
2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:
 - Renova: en privat koncern som består av kapitalförvaltningsföretag och direkta portföljinvesteringsfonder, som äger och förvaltar tillgångar inom metaller, gruvdrift, maskintillverkning, byggnadsutveckling, energi, telekommunikationer, nanoteknik, allmännyttiga företag och finanssektorn i Ryssland, Europa, Sydafrika och USA,
 - S+B: framställning, bearbetning och distribution av särskilda långa stålprodukter, inbegripet maskinbyggnadsstål, automatstål, rostfritt stål och verktygsstål.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av EG:s koncentrationsförordning, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare.
4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha kommit in till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. Synpunkterna kan sändas till kommissionen per fax (+32 22964301), per e-post till COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller per post, med angivande av referens COMP/M.6962 – Renova Industries/Schmolz + Bickenbach, till:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registratorskontoret "Företagskoncentrationer och -fusioner"
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (EG:s koncentrationsförordning).

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV